

KỶ NIỆM CURSILLO
NGÀNH VIỆT NAM
TỔNG GIÁO PHẬN LOS ANGELES
1991 | 2016

MỤC LỤC

5.	Lời Mở Đầu	Trần Văn Nhượng
9.	Thư Gửi Các Cursillistas	Bùi Quang Thạch chuyển ngữ
13.	Thư Cựu Linh Hướng	Lm. Gioan Trần Công Nghị
15.	Thư Linh Hướng	Lm. Phêrô Ngô Đình Thỏa
17.	Thư Văn Phòng Điều Hành	Simon Tạ Việt Huê
19.	25 Năm Nhìn Lại	Nguyễn Văn Thọ
25.	Thuở Ban Đầu	Quyên Di
29.	Lời Chúc Mừng	Lê Tinh Thông
31.	Năm Thánh Lòng Thương Xót Chúa	Phó Tế Nguyễn Lộc
37.	Cám Ơn Cursillo	Nguyễn Văn Thọ
41.	Đời Sống Ngày Thứ Tư Của Thánh Phaolô	Trần Văn Nhượng
51.	Tâm Tinh Hai Khóa 509 Và 526	Trần Quỳnh Nga
53.	Giới Thiệu Trường Lãnh Đạo	Trường Lãnh Đạo
57.	Cảm Nghiệm Về Thánh Quan Thầy	Nguyễn Văn Thọ
61.	Chuyện Khó Quên	Lm. Phêrô Ngô Đình Thỏa
65.	Lời Cám Ơn	Nguyễn Anh Tuấn
69.	Tôi Đi Dự Khóa Cursillo	Lm. Hồ Nguyễn Anh Nghĩa
73.	Những Quãng Đường Tôi Đã Đi Qua...	Joachim Đinh Văn Hào
77.	Mấy Lời Nhắc Nhở	Lm. Đinh Quang Huy
79.	Câu Chuyện Bắt Đầu	Kim Dzung
83.	Ai Ở Trong Thầy	Lm. Lê Minh Duy
87.	Nhận Biết Chúa Qua Mọi Sự Xảy Ra Chung Quanh Ta	Nguyễn Quang Ban
91.	Chia Sẻ Đời Sống Ngày Thứ Tư	Lê Trị
95.	Bao La Tình Chúa	Trần Anh Phương
101.	Ồi Giờ Ồi!	Thanh Hướng
105.	Anh Sáng Cuối Đường Hầm	Trần Vân Hướng
109.	Làm Dấu Thánh Giá	Sĩ Hạng
111.	Một Chuyến Lên Núi	Lan Anh
115.	Lên Đồi	Trần Lãng
117.	Anh Còn Nợ Em	Vũ Thành Thái
123.	Anh Trưởng Cursillo...	Trần Anh Phương
127.	Chúa Là Tình Yêu	JB. Trần Quốc Bảo
131.	Mừng 25 Năm Cursillo	Cổ Tim Thụy Vân
133 - 155	Các Liên Nhóm	
156 - 199	Các Khóa (1991 - 2015)	
200	Khóa Nữ 879	
202	Khóa Nam 880	
204	Lời Tri Ân	
205	Danh Sách Bảo Trợ	

LỜI MỞ ĐẦU

25 NĂM KỶ NIỆM
mốc ấn TIẾN BƯỚC
của phong trào CURSILLO
NGÀNH VIỆT NAM tại
TỔNG GIÁO PHẬN LOS ANGELES

Kỷ niệm là nhắc nhở cho người từng trải nghiệm dấu ấn đậm nét trong một khoảnh khắc thời gian ở một nơi không gian nhất định trong đời sống. Như những giọt nước của dòng sông trôi chảy từ cội nguồn ra biển cả, cuộc sống là những chuỗi tháng năm ngập đầy chuyển động, có khi êm đềm như làn nước quanh đám lục bình, đôi khi róc rách trên gềnh đá cô đơn, hoặc phải chịu dừng lại dưới chân cầu chống đỡ, và cũng có lúc bị xoay động mãnh liệt nơi những bến thuyền đầy tranh chấp ganh đua. Tuy nhiên có một điều chắc chắn, là dòng sông và cuộc sống luôn luôn tiến tới như một định mệnh, vì thế, dù lên hay xuống, cả hai đều phải tiến đi (hay tiến về) cùng đích của mình.

Không gian là những nơi có thể tìm về, trái lại, thời gian là vĩnh viễn trôi xa. Do đó, để tạo dịp kéo lại kỷ niệm, những mốc ấn thời gian đã được con người chuẩn định, và chọn những quý phẩm đặc biệt để gọi những mốc ấn đặc biệt: như bạc (ngân khánh), vàng (kim khánh) hay kim cương (ngọc khánh).

Năm nay, 2016, là ngân khánh kỷ niệm mốc ấn TIẾN BƯỚC của Phong Trào CURSILLO NGÀNH VIỆT NAM tại Tổng Giáo Phận LOS ANGELES. Với tập Kỷ Yếu này, một phần nhỏ nhoi tâm tình từng cảm nghiệm của Cursillistas tại Los Angeles, một số hình ảnh được trải ra, ước mong được chia sẻ cùng mọi người trong và ngoài cộng đồng Cursillo.

Không phải tất cả Ki Tô Hữu là Cursillista, nhưng tất cả Cursillistas phải là Ki Tô Hữu, và phải sống đời một Ki Tô Hữu Đích Danh. Ba Ngày trên đời chỉ là thời gian theo Thầy Chí Thánh đến lúc Ngài Thăng Thiên, và Ngày Thứ Tư được bắt đầu bằng chứng nhân Tin Mừng qua bài rao giảng của Phêrô sáng sớm ngày Hiện Xuống. Muộn màng hơn thì Ngày Thứ Tư được bắt đầu bằng lời đối chất của Phaolô trước công luận dân chúng và quan quyền, hoặc qua lời chứng về Đức Ki Tô Phục Sinh của Madalêna trước hoàng đế Caesar Tiberius. Nhưng Ngày Thứ Tư chỉ chấm dứt khi Phêrô bị đóng đinh và Phaolô bị chém đầu.

Những tâm tình, suy tư và hình ảnh của các Cursillistas Ngành Việt Nam tại Tổng Giáo Phận Los Angeles trong tập Kỷ Yếu này chỉ mong nêu lên sự kiên trì TIẾN BƯỚC suốt phần tư thế kỷ của Phong Trào tại đây. Từ ngày được các Anh Chị của Giáo Phận Orange giúp mở hai khóa đầu khai sinh năm 1991, Phong Trào Cursillo Ngành Việt Nam tại Tổng Giáo Phận Los Angeles, với những bước chân chập chững thuở ban đầu, nay đã trưởng thành để tổ chức gần 50 khóa Ba Ngày cuối tuần với hàng ngàn Cursillistas. Sự phát triển và thăng tiến này chính là do lòng thương xót của Thầy Chí Thánh trao ban. Hợp với lòng thương xót của Thầy là cố gắng của các anh các chị Cursillistas nơi đây, luôn nắm tay Thầy và nắm tay nhau để theo sát nguyên tắc và đường lối trung ương mà giúp nhau và cùng nhau tiến bước.

25 Năm là thời gian rất ngắn cho dòng chảy của một Phong Trào Giáo Hội như Cursillo, nhưng vẫn đủ dài để Phong Trào Cursillo Ngành Việt Nam tại Tổng Giáo Phận Los Angeles trưởng thành, để được ghi nhớ và đáng được hưởng một dịp kỷ niệm.

Qua tập Kỷ Yếu này, các Cursillistas Việt Nam của Los Angeles sẽ được giúp khơi lại những kỷ niệm vui nhộn hào hứng với bạn bè cùng khóa, những hoạt động hăng say trong những buổi sinh hoạt của Phong Trào hay nơi cộng đoàn giáo xứ, nhất là có dịp tìm lại tâm tư cá nhân tưởng như đã mất.

Đồng thời, qua những dòng chia sẻ tâm tình của Cursillistas khắp nơi, dù là linh mục, phó tế, nữ tu hay giáo dân, tất cả là những Anh Chị có liên hệ với Phong Trào Cursillo ngành Việt Nam tại Tổng Giáo Phận Los Angeles, và của những Cursillistas sinh hoạt trong Tổng Giáo Phận, người đọc có thể nhận biết phương thức cũng như cứu cánh của Phong Trào Cursillo, và nhận ra được nếp sống ngày Thứ Tư của một Cursillista, chứng nhân đã một lần dẫn thân để Phúc Âm Hóa môi trường.

Cám ơn Ban Tổ Chức Ngày Kỷ Niệm 25 Năm của Phong Trào, cám ơn quý Cursillistas tham gia ngày kỷ niệm bằng việc rộng lượng đóng góp tài chánh, bằng việc bảo trợ, bằng những bài vở và hình ảnh, cuối cùng, chúng tôi xin cám ơn quý Cursillistas và tất cả quý vị đang đọc và nâng niu tập Kỷ Yếu này.

*Ban Điều Hành Phong Trào Cursillo
Ngành Việt Nam Tổng Giáo Phận Los Angeles.
Tháng 9 Năm 2016*

THƯ GỬI CÁC CURSILLISTAS

"Đức Giáo hoàng Francis gửi 1 lá thư đến các Cursillista khi ngài còn là Hồng y Jorge Mario Bergoglio, Tổng Giám mục của Buenos Aires, Á căn đĩnh."

Các anh chị em Cursillista quý mến,

"Những hạt giống tốt là những hạt giống thuộc về Nước Trời" (Mt 13:38)

Nhân dịp chúng ta sắp sửa mừng lễ trọng kính Thánh Phaolô, quan thầy và mẫu gương của anh chị em trong cách "sống muôn màu muôn sắc" (live de colores), chúng ta hãy cảm tạ Thiên Chúa về những hoa quả do hoạt động của phong trào Cursillo de Cristiandad mang đến cho Giáo hội một cách quảng đại trong vòng những năm qua.

Sự phục vụ trong việc loan báo Đức Kitô của anh chị em, là chứng nhân hàng ngày trong các môi trường, là sống và làm sống lại bí tích Rửa tội một cách cụ thể mà chúng ta nhận lãnh trong Ngài và từ đó chúng ta được biến đổi để trở thành những tông đồ và sứ giả cho Ngôi Lời.

Trong Hiến chế Tín lý về Giáo hội (chương IV, điều 33, nói về vai trò tông đồ giáo dân):

Người giáo dân làm tông đồ là thông phần vào chính sứ mệnh cứu độ của Giáo Hội; nhờ lãnh nhận phép Thánh Tẩy và Thêm Sức, mỗi tín hữu đều được chính Chúa ủy nhiệm làm tông đồ.

Ngay cả lúc tôi đang viết thư cho anh chị em, tôi biết rất rõ về những khó khăn xảy ra trong việc mang Tin mừng vào xã hội và tôi cũng biết rất rõ về lòng tông đồ nhiệt thành và hiên ngang của anh chị em, xuất phát từ cuộc gặp gỡ riêng tư giữa chính mình với Chúa Kitô, Đấng dẫn anh chị em tiến bước trên đường đi làm lịch sử vì lợi ích cho nhiều người; đó là làm cho những người khác cho dù có sống bên lề xã hội hay không, cảm nhận được vòng tay ôm ấp yêu thương của Chúa Giêsu.

Là một người hành hương trong xã hội chúng ta đang sống, điều đó có nghĩa là mở lòng trước cuộc sống và chú tâm gắn bó với những gì đang xảy ra trong lòng mình cũng giống như người Samaritanô tốt lành đối diện với thực trạng khó khăn của nhiều anh chị em.

Điều cần thiết là Phong trào Cursillo qua sự cộng tác của mỗi người tiếp tục cuộc hành trình hoán cải mục vụ (pastoral conversion: hoán cải lòng trí theo giáo huấn của giáo hội).

Là Cursillistas, trong những lúc khó khăn, anh chị em cần xin Thiên Chúa ban Ôn sủng để bảo trợ các khóa sinh, để luôn luôn có được một khối Tiền năng động, để rồi anh chị em sẽ không gặp thất bại và rơi vào một sự tuyệt vọng làm tê liệt và gây ra những đau buồn.

Ôn Kerygma (ơn tông đồ rao truyền chân lý đạo giáo) mà anh chị em lãnh nhận trong khóa Cursillo giúp anh chị em trở thành sứ giả giống như chiếc kiềng 3 chân để ra (sùng đạo, học đạo và hành đạo).

Như một Giáo hội tất cả chúng ta cần hiệp nhất trong Chúa Kitô, để rồi chỉ có Ngài ngự trị trong lòng chúng ta và chỉ có thể chúng ta mới có thể nhận ra Ngài như hai môn đệ đã nhận ra Ngài trên đường Emmaus.

Tôi cảm ơn anh chị em vì anh chị em cùng đi hành hương với tư cách là những Cursillista, tôi xin anh chị em đừng bao giờ ngưng canh tân lòng tông đồ nhiệt thành của anh chị em trong bí tích Thánh Thể của Chúa Giêsu và canh tân lòng tông đồ nhiệt thành của anh chị em khác trong những buổi hội nhóm.

Bây giờ hơn bao giờ hết chúng ta cần sự gắn bó của anh chị em với môi trường đang sống để anh chị em là ánh sáng và niềm vui cho nhiều anh chị em khác chưa biết Thiên Chúa là người Cha, Đấng yêu thương họ với lòng dịu hiền.

Ngày hôm nay hơn bao giờ hết chúng ta cần sự hiện diện của anh chị em để rồi nhiều gia đình có thể tìm thấy tình yêu vô biên của Chúa Kitô – một chiều kích mới hơn và rộng lớn hơn so với tình yêu của con người.

Ngày hôm nay hơn bao giờ hết chúng ta cần sự hiện diện và gương chứng nhân của anh chị em trong các buổi Ultreya, để kiên trì tiến bước trong việc rao giảng và sống ơn sủng Kerygma.

Tôi xin anh chị em cầu nguyện cho tôi. Xin Thiên Chúa và Đức Trinh Nữ, Mẹ đầy ơn sủng của Thiên Chúa, ở cùng anh chị em và chăm lo cho anh chị em!

Chân thành chào anh chị em,

*Hồng y Jorge Mario Bergoglio, Dòng Tên,
Tổng Giám Mục của Buenos Aires*

Quang Thạch chuyển ngữ

THƯ CỤ LINH HƯỚNG

Anh Chị Em Cursillistas thân mến

Nhân dịp Phong Trào Cursillo ngành Việt Nam mừng kỷ niệm 25 năm, tôi xin gửi tới các Cha Tuyên Úy, Anh Chị Em trong Ban Điều Hành và Trường Lãnh Đạo và toàn thể anh chị em lời chào mừng nồng nhiệt nhất "De Colores" của tôi. Nguyện chúc tất cả chúng ta luôn Tiến Bước theo chân Thầy Chí Thánh, trung thành trong sứ mệnh tông đồ và kiên trì sống Ngày Thứ Tư của mỗi người chúng ta.

Nhớ lại những ngày đầu còn bơ vơ, vừa trần trở thao thức vừa hăng say tìm ra hướng đi đích thực, chúng ta đã cùng nhau trải nghiệm qua bao lần họp bàn, với biết bao ý kiến, cộng thêm những thử thách, những ái ngại, nhưng đồng thời với lòng yêu mến Chúa và với quyết tâm vượt thắng, chúng ta đã có thể tổ chức Khóa 3 Ngày đầu tiên với những tâm thức và những đổi mới triệt để theo đúng tinh thần và đường hướng nguyên thủy của Phong Trào.

Sự thành công đó là của tất cả chúng ta, nhất là với ơn Chúa và sự dẫn thân của những anh chị em Cursillistas tham gia trong Trường Huấn Luyện lúc đầu tại Chung Viện Our Lady Queen of the Angeles. Những kỷ niệm và những bộ mặt thân thương của các anh chị em dẫn thân trong việc mở hai khóa học đầu tiên không bao giờ phải mờ trong tâm trí tôi. Vì chính khi cùng nhau cộng tác mở các Khóa Học mà chúng ta đã biết nhau, trao đổi ý kiến và gặp gỡ Đức Kitô... Mỗi ngày đó mà bây giờ đã 25 năm!

Thời gian này không dài, nhưng đủ để trải nghiệm hướng đi và kinh nghiệm sống đức tin, sống đạo, hay nói theo Cursillo là sống "Ngày Thứ Tư" theo chân Chúa Giêsu. Đây là thời điểm rất tốt để chúng ta suy tư và kiểm điểm xem chúng ta đã sống thế nào. Đặc biệt năm nay cũng là Năm Thánh Lòng Chúa Thương Xót nên chúng ta cũng cần quan tâm tới việc mỗi cá nhân cần hòa giải với Chúa, vì lòng từ bi thương xót của Thiên Chúa không bao giờ ngừng tìm kiếm người tội lỗi và ban ơn tha thứ hòa giải cho họ. Thánh Phaolô vị Quan Thầy của Phong Trào Cursillo đã khuyên bảo các Kitô hữu đầu tiên ở thành Côrintô: "*Anh chị em hãy hòa giải với Thiên Chúa!*" (2 Cr 5, 20). Tiếng kêu gọi này ngày nay cũng có cùng sức mạnh và niềm xác tín như thế đối với tất cả chúng ta. Năm Thánh Lòng Thương Xót này là một thời kỳ hòa giải đối với tất cả mọi người. Bao nhiêu người muốn hòa giải với Thiên Chúa nhưng không biết làm sao, hoặc không cảm thấy mình xứng đáng, hay không muốn chấp nhận điều đó cho mình.

Đức Thánh Cha Phanxicô đã từng nhấn mạnh trong Năm Thánh này rằng: "*Cộng đoàn Kitô có thể và phải tạo điều kiện dễ dàng để những người cảm thấy một cách nào đó đang xa Chúa thì hãy chân thành trở về cùng Chúa. Nhất là những người thi hành "sứ vụ hòa giải" (2 Cr 5,8) được kêu gọi trở thành những dụng cụ ngoan ngoãn của Chúa Thánh Linh, vì nơi nào tràn đầy tội lỗi thì lòng thương xót của Chúa càng dồi dào hơn nữa (Xc Rm 5,20)*".

Lời kêu gọi này không chỉ áp dụng cho các linh mục giải tội, nhưng đối riêng với người Cursillistas chúng ta cũng có nhiệm vụ tạo điều kiện và dẫn dắt những anh chị em mình hòa giải với Chúa. Nói một cách khác, chúng ta càng không nên tạo chướng ngại cản trở sự hòa giải của anh em mình với Thiên Chúa.

Trong Khóa 3 Ngày chúng ta đã được cảm nghiệm sự hòa giải cá nhân chúng ta với Chúa và điều đó đẹp đẽ và vui mừng biết bao! Do vậy chúng ta cùng kiên vững tiếp tục hành trình giúp người khác được cảm nghiệm sự hòa giải với Thiên Chúa.

Trong hành trình này chúng ta khám phá sự cần thiết của những hình thức hòa giải khác: trong gia đình, giữa con người với nhau, trong các cộng đoàn Giáo Hội, cũng như trong các quan hệ xã hội và quốc tế... Vậy chúng ta hãy đón nhận lời mời gọi để cho mình được hòa giải với Thiên Chúa, để trở thành những thụ tạo mới và có thể làm lan tỏa lòng thương xót của Chúa nơi anh chị em mình.

Chúc toàn thể anh chị em Cursillistas Tổng Giáo Phận Los Angeles tìm được niềm vui và hạnh phúc nhân dịp mừng kỷ niệm 25 năm.

De Colores!

Ngày 30.4.2016

LM Gioan Trần Công Nghị

Nguyện Linh Hướng Phong Trào Cursillo Việt Nam Tổng Giáo Phận Los Angeles

THƯ LINH HƯỚNG

"Hồng Ân Thiên Chúa bao la, muôn đời con sẽ ngợi ca ơn Người"

Cùng toàn thể anh chị em Cursillistas thân mến,

Khi viết những giòng chữ này, tôi nhớ đến toàn thể anh chị em trong Phong Trào Cursillo tại Tổng Giáo Phận Los Angeles. Nghĩ đến những hình ảnh khi anh chị em mới bước chân vào khóa ba ngày, tôi cảm động làm sao đấy. Anh chị em dấn thân để làm chứng cho Thầy Chí Thánh ở trần gian này. Đức Thánh Giáo Hoàng Gioan Phaolô II nói: "Thời nay người ta cần những nhân chứng hơn là thầy dạy". Ngài không bác bỏ thầy dạy. Ngài cần lắm chứ, nhưng Ngài cho những chứng nhân là rất quan trọng. Nói nhiều mà không làm thì chẳng được gì, ít nói mà làm nhiều mới đáng khen. Chúng ta hãy vào quan sát khóa ba ngày, rồi sẽ hiểu. Hãy nhìn các trợ tá: sứ mạng của họ là trở nên những con người kiện toàn: đạo đức, tư cách và khả năng; biết bao dung, quảng đại; biết hy sinh, yêu thương và tha thứ. Họ cố gắng sống tinh thần trách nhiệm với chính mình và với anh chị em. Phục vụ với tinh thần khiêm tốn. Nói chung anh chị em Cursillistas chúng ta noi gương Thầy Chí Thánh là Vị Lãnh Đạo Tối Cao, đến trong thế gian để PHỤC VỤ chứ không phải được phục vụ, để sống ơn gọi là người Cursillistas.

Đến đây, tôi lại nhớ đến cha John Trần Công Nghị, cựu Linh hướng Phong Trào, cùng các anh chủ tịch Phong Trào: *Nguyễn Đình Cát, Đỗ Việt Lê, Phan Văn Duyệt, Phạm Quý Thái, Nguyễn Anh Tuấn, Đinh Văn Hào* và đương kim chủ tịch, anh *Tạ Việt Huê*. Đó là những gương mẫu hy sinh – khiêm tốn – phục vụ Thầy Chí Thánh và anh chị em Cursillistas. Đây là điều chúng ta đáng tuyên dương nhân dịp Phong Trào lên 25 tuổi đời. Thời gian hai mươi lăm năm qua có những thành công hay những thăng trầm mà Phong Trào chúng ta đã trải qua, đó cũng là HỒNG ÂN của Chúa ban cho, như lời thánh Phanxicô đệ Salê đã nói: "mỗi ngày là một hồng ân của Chúa".

Hôm nay, với tâm tình cảm tạ và tri ân của Thầy Chí Thánh đã và đổ tràn xuống tâm hồn chúng ta để rồi, anh chị em chúng ta vẫn đoàn kết thương nhau LÀM VIỆC CHO CHÚA chứ không phải công việc của chúng ta.

Hãy nhìn về quá khứ, về hai mươi lăm năm qua và hãy hướng về tương lai với lòng đầy tin tưởng, phó thác và hãy tiến lên!

Tôi xin mượn lời Thánh Phaolô, Tông đồ dân ngoại, gửi tín hữu Côrintô, mà thân ái chào anh chị em. Xin Thiên Chúa là Cha chúng ta, và xin Chúa Yêsu Kitô ban cho anh chị em Ân Sủng và Bình An!

*Peter Ngô Đình Thỏ, CSSR.
Viết cho Cursillo lên 25 tuổi.*

THƯ VĂN PHÒNG ĐIỀU HÀNH

Kính thưa Cha Linh hướng, Thầy Phụ tá Linh hướng và toàn thể quý anh chị Cursillistas.

Trước hết, con xin tạ ơn Thầy Chí Thánh đã ban cho 2 khóa học 879 và 880 được hoàn thành tốt đẹp trong ân sủng của Chúa Giêsu Kitô. Mỗi người tân cursillista và trợ tá chúng con đã lãnh nhận cho chính mình những hồng ân Chúa, không những cho 2 khóa học năm nay thôi, mà trong suốt hai mươi lăm năm qua “Chúa vẫn giữ trọn tình thương.” Đúng vậy, tạ ơn Chúa đã cho chúng con suốt hai mươi lăm năm qua, với biết bao hồng ân, Thiên Chúa đã soi sáng và điều dắt mỗi người Cursillista chúng con tìm hiểu Thánh Ý của Ngài, để sống những gì căn bản của người Ki-tô hữu, làm men làm muối, làm chứng nhân trong những môi trường chúng con sinh sống hằng ngày, ngày thứ Tư còn lại, để trở nên Thánh thiện hơn.

Trong dịp kỷ niệm hai mươi lăm năm ngày thành lập Phong trào Cursillo Ngành Việt Nam Tổng Giáo Phận Los Angeles, con xin thay mặt Ban Điều Hành Phong trào, xin tri ân và cảm tạ đến quý Cha Linh Hướng và Thầy Phụ Tá Linh Hướng, đã hy sinh biết bao công sức, thời giờ để hướng dẫn và luôn đồng hành với Phong trào qua bao khó khăn, thử thách, qua bao vui buồn nhưng tràn đầy hạnh phúc trong tình yêu của Thầy Chí Thánh nên Phong trào được trưởng thành như ngày hôm nay.

Xin chân thành cảm ơn quý anh chị trong Ban Điều Hành từ trên Trung ương, Miền 11, đến Tổng Giáo Phận Los Angeles, quý anh chị trong Trường Lãnh Đạo và Liên Nhóm Trưởng, quý anh chị Ban Điều hành Khóa Cursillo, Rollistas và Trợ Tá, và toàn thể quý anh chị Cursillistas đã tích cực hy sinh làm việc và cầu nguyện, làm Palanca, giúp cho Phong Trào qua tinh thần dẫn thân phục vụ, và đã cùng nhau thể hiện phương châm “Một tay nắm lấy Chúa, một tay nắm lấy anh chị em” trong mọi hoạt động, trong mọi công tác của Phong trào.

Hôm nay thật là ngày đặc biệt, đó là ngày chào đón các tân Cursillistas của 2 khóa 879 và 880, mới xuống đời trong tháng vừa qua, là ngày kỷ niệm hai mươi lăm năm thành lập Phong Trào Cursillo, Ngành Việt Nam, Tổng giáo phận Los Angeles, và cũng là ngày tưởng niệm các nạn nhân vụ khủng bố 9/11 mười lăm năm trước. Nhìn lại những năm tháng qua, biết bao kỷ niệm thương nhớ thật khó quên vẫn còn lưu giữ trong tâm hồn của mỗi người chúng ta. Vậy hôm nay, chúng ta hãy dành cho ngày này một dấu ấn kỷ niệm tràn đầy yêu thương, trong tình thương yêu của Chúa, qua tình bạn, tình người. Hãy cầu nguyện và xin Chúa cho mỗi người chúng ta một sự thay đổi tốt đẹp cho chính mình để có thể làm gương sáng, làm thay đổi những người chung quanh, làm một dấu ấn thay đổi cho cuộc đời mình. Hãy vui tươi chia sẻ, nâng đỡ, yêu thương và tha thứ bằng những hành động hy sinh khiêm nhường; hãy ngợi khen, quan tâm, tôn trọng những người chung quanh hay những người kém may mắn, như là một dấu ấn của lòng thương xót mà Giáo Hội đang nhấn gửi đến chúng ta trong năm Thánh này: “Thương Xót như Chúa Cha”.

Hãy cho mình một cơ hội làm một dấu ấn kỷ niệm cho cuộc đời mình hôm nay! Là một người Kitô Hữu đích thực, là một người Cursillista trong tinh thần yêu thương phục vụ, nếu được vậy thì những môi trường chung quanh sẽ được ảnh hưởng bởi những đời sống chứng nhân, và đó cũng là ước nguyện của người cha sáng lập Phong Trào Cursillo, Eduardo Bonnin, qua sự trợ giúp và soi sáng của Chúa Thánh Thần. Nguyện xin Thầy Chí Thánh tiếp tục ban ơn và hướng dẫn Phong Trào chúng con trên con đường tìm bạn, làm bạn, và đem bạn đến với Chúa, vì “Không phải chúng con chọn Thầy, nhưng chính Thầy đã chọn chúng con” (Gioan 15,16). Và nguyện xin Chúa Giê-su Ki-tô ban cho quý Cha, quý Thầy, và toàn thể quý anh chị Cursillistas tràn đầy hồng ân Thiên Chúa, bình an, và dồi dào sức khỏe. Amen!

De Colores!

*Ban Điều Hành Phong Trào Cursillo Ngành Việt Nam Tổng Giáo Phận Los Angeles
Simon Tạ Việt Huê*

HAI MƯƠI LĂM NĂM NHÌN LẠI

Thấm thoát Phong trào Cursillo / Ngành Việt Nam thuộc Tổng Giáo Phận Los Angeles đã thành lập được 25 năm. Nếu so sánh với cuộc đời của một con người thì 25 năm cũng đã là con số đáng kể: Một chặng đường thiếu thời đã đi qua để bước vào ngưỡng cửa thành nhân. Vì vậy, đây là cơ hội để chúng ta nhìn lại những gì tiêu biểu nhất đã giúp Phong trào phát triển và cũng là dịp để rút ưu khuyết hầu hướng về tương lai.

1/ KHỞI ĐIỂM

Phong trào Cursillo / Ngành Việt Nam thuộc Tổng Giáo phận Los Angeles đã hoạt động bán chính thức từ năm 1987 với khoảng 100 Cursillistas từng tham dự Khóa Ba Ngày tại đồi Marywood, Giáo phận Orange. Đến năm 1989, khi Đức Hồng Y Roger Mahony chính thức ban hành qui chế mục vụ cho người Công Giáo Việt Nam và bổ nhiệm Cha Gioan Trần Công Nghị làm đại diện liên lạc, nhân đó, Cha Trần Công Nghị đã chính thức xin thành lập Phong trào Cursillo / Ngành Việt Nam tại Tổng Giáo phận Los Angeles. Với Văn phòng đầu tiên do anh Nguyễn Đăng Cát điều hành.

Tháng 6 năm 1991, với sự yểm trợ tích cực của các anh chị Cursillistas thuộc Phong trào Cursillo Giáo phận Orange, Phong trào Cursillo / Ngành Việt Nam tại Los Angeles đã tổ chức hai Khóa Ba Ngày 415 và 416 đầu tiên tại Mission Hills, Los Angeles. Tháng 7 năm 1992 có thêm hai khóa 430 và 431. Đó là bốn khóa Cursillo tại Los Angeles được sự yểm trợ toàn phần và bán phần của Phong trào Cursillo ngành Việt Nam Giáo phận Orange.

2/ GIAI ĐOẠN TỰ QUẢN

Cuối tháng 11 năm 1992, Ban Điều hành mới do anh Nguyễn Văn Học làm chủ tịch, Trường Huấn Luyện (tiền thân của Trường Lãnh Đạo) gồm các anh Trần Văn Nhượng, Kiều Văn Báu và Phạm Văn Hảo phụ trách. Tháng 4 năm 1993, trong một phiên sinh hoạt của Trường Huấn luyện, một cuộc bầu cử được tổ chức để bầu ra Ban Điều hành chính thức theo chỉ dẫn của tài liệu Phong trào với danh xưng Văn phòng Thư Ký và Điều hành do anh Đỗ viết Lê đảm nhiệm Trưởng Văn phòng Thư Ký và Điều hành và Trưởng Trường Huấn luyện là anh Trần Văn Nhượng.

Công tác đầu tiên của Văn phòng Thư ký và Điều hành là tổ chức 2 Khóa Ba Ngày 449 và 450 vào tháng 7 năm 1993 hoàn toàn do anh chị em Cursillistas ngành Việt Nam thuộc Tổng Giáo phận Los Angeles phụ trách.

Vào ngày 28 tháng 12 năm 1993, trong buổi họp của Văn phòng Thư ký và Điều hành, Cha Linh hướng Trần Công Nghị đã đồng ý sửa đổi cơ cấu tổ chức của Phong trào cho thêm hiệu năng tổng thể và phù hợp với mô thức mà Đức Cha Juan Hervas, vị Giám mục khai sáng Phong trào Cursillo đã đề ra trong cuốn "Questions and Problems". Theo đó, cơ cấu Phong trào Cursillo ngành Việt Nam tại Tổng Giáo phận Los Angeles gồm 3 phần vụ:

- Phần vụ Linh hướng gồm một vị Linh hướng: Cha Gioan Trần Công Nghị và một vị Phụ tá: Thầy Phó tế Phanxicô Xaviê Nguyễn Lộc;
- Văn phòng Thư ký và Điều hành gồm một Trưởng Văn phòng Thư ký và Điều hành, một Thư ký, một Thủ quỹ, một đại diện nam Cursillistas và một đại diện nữ Cursillistas;
- Trường Huấn luyện gồm một Trưởng Trường Huấn luyện, Trưởng Khối Tiền Cursillo, Trưởng Khối Khóa Cursillo, Trưởng Khối Hậu Cursillo và Trưởng Truyền thông.

Về sinh hoạt tại các Cộng Đoàn, vì Tổng Giáo phận Los Angeles có địa hình quá rộng lớn, nên vai trò các Liên Nhóm được xem như những cánh tay nối dài chuyển tiếp sinh hoạt của Phong trào đến các Nhóm Nhỏ và đến tất cả các Cursillistas. Do đó, thời gian này, có 8 Liên Nhóm được thành lập: Liên Nhóm Đức Mẹ Hằng Cứu Giúp tại West Covina, Liên Nhóm Phục Sinh tại San Gabriel, Liên Nhóm Nativity tại El Monte, Liên Nhóm Maria Nữ Vương tại Gardena, Liên Nhóm Nữ Vương Thiên Thần tại Los Angeles, Liên Nhóm San Fernando tại Van Nuys, Liên Nhóm Đức Mẹ La Vang tại Canoga Park, và Liên Nhóm Thánh Tâm tại Whittier.

3/ GIAI ĐOẠN PHÁT TRIỂN

Sau gần mười năm, Cha Linh hướng Gioan Trần Công Nghị đã cố công nghiên cứu Những Tư tưởng Căn Bản của Phong trào Cursillo hầu chỉ đạo Ban Điều hành biết rõ tâm thức của Cursillo, về tầm quan trọng và liên hệ chặt chẽ của Tiền Cursillo, Khóa Cursillo và Hậu Cursillo đã giúp Phong trào từ chập chững đã tự bước đi vững vàng. Nhưng quá bận rộn cho công việc quan trọng khác của truyền thông Công Giáo, VietCatholic, Cha Gioan Trần Công Nghị phải nhờ Cha Phêrô Ngô Đình Thỏa tiếp tục giúp Phong Trào Cursillo ngành Việt Nam tại Tổng Giáo phận Los Angeles trong vai trò Linh hướng và đã đưa Phong trào vững mạnh như ngày hôm nay.

Văn phòng Thư ký và Điều hành họp đều đặn mỗi tháng một lần để các Trưởng Khối và các Liên Nhóm trưởng tường trình những công tác trong tháng qua và cùng nhau hoạch định công tác cho tháng tới, cũng như tường trình sinh hoạt của các Liên Nhóm. Văn phòng Thư ký và Điều hành lần lượt kể từ thời khởi đầu đến nay gồm quý anh: Nguyễn Đăng Cát, Nguyễn Văn Học, Đỗ Viết Lê, Phan Văn Duyệt, Phạm Quý Thái, Nguyễn Anh Tuấn, Đinh Văn Hào và Tạ Việt Huệ đương nhiệm.

Trường Huấn luyện đã có truyền thống sinh hoạt đều đặn mỗi ba tuần một lần. Sau đó, theo Cẩm nang của người Lãnh đạo của Phong trào, Trường Huấn luyện được đổi tên thành Trường Lãnh Đạo, Vì đó là nơi hội họp của các lãnh đạo của Phong trào để cùng nhau học hỏi về tâm thức của Cursillo hầu đề ra các hoạt động cho Tiền Cursillo, Khóa Ba Ngày và Đại hội Ultreya, Hội Nhóm của Hậu Cursillo và đồng thời giúp nhau đào luyện về tâm linh và đời sống nên thánh, mỗi tháng họp 2 lần vào tối Thứ Tư của tuần thứ hai và tuần thứ tư của tháng. Lần lượt do quý anh sau đây phụ trách: Trần Văn Nhượng, Bùi Quang Thạch, Trần Minh Phúc, Nguyễn Quang Ban, Nguyễn Văn Thọ và Nguyễn Anh Tuấn đương nhiệm.

Về Khối Khóa Cursillo, đã tổ chức 6 Khóa Ba Ngày tại Mission Hills, Los Angeles, và 2 Khóa phải tổ chức tận Santa Barbara do ảnh hưởng trận động đất năm 1994, nên không còn tổ chức được tại Mission Hills. Và 36 Khóa sau đó lần lượt được tổ chức tại Dòng Don Bosco, Rosemead và Dòng Ngôi Lời, Riverside.

Với 42 Khóa Ba Ngày đã có hơn ngàn anh chị em Cursillistas được gặp gỡ Chúa Kitô và xuống đời với lời cam kết sống Ngày Thứ Tư là môn đệ của Thầy Chí Thánh. Do đó, sinh hoạt của Liên Nhóm cũng được trải dài thêm Liên Nhóm Long Beach phía Nam đến Liên Nhóm Camarillo phía cực Bắc và Liên Nhóm Pomona về hướng Đông...

4/ TIẾN BƯỚC VỀ PHÍA TRƯỚC

Nhìn lại quãng đường đã qua, không chỉ nhận ra những thành quả mà phải nhận những khuyết điểm, những điều chưa thực hiện được hầu tiến bước về phía trước.

Khuyết điểm đầu tiên liên hệ sinh hoạt Ngày Thứ Tư sau Ba Ngày của Khóa Cursillo: Chính là hình thức Liên Nhóm đã giết chết Nhóm Nhỏ! Vì Hội Nhóm là việc quan trọng trong Phong trào Cursillo, qua Hội Nhóm Phong trào Cursillo trở thành bền vững và Đạo Chúa trở thành bất diệt. Và hình thức sâu đậm nhất việc sống với nhau là tình bạn hữu và Nhóm Nhỏ chỉ từ 3 đến 6 Cursillistas gặp nhau mới dễ dàng thăng tiến trong tình bằng hữu. Thế nhưng, các Liên Nhóm đều xem sinh hoạt của Liên Nhóm với số Cursillistas đông đảo đã

thay thế cho Hội Nhóm thay vì phải là Nhóm Nhỏ. Và con số quá đông đảo hơn 3 đến 6 Cursillistas thì chắc chắn khó có tình bạn hữu như Phong trào mong muốn.

Tuy nhiên, như đã trình bày ở trên, vì địa thế của Tổng Giáo Phận Los Angeles quá rộng lớn nên phải thông qua hình thức Liên Nhóm. Nhưng phải tổ chức Liên Nhóm gồm các Nhóm Nhỏ. Như vậy, chúng ta vừa thực thi đúng phương pháp của Cursillo, vừa tạo được tình bạn hữu qua Nhóm Nhỏ giúp cho Liên Nhóm thăng tiến.

Khuyết điểm thứ hai về Tiền Cursillo, Tài liệu của Phong Trào Cursillo luôn nhắc nhở rằng: "Tiền Cursillo là cho Khóa Cursillo, và Khóa Cursillo cho Hậu Cursillo và ngược lại, Hậu Cursillo yểm trợ cho Tiền Cursillo". Điều đó có nghĩa là các công tác của Tiền Cursillo sẽ ảnh hưởng giây chuyền đến Khóa Cursillo, và sau đó, ảnh hưởng đến Hậu Cursillo và việc bảo trợ là một trong những công tác quan trọng của Tiền Cursillo. Chúng ta đã chưa quan tâm đúng về vai trò bảo trợ, thường nghĩ rằng, gửi người đi dự Khóa, như thế là chúng ta đã làm xong nhiệm vụ bảo trợ. Và chúng ta không nghĩ các tân Cursillistas cần nhiều cơ hội tiếp xúc cá nhân sau Khóa học. Chúng ta chưa đồng hành với tân Cursillista này đến với Hội Nhóm và Ultreya và chưa tìm mọi cách để người tân Cursillista này tìm được một Nhóm để gia nhập. Có thể là Nhóm của chúng ta hay một Nhóm khác thích hợp với họ. Dĩ nhiên, Ultreya luôn luôn là nơi để tìm người lập Nhóm. Vì thế, hãy đồng hành với họ đến Ultreya.

Do đó, Khối Tiền Cursillo cần phải tổ chức một buổi Hội thảo cho các bảo trợ viên trước mỗi Khóa Cursillo để họ hiểu rõ và thực hiện đúng vai trò bảo trợ của họ thì Ultreya sẽ là đại hội đông đảo gồm cả người bảo trợ và tân Cursillistas. Đó là hai điều chúng ta cần chấn chỉnh để vững vàng tiến bước về phía trước.

5/ LỜI KẾT

Nhìn lại quãng đường 25 năm qua, tất cả anh chị em Cursillistas thuộc Tổng Giáo phận Los Angeles xin tri ân sự hy sinh lớn lao của quý Cha Linh hướng, Thầy Phụ tá Linh hướng, quý tu sĩ, quý anh chị em Cursillistas đã dành thời giờ và công sức lớn lao cho Phong trào, hiện kiên trì trong các sinh hoạt của Phong trào cho đến hôm nay, hoặc vì sinh kế, gia đình phải rời xa Tổng Giáo phận Los Angeles. Cũng không quên anh chị em Cursillistas đã ra đi về Nhà Cha, và cầu xin Thầy Chí Thánh dẫn đưa các môn đệ của Thầy được về hưởng Nhan Thánh Chúa trên Nước Thiên Đàng.

Nguyễn Văn Thọ

THUỞ BAN ĐẦU...

Nhà thơ Thế Lữ có viết hai câu thơ rất đẹp:

*"Cái thuở ban đầu lưu luyến ấy,
Ngàn năm hồ dễ mấy ai quên."*

Nhà thơ xác quyết rằng buổi ban đầu người ta gặp gỡ và gieo vào lòng nhau mối chân tình, suốt cả đời người ta không thể nào quên được. Suốt cả đời thường được dùng với từ ngữ "trăm năm", vậy mà ở đây Thế Lữ dùng từ ngữ "ngàn năm", như thế lời xác quyết mạnh mẽ đến cả mười lần hơn. Câu thơ "hồ dễ mấy ai quên" này hay quá nên người đọc cũng "hồ dễ mấy ai quên" câu thơ ấy.

Phong trào Cursillo ngành Việt Nam của Tổng giáo phận Los Angeles cũng có một "thuở ban đầu" mà tôi tin chắc ai đã trải qua "cái thuở ban đầu" ấy không thể nào quên được. Tôi là một trong những người ấy.

Năm 1991, khi Cha Linh Hướng Trần Công Nghị và nhóm anh chị em Cursillistas Việt Nam nòng cốt của Tổng giáo phận Los Angeles thông báo quyết định sẽ mở khoá Cursillo đầu tiên cho ngành Việt Nam, anh chị em Cursillistas Việt Nam khắp nơi, nhất là ở giáo phận Orange rất hân hoan. Hơn nữa, Cursillo ngành Việt Nam thuộc giáo phận Orange còn được mời gọi làm lực lượng "tiếp viện" chính, khiến ai cũng náo nức và gia tăng lời cầu nguyện cho bước đầu của Cursillo ngành Việt Nam thuộc Tổng giáo phận Los Angeles được thành công theo ý Thầy Chí Thánh Giêsu.

Để cụ thể hoá tinh thần hỗ trợ, Ban Điều Hành Cursillo Việt Nam, giáo phận Orange đã thỉnh cầu Cha Cố Giuse Ngô Văn Trọng làm Linh Hướng cho khoá Cursillo Việt Nam đầu tiên của Tổng giáo phận Los Angeles. Sau khi suy nghĩ và cầu nguyện, Cha Cố đã nhận lời. Bên cạnh đó, một nhóm trợ tá cũng đã thành hình. Tạ ơn Chúa, tôi được chọn là một trong những trợ tá ấy.

Tôi không thể quên được những buổi tĩnh tâm chuẩn bị khoá. Cha Cố Ngô Văn Trọng cùng chúng tôi lái xe từ Orange County lên Tổng giáo phận Los Angeles để cùng với Cha Linh Hướng Trần Công Nghị và anh chị em Cursillistas trên này học hỏi về lý thuyết Phong Trào, nhất là kỹ thuật tổ chức khoá học ba ngày và thực tập trình bày các Rollos. Đây là những buổi tĩnh tâm vô cùng sốt sắng và nghiêm túc.

Mission Hill là địa điểm được chọn để tổ chức khoá học. Cha Linh Hướng và anh chị em đã đến thăm địa điểm này một vài lần. Nơi đây khung cảnh thật thơ mộng và tĩnh lặng, phòng ốc khang trang, thật là một địa điểm lý tưởng để tổ chức khoá học.

Thứ Năm ngày 20 tháng 6 năm 1991 là ngày khai mạc khoá học. Bầu khí trong những giờ chuẩn bị hơi căng thẳng, nhưng anh chị em làm việc rất hăng say và cầu nguyện thật tha thiết cho 49 khoá sinh sẽ tham dự khoá học, trong đó có cả linh mục và giáo dân. Bài De Colores được tập tành khá kỹ lưỡng. Trước khi chính thức đón tiếp khoá sinh, Ban Trợ Tá đã cùng Cha Linh Hướng dâng Thánh Lễ thật sốt sắng.

Lễ khai mạc diễn tiến rất tốt đẹp và có vẻ vui tươi hơn lễ khai mạc ở các nơi khác. Ý Cha Linh Hướng Trần Công Nghị là mọi diễn tiến trong khoá học cần phải tự nhiên, vui tươi, không gò bó, không thúc ép, kể cả thúc ép về mặt tâm lý.

Một khoá sinh nổi bật trong khoá học là Cha Phêrô Nguyễn Đức Mầu tức nhạc sĩ Hoàng Đức, tác giả bài thánh ca "Hành Trang Tuổi Trẻ": *Lạy Chúa chúng con về từ bốn phương trời...* Cha Mầu "nổi bật" vì là một trong những khoá sinh "quậy" nhất, lúc nào cũng tìm cách chọc ghẹo không những các anh em khoá sinh khác mà còn chọc ghẹo cả anh em trợ tá. Ngược lại, Cha cũng bị khoá trưởng trêu ghẹo mấy lần. Có lần

khoá trưởng nói như thật về gia thế Cha Mầu: "Gia đình Cha Mầu đông anh chị em. Cha có một cô em gái..." Cha Mầu ngóng cổ nghe. Khoá trưởng nói tiếp: "Cô em gái ấy tên là Nguyễn Thị Mè!" Cả phòng Rollo phá lên cười! Lúc ấy Cha Mầu mới biết mình bị ghẹo, đỏ mặt, đấm tay xuống bàn rầm rầm!

Buổi các khoá sinh viếng Thánh Thể, theo "truyền thống" phòng viếng Thánh Thể được để đèn mờ mờ đến độ anh em không nhìn thấy mặt nhau. Anh em khoá sinh được dẫn vào phòng và được mời quỳ gối trước Thánh Thể và lần lượt tâm sự cùng Chúa Giêsu. Đây là lúc có nhiều nước mắt tuôn trào nhất. Tuy nhiên trong khoá học này, Cha Linh Hưởng Trần Công Nghị quyết định cứ để đèn sáng trong phòng, anh em vào phòng thì ngồi trên ghế và lần lượt tâm sự với Chúa Giêsu Thánh Thể trước sự chứng kiến của anh em cùng Decuria. Cha muốn chứng minh rằng ơn Chúa xuống không cần có sự thúc ép về tâm lý do khung cảnh tạo nên. Cha đã thành công, ơn Chúa ban cho từng anh em vẫn dồi dào mà không cần phải có khung cảnh ánh sáng mờ mờ.

Trong thánh lễ cho anh chị em Trợ Tá và cựu Cursillistas được tổ chức sau buổi Manhanita, Cha Linh Hưởng Ngô Văn Trọng có lời nhắn nhủ: "Sáng sớm hôm nay, anh chị em đến đây để đánh thức anh em khoá sinh, chào chúc anh em và nhắn gửi anh em hãy tỉnh thức. Nhưng liệu anh chị em chúng ta khi đánh thức người khác, mình có tỉnh thức không, hay là vừa đi vừa ngủ." Mấy cái tiếng "vừa đi vừa ngủ" mà Cha Cố nói liền làm tôi chia trí và óc hài hước của tôi có dịp làm việc. Sau thánh lễ, tôi lại gần Cha Cố, nói: "Trong bài giảng, Ông (tôi có thói quen gọi Cha Cố bằng Ông) thách đố anh chị em làm một việc khó quá!" Cha Cố ngơ ngác, hỏi: "Ông có thách đố cái gì đâu?" Tôi thưa: "Ông thách anh chị em VỪA ĐU VỪA NGHỈ, ai mà làm được! VỪA ĐI VỪA NGỦ là VỪA ĐU VỪA NGHỈ đó Ông!" Cha Cố đấm lưng tôi thùm thụp: "Cái anh này!"

Thấm thoát mà đã 25 năm kể từ "cái thuở ban đầu lưu huyấn ấy". Phong trào Cursillo ngành Việt Nam của Tổng giáo phận Los Angeles càng ngày càng phát triển, càng ngày càng trưởng thành. Vì là "phong trào", như gió như sóng, nên phong trào có khi lên khi xuống, khi sinh động, khi trầm lắng, nhưng tinh thần anh chị em Cursillistas luôn vững mạnh. Trong hoàn cảnh riêng của từng người, anh chị em vẫn sống Ngày Thứ Tư của người Cursillista một cách bền vững. Anh chị em vẫn chiến đấu dưới cờ Thầy Chí Thánh. Những anh em Trợ Tá khoá học Cursillo Việt Nam đầu tiên (khóa 415 tính chung theo khóa của Tổng giáo phận) trong đó có tôi vẫn hằng cầu nguyện, xin Thầy Chí Thánh dẫn dắt và ban ơn cho Phong Trào Cursillo ngành Việt Nam của Tổng Giáo Phận. Cha Cố Ngô Văn Trọng thì đã được Chúa rước về trời rồi, nhưng tôi tin chắc Cha vẫn hằng cầu bầu cùng Chúa cho chúng ta.

De Colores!

Quyên Di

LỜI CHÚC MỪNG

CHÚC MỪNG SINH NHẬT PHONG TRÀO CURSILLO NĂM THỨ 25

Nguyện xin Thầy Chí Thánh Giêsu Kitô chúc lành đặc biệt cho Cộng đồng Cursillo Việt Nam tại Tổng Giáo phận Los Angeles, Nam California, Miền XI, nhân dịp toàn thể Cursillistas người Việt hân hoan tổ chức mừng kỷ niệm Tình bạn thắm thiết với Chúa Giêsu Kitô và với nhau trong suốt 25 năm qua với nhiều thử thách cam go và vui buồn lẫn lộn.

Chân thành chúc mừng các anh chị Cursillistas đã thay phiên nhau phục vụ đắc lực trong Văn phòng Điều hành và Trường Lãnh đạo trong suốt thời gian qua.

Kính chúc các Cursillistas kiên trì trong Tình Bạn thắm thiết với Thầy Chí Thánh và với nhau trong các buổi Hội Nhóm thân hữu và Ultreya, cũng như với tha nhân trong các môi trường liên hệ.

Hãy cầu nguyện cho nhau,

Joachim Lê Tinh Thông.

Cựu Điều hợp viên toàn quốc,

Phục vụ Cộng đồng Cursillo Việt Nam tại Hoa kỳ

NĂM THÁNH LÒNG THƯƠNG XÓT CHÚA

Người Cursillistas cũng cần phải biết về lịch sử và ý nghĩa của các năm thánh để có thể sống và cầu nguyện trong năm thánh lòng thương xót này:

1. NHỮNG NĂM THÁNH TRONG LỊCH SỬ GIÁO HỘI CÔNG GIÁO

Theo truyền thống Công Giáo về Năm Thánh được bắt đầu với Đức Giáo Hoàng Bônifaxio VIII vào năm 1300. Đức Giáo Hoàng Bônifaxio đã ấn định mỗi thế kỷ sẽ có một năm Thánh. Từ năm 1475, để giúp mỗi thế hệ đều được hưởng Năm Thánh, Năm Thánh thường lệ được cử hành mỗi 25 năm. Tuy nhiên, khi có một sự kiện có tầm quan trọng đặc biệt. Đức Giáo Hoàng có thể công bố mở năm Thánh đặc biệt.

Cho đến nay đã có 26 Năm Thánh thường lệ được mở, gần đây nhất là Năm Thánh 2000. Việc mở Năm Thánh đặc biệt có từ thế kỷ XVI. Trong thế kỷ vừa qua đã có 2 Năm Thánh đặc biệt đó là năm 1933 do Đức Giáo Hoàng Piô XI công bố để kỷ niệm 1900 năm Ôn Cứu Chuộc và năm 1983 do Đức Giáo Hoàng Gioan Phaolô II công bố vào dịp 1950 năm Ôn Cứu Chuộc.

Hội Thánh Công Giáo đã đem lại một ý nghĩa thiêng liêng hơn cho năm Hồng Ân của Do Thái Giáo, gồm có ơn tha thứ chung, ân xá dành cho mọi người, để canh tân mối quan hệ với Thiên Chúa và với tha nhân. Như vậy, Năm Thánh luôn luôn là một cơ hội để đào sâu đức tin và canh tân chứng tá Kitô Giáo.

2. NĂM THÁNH LÒNG THƯƠNG XÓT

Ngày 13 tháng 3 năm 2015 tại Đền Thờ Thánh Phêrô. Đức Thánh Cha Phanxicô đã công bố mở một "Năm Thánh đặc biệt" gọi là "Năm Thánh Lòng Thương Xót". Năm Thánh bắt đầu với việc mở Cửa Thánh tại Đền Thờ Thánh Phêrô vào ngày 08 tháng 12 năm 2015. Đại Lễ Đức Mẹ Vô Nhiễm Nguyên Tội, và kết thúc vào ngày 20 tháng 11 năm 2016, Đại Lễ Chúa Giêsu Kitô, Vua vũ trụ.

Đức Thánh Cha đã công bố mở Năm Thánh khi Ngài giảng trong cử hành phụng vụ sám hối bắt đầu "24 giờ cho Chúa". Sáng kiến này do Hội Đồng Tòa Thánh về Tân Phúc Âm Hóa đề ra nhằm mời gọi các giáo hội địa phương trên toàn thế giới mở cửa nhà thờ trong hai ngày 13 và 14 tháng 3 năm 2015 để các tín hữu đến lãnh nhận bí tích Hòa Giải và Chầu Minh Thánh Chúa. Chủ đề "24 giờ cho Chúa" năm nay là "Thiên Chúa Giàu Lòng Thương Xót". Việc mở Năm Thánh 2015 diễn ra nhân dịp kỷ niệm 50 năm bế mạc Công Đồng Vatican II vào năm 1965. Điều này thật ý nghĩa, vì Năm Thánh sẽ thúc đẩy Giáo Hội tiếp tục công trình mà Vaticanô II đã khởi sự.

Với "Năm Thánh Lòng Thương Xót", Đức Thánh Cha Phanxicô muốn đặt trọng tâm nơi lòng thương xót của Thiên Chúa, Đấng mời gọi các tín hữu trở về với Người. Gặp gỡ Chúa sẽ giúp chúng ta biết thực thi lòng thương xót.

3. CÁC VIỆC CỬ HÀNH TRONG NĂM THÁNH LÒNG THƯƠNG XÓT

Nghi thức khai mạc Năm Thánh là việc mở Cửa Thánh. Cửa này là cửa chỉ được mở trong thời gian diễn ra Năm Thánh, và đóng lại vào tất cả các năm khác. Bốn Đại Vương Cung Thánh Đường ở Rôma đều có Cửa Thánh, đó là các Vương Cung Thánh Đường: Thánh Phêrô, Thánh Gioan Latêranô, Thánh Phaolô Ngoại Thành và Đức Bà Cả. Nghi thức mở Cửa Thánh biểu trưng ý nghĩa: Trong Năm Thánh, các tín hữu được ban

cho một “Con đường đặc biệt” để hưởng ơn cứu rỗi. Các Cửa Thánh của các Vương Cung Thánh Đường khác cũng sẽ được mở sau khi mở Cửa Vương Cung Thánh Đường Thánh Phêrô.

Trong Năm Thánh, các bài đọc Thánh Lễ Chúa Nhật của Mùa Thường Niên sẽ được lấy trong Phúc Âm theo Thánh Luca, người vẫn được gọi là “Tác giả Phúc Âm của Lòng Thương Xót” có rất nhiều dụ ngôn nổi tiếng về lòng thương xót trong Phúc Âm Thánh Luca như: Con Chiên đi lạc, đồng tiền đánh mất, người cha nhân hậu...

Và Năm Thánh như là một phương cách đề cao tầm quan trọng của sự tha thứ và canh tân mối tương quan của mỗi người chúng ta với Thiên Chúa, ơn toàn xá sẽ được ban trong Năm Thánh. Ân xá là việc tha thứ các hình phạt tạm vì tội, thường được ban cho những tín hữu hành hương đến Rôma cùng với một số điều kiện khác như: xưng tội, rước lễ, cầu nguyện theo ý Đức Giáo Hoàng và thực hiện những việc bác ái đơn giản như thăm viếng bệnh nhân.

Những ai không thể hành hương đến Rôma cũng có thể được hưởng ân xá bằng cách xưng tội và rước lễ, cầu nguyện theo ý Đức Giáo Hoàng, khi đi viếng hay tham dự một cử hành phụng vụ chung tại một nhà thờ được Giám Mục địa phương chỉ định

4. Ý NGHĨA NĂM THÁNH LÒNG THƯƠNG XÓT CHÚA

Trong Tông sắc Misericordiae Vultus – Khuôn Mặt xót thương, đã được Đức Thánh Cha Phanxicô ban hành để khai mở Năm Thánh Lòng Thương Xót Chúa. Tông Sắc này gồm 25 số, giờ đây chúng ta có thể tạm chia nhỏ làm 3 phần:

A. Ý Niệm Về Lòng Thương Xót

Trước hết cần phải xác định rằng: Lòng Thương Xót không phải là một ý niệm trừu tượng mà là một khuôn mặt sống động để chúng ta nhận biết, chiêm ngưỡng và tôn thờ. Đức Thánh Cha Phanxicô mô tả điểm sáng của Lòng Thương Xót, hiển tỏ nơi dung nhan của Chúa Kitô. Thật vậy, mở đầu Tông Sắc, Đức Thánh Cha khẳng định rằng Chúa Giêsu Kitô là khuôn mặt Lòng Thương Xót của Chúa Cha.

Ngay từ buổi đầu của công cuộc tạo dựng, lòng thương xót đã là từ then chốt nói lên tác động của Thiên Chúa đối với nhân loại. Kinh Thánh hé mở cho chúng ta thấy không gì có thể so sánh với tình yêu của Thiên Chúa dành cho chúng ta. Tình yêu đó đã trở nên hữu hình để chúng ta có thể cảm nghiệm và đụng chạm tới. Khởi đi từ Chúa Cha là nguồn mạch xót thương, lòng thương xót của Chúa tuôn trào xuống nhân loại, mặc cho nhân loại thờ ơ, bất trung và vô ơn với Thiên Chúa, cảm nhận tình yêu nhân hậu của Thiên Chúa dành cho nhân loại, chúng ta cũng phải biết xót thương nhau, như Thiên Chúa đã xót thương chúng ta. Chính vì thế, khẩu hiệu của Năm Thánh lòng thương xót là: Hãy có lòng thương xót như Thiên Chúa Cha.

Trên chính nền tảng xót thương này, tất cả các hoạt động mục vụ của Giáo Hội phải được thực hiện trong sự dịu dàng, phải diễn tả trong từng lời giảng, từng chứng tá lòng thương xót của Chúa, con người thời nay sống với nhau thường theo lẽ công bằng, ít nghĩ đến xót thương, chính vì thế đã đến lúc Giáo Hội phải công bố về sự tha thứ là sức mạnh phục sinh trong đời sống mới, gánh lấy yếu đuối và khó khăn của anh chị em mình. Sự khả tín của Giáo Hội phải được nhìn thấy trong cách thức giáo hội thể hiện tình yêu thương và lòng trắc ẩn.

Đức Thánh Cha Phanxicô không ngần ngại nhận định rằng, xã hội ngày nay, trong môi trường văn hoá hiện đại này, con người ngày càng quên dần Lòng Thương Xót của Chúa. Thực ra điều này Đức Thánh Giáo Hoàng Gioan Phaolô II đã nhấn mạnh trong Thông Điệp Dives in Misericordia “Giàu Lòng Thương Xót” với những lời mạnh mẽ.

Có lẽ hơn bao giờ hết, não trạng của con người ngày nay xem ra muốn chống lại với Thiên Chúa của Lòng Thương Xót, và trong thực tế có xu hướng muốn loại ra khỏi cuộc sống và triệt hạ khỏi trái tim con người những ý tưởng của Lòng Thương Xót.

B. Sống Năm Thánh Lòng Thương Xót

Tất cả chúng ta được mời gọi sống Năm Thánh Lòng Thương Xót trong ánh sáng của Lời Chúa. Hãy có lòng xót thương như Chúa Cha. Giáo Huấn của Chúa Giêsu thật sống động: “Hãy thương xót như Cha các người có lòng xót thương”. Nơi lòng thương xót, chúng ta tìm thấy bằng chứng về cách thức Thiên Chúa yêu thương chúng ta. Ngay cả con một Ngài cũng chẳng tiếc. Ngài trao ban tất cả cho chúng ta.

Trong năm Thánh này, hành hương là một trong những việc làm ý nghĩa. Khi hành hương qua Cửa Thánh, chúng ta được mời gọi sám hối để Lòng Thương Xót Chúa bao bọc và để có lòng thương đối với người khác như Chúa Cha đối xử với chúng ta.

Bên cạnh việc hành hương, chúng ta còn phải thể hiện lòng thương xót một cách cụ thể. Ước muốn cháy bỏng của Đức Thánh Cha là trong Năm Thánh này, chúng ta hãy thể hiện lòng thương xót một cách cụ thể như: cho kẻ đói ăn, cho kẻ khát uống, cho kẻ rách rưới ăn mặc, cho khách đỗ nhà, viếng kẻ liệt cùng kẻ tù rạc và chôn xác kẻ chết, về mặt thiêng liêng: hãy lấy lời lành mà khuyên người, mở dạy kẻ mê muội, yên ủi kẻ âu lo, răn bảo kẻ có tội, tha kẻ dễ ta, nhin kẻ mất lòng ta cũng như cầu cho kẻ sống và kẻ chết.

Bên cạnh những chứng từ Đức Ái, Mùa Chay năm nay sẽ là một thời điểm quý báu để chúng ta giao hòa với Thiên Chúa và với anh chị em mình qua bí tích hòa giải. Quả thật tái khám phá vẻ đẹp của bí tích hòa giải, cũng là tái khám phá dung mạo Lòng Thương Xót của Chúa. Chúng ta hãy đặt bí tích hòa giải ở trung tâm sáng kiến “24 giờ cho Chúa”, một lần nữa sao cho bí tích này giúp mọi người chạm vào sự hùng vĩ của lòng thương xót Chúa với những đôi tay của riêng họ, với mỗi hối nhân, bí tích này sẽ là nguồn mạch của bình an nội tâm thật sự.

C. Viễn Tượng Năm Thánh Lòng Thương Xót

Đức Thánh Cha Phanxicô cầu mong Thông Điệp của Lòng Thương Xót này đến được với tất cả mọi người, và không một ai có thể thờ ơ với lời mời gọi trải nghiệm Lòng Thương Xót của Chúa. Cách riêng Đức Thánh Cha hướng lời mời hoán cải đến những ai có những hành vi đang làm họ xa cách với ân sủng của Thiên Chúa và Ngài mong muốn họ thay đổi cuộc sống mình.

Trong Năm Thánh Lòng Thương Xót này, Đức Thánh Cha mở rộng việc ban các ân xá, bởi lẽ sự tha thứ của Thiên Chúa không có giới hạn. Người không bao giờ mệt mỏi tha thứ trong những cách thế luôn luôn mới mẻ và làm cho chúng ta không khỏi ngỡ ngàng trước sự tha thứ đó.

KẾT LUẬN

Ước chi trong Năm Thánh này, giữa lòng Giáo Hội, Lời của Chúa được vang lên mạnh mẽ như một Thông Điệp và như dấu chỉ của sự tha thứ, sức mạnh, sự trợ giúp và tình yêu. Xin cho Giáo Hội không bao giờ mệt mỏi mở rộng Lòng Thương Xót, và luôn kiên nhẫn trao ban lòng thương xót và sự ủi an của Chúa. Chúng ta hãy cùng với cả Giáo Hội liên lý thưa lên rằng: “Lạy Chúa, xin nhớ lại nghĩa nặng với ân sâu. Ngài đã từng biểu lộ từ muôn thuở muôn đời.”

Phó tế Phanxicô Xaviê Nguyễn Lộc

CẢM ƠN CURSILLO

Tôi trở thành con cái Chúa muộn màng, năm 1960, lúc 21 tuổi mới được nhận Bí tích Thánh Tẩy, sau 3 tháng được một Thầy thuộc Dòng Chúa Cứu Thế Huế giảng dạy. Vì thời gian ngắn ngủi, tôi không biết về Đạo mấy. Nhưng sau đó, được tham dự một Khóa Cursillo, tôi mới biết những gì là căn bản của đời sống người Kitô hữu xứng danh: Sùng Đạo, Học Đạo và Hành Đạo. Và tiếp tục học hỏi qua gần 50 Khóa tại Tổng Giáo phận Los Angeles, tôi trưởng thành hơn trong đời sống Kitô hữu. Tôi luôn tham dự Đại hội giáo lý do Tổng Giáo phận Los Angeles hằng năm để học đạo. Và với tâm tình tạ ơn Chúa, tôi tham gia vào lớp Giáo lý Dự tòng trong suốt 30 năm qua tại Cộng Đoàn Đức Mẹ La Vang để giúp anh chị em dự tòng.

Kể từ ngày nghỉ hưu, tôi được tham dự Thánh Lễ hằng ngày. Qua học đạo, tôi hiểu rằng phụng vụ Lời Chúa cũng quan trọng như phụng vụ Thánh Thể. Do đó, tôi luôn đọc Lời Chúa để suy gẫm trước khi đến Nhà Thờ dâng Thánh Lễ. Và qua tinh thần Cursillo, tôi chia sẻ điều này trong một buổi Ultreya. Thế là anh chị em yêu cầu tôi gửi Lời Chúa qua email để anh chị em, không được tham dự Thánh Lễ hằng ngày, nhưng mỗi sáng trước khi làm việc, mở computer, nếu có Lời Chúa, sẽ dành vài phút để đọc và suy gẫm. Tôi nhận lời. Và từ 7 năm qua, tôi liên tục gửi Lời Chúa cho anh chị em hằng ngày. Và qua chia sẻ trong các buổi Ultreya kế tiếp, anh chị em cho biết những người đồng sự trong sở làm yêu cầu cũng được nhận Lời Chúa. Vì thế, tôi phải thêm cả phần tiếng Anh. Chính nhờ phần tiếng Anh, anh chị em lại chuyển cho các con không đọc được tiếng Việt. Cảm ơn Cursillo, nhờ phương pháp chia sẻ tôi đã có một công việc nhỏ nhoi trong hành đạo. Tạ ơn Chúa, hiện nay đã có gần bốn trăm anh chị em đăng ký trong group HOCLOICHUA và thỉnh thoảng có thêm yêu cầu được nhận Lời Chúa hằng ngày.

Và tham dự Thánh Lễ hằng ngày, nay là lẽ sống chính yếu của những ngày còn lại của cuộc đời tôi. Nhờ Thánh Lễ, tôi được kết hiệp với Chúa Ki-tô qua Mình và Máu Thánh Chúa và nhất là được bình an nhờ lời ban bình an của Linh mục chủ tế và lời chúc bình an của anh chị em giáo dân trao cho nhau. Và qua Thánh Lễ hằng ngày, tôi lại học được những gương sống đạo của các Kitô hữu khác. Gương của một cụ già đã trên 90 tuổi, nhưng không vắng một Thánh Lễ nào dù nắng, dù mưa. Đặc biệt, cụ có một ơn gọi chống việc phá thai, bảo vệ sự sống, nên cụ in hằng ngàn lời cầu nguyện đem đến phân phát cho mọi người cùng cầu nguyện. Tôi đáp ứng trong việc cầu nguyện này, cụ vui lắm và nhận tôi là em của cụ. Và qua Thánh Lễ, tôi học được tình chiến hữu của các cụ quân nhân, trong phần ban bình an, họ quay tìm nhau và chào theo chào tay theo cách của quân đội. Thật là dễ thương. Chính những điều này tôi nhận ra tình yêu của Chúa qua Thánh Lễ.

Riêng tôi, sự sốt sắng qua Thánh Lễ nhờ thêm vào lời cầu nguyện trước và sau Thánh lễ của Thánh Thomas Aquino ghi trong sách lễ như một lời vừa ăn năn, thống hối, vừa cảm tạ. Tôi xin chia sẻ sau đây:

KINH DỌN MÌNH RƯỚC LỄ (Thánh Thomas Aquino: 1225-1274)

Lạy Chúa Cha Toàn Năng Hằng Hữu, con đến với Bí Tích Nhiệm Mầu của Người Con Cộng Sinh của Cha, là Đức Giê-su Ki-tô, Chúa chúng con, như một bệnh nhân đi tìm danh y sự sống, như kẻ đầy tội vết đi tìm nguồn suối xót thương, như kẻ mù lòa kiếm tìm ánh sáng chan hòa muôn thuở, như kẻ nghèo hèn thiếu thốn tìm đến với Chúa Trời Đất. Vì thế, lạy Chúa, vì lượng hải hà khoan dung vô bờ của Chúa, xin Chúa nhân từ chữa lành bệnh tật cho con, xin rửa sạch vết nhơ con đã xúc phạm, xin rọi ánh sáng vào sự mù lòa của con, cho sự nghèo đói của con trở nên phong phú, cho con đủ áo mặc che thân, để con đáng lãnh nhận Bánh các Thiên Thần, đón nhận Vua các vua, Chúa các chúa với lòng tôn kính khiêm cung, lòng ăn năn sốt mến, lòng

trình trong tin tưởng, với ý định và chủ đích hướng đến việc cứu rỗi linh hồn con. Lạy Chúa, con cầu xin Chúa ban cho con không chỉ lãnh nhận Mình và Máu Thánh Chúa như một Bí Tích, nhưng đón nhận Mình và Máu Thánh Chúa như một thực thể và một thần lực qua Bí tích. Ôi, lạy Thiên Chúa vô cùng lân tuất, khi con rước Thánh Thể Người Con CỘNG SINH DUY NHẤT của Chúa là Đức Giê Su Kí Tô, Đấng được sinh ra nơi Đức Trinh Nữ Maria, xin làm cho con trở nên xứng đáng để hòa nhập vào và cũng được kể là một phần tử trong Thân Thể Mầu Nhiệm ấy. Ôi, lạy Chúa Cha chí ái, xin cho con cuối cùng cũng sẽ được chiêm ngắm mãi mãi dung nhan hiển thị của Người Con rất yêu dấu của Cha, là Đấng, mà một khách lữ hành như con đang được vinh dự đón nhận bây giờ dưới hình thức bánh rượu này, là Đấng hằng sống và hiển trị cùng Cha đến muôn thuở muôn đời. Amen.

KINH TẠ ƠN HIỆP LỄ

Lạy Chúa Cha chí thánh, là Thiên Chúa toàn năng hằng hữu, Đấng đã ưu ái nuôi dưỡng con, là một tội nhân và là một tội tử bất xứng của Chúa, không phải vì công trạng của con, nhưng chỉ vì sự khoan dung nơi lòng thương xót của Chúa. Con cầu xin cho việc Rước Mình Máu Thánh Chúa không thành một vấp phạm đáng luận phạt, nhưng thành lời xin ân xá tha tội cho con. Nguyên xin việc Rước Chúa là áo giáp bảo vệ đức tin con, và là tấm khiên bênh đỡ thiện ý con. Xin cho việc Rước Chúa giải trừ tội lỗi cho con, phá tan tính đăm mê xác thịt, tăng thêm lòng bác ái và nhẫn nại, lòng khiêm nhường và vâng phục, cùng các nhân đức khác nữa. Xin cho việc Rước Chúa là sự phòng ngự vững vàng chống lại cạm bẫy của mọi địch thù, cả hữu hình lẫn vô hình, là sự ổn định hoàn toàn xoa dịu mọi cơn xúc động, dù thể chất hay tinh thần, và là mối kéo sơn của con gắn bó vào Chúa, là Thiên Chúa Chân Thật Duy Nhất, và là Nguồn Vui Trọn Vẹn cho trọn cuộc đời sống con. Con khẩn khoản xin Chúa dẫn dắt con, một người tội lỗi, đến tham dự bàn tiệc tuyệt vời bất khả diễn tả, là nơi cùng với Chúa Con và Chúa Thánh Thần, Chúa là Nguồn Sáng đích thực của các Thánh, là sự đầy tràn và thỏa mãn ước vọng khát mong, là niềm vui vĩnh cửu, và là niềm hạnh phúc sáng ngời và viên mãn. Con cầu xin nhờ Đức Kí Tô, Chúa chúng con. Amen.

Nguyễn Văn Thọ

ĐỜI SỐNG NGÀY THỨ TƯ CỦA THÁNH PHAO-LÔ

1. MỘT THẾ GIỚI ĐỢI CHỜ

Địa Trung Hải nối liền hai bờ giữa Pa-lét-tin và Ý-đại-lợi, với những kinh thành A-léc-xan-ri-a, Ê-phê-sô, Tác-sô, Xi-pa-ta hoa lệ bao quanh, với những hải đảo Si-xi-li-a và Síp-rô bồng bềnh huyền bí. Đó là vùng trời của ánh sáng, của biển khơi và của muôn vạn tinh tú, nơi mà hiện tại được kiếm tìm và tương lai đang chờ đợi, một vùng trời được bao phủ bởi nền văn hóa Hy-lạp thời đại do A-lich-sơn đại đế mang đến, một nền văn hóa xây dựng trên ý niệm của siêu thần linh, một quan niệm mà mọi thần hoàng địa phương phải biến thể thành siêu lực vũ trụ để sống còn. Siêu quyền lực vũ trụ mang những tên gọi khác nhau tùy địa phương, như Du-pi-te, Dê-út, A-pô-lô hay Sê-ra-pi. Sau đó, siêu quyền vũ trụ lại được nhân cách hóa thành những nhân thần anh hùng như Hơ-cu-li, Xan-đôn, hoặc thành vị huyền thần cứu độ Át-tít hay Ta-mút. Nền văn hóa đó tạo nên nền văn minh tuyệt đỉnh về nghệ thuật với những cung điện và lăng tẩm, về phát minh qua những khám phá vật lý và toán học, về suy tưởng và triết thuyết vượt ngoài không gian và thời gian với những triết gia mà tư duy ý niệm của họ vẫn còn siêu việt cho đến ngày nay. Lọt giữa nền văn minh ấy là dân tộc Do-thái bé nhỏ, mà thủ đô Giê-ru-sa-lem của họ, nếu không có đại đền thờ thì giống một thành phố Hy-lạp tầm thường hơn là một thánh địa của Sa-lô-môn. Rồi khi Rô-ma thay chân Hy-lạp thì gian Cực Thánh của đại đền thờ trở thành hoang vu trống vắng đến nỗi năm 63 trước Chúa Giáng Sinh, tướng Pom-pê-i của đế quốc Rô-ma đã quá ngỡ ngàng khi bước chân vào. Sự trống vắng đó được tạo nên từ hố cách mật mừng giữa Niềm Tin vào một Thiên Chúa thần thiêng duy nhất của Do-thái với ý niệm Chủ Tể nhân thần đa nguyên của Hy-lạp. Hố cách đó đã tách người Do-thái khỏi người theo văn hóa Hy-lạp, mà người Do-thái gọi là 'dân ngoại' (gentiles), một hố cách lớn lao đến nỗi chỉ ngồi ăn chung với dân ngoại cũng đã lỗi luật rồi! Hai nếp sống đối nghịch này được kiểm soát bởi quan quyền Rô-ma, mà vì nền an ninh toàn đế quốc, họ phải canh chừng, lo lắng và bảo vệ cả Do-thái lẫn dân ngoại. Đúng vào thời điểm này, thời điểm cả thế giới sống trong mong chờ, Chúa Giê-su ra đời, và khoảng 15 năm sau, Sao-lô được sinh ra.

2. MÔI TRƯỜNG SỬA SOẠN

Dù là công dân đế quốc, là môn sinh biệt tài của đại giáo sư Ga-ma-li-ên, là Pha-ri-siêu trên các Pha-ri-siêu, thông thạo La ngữ, trôi chảy Hy ngữ, thuộc dòng danh gia vọng tộc theo truyền thống tự lực cánh sinh, nhưng Sao-lô lại sống ngược trào lưu thời thượng văn minh thành phố. Chàng không chấp nhận thần nhân anh hùng Hơ-cu-li, không cúi lạy nữ thần Xy-ben, nhưng giữ mọi khoản luật Do-thái đến từng dấu phẩy. Lúc này, nhiều cuộc cách mạng chống đế quốc Rô-ma nổi lên khắp nơi. Cuộc nổi loạn sau khi Hê-rốt bố (người ra lệnh giết các bé trai dưới 2 tuổi của làng Be-lem) chết, lúc gia đình Chúa còn bên Ai-cập, đã khiến 3000 người Do-thái bị giết vì tham gia chống phe đảng Hê-rốt. Thêm vào đó, 2000 quân dân cách mạng bị đóng đinh sau khi binh lính Rô-ma can thiệp để bảo vệ ngai vàng của Hê-rốt con (người sẽ chế Chúa 'đại, khờ, ngớ' sau này). Vì thế với Sao-lô, thập giá là một sỉ nhục vô cùng lớn lao và chỉ dành cho những ác nhân, một sỉ nhục mang theo nguyên rủa và chúc dữ cho hậu duệ mai sau. Do đó, Sao-lô không thể tha thứ những kẻ dám tuyên xưng thập giá, và Sao-lô muốn tru diệt tận gốc rễ việc tuyên xưng ấy. Vì cái đình của niềm tin và của việc tuyên xưng ấy lại là Con Người, nên Con Người bỗng trở thành mũi nhọn mà Sao-lô đang cố tình đập xuống (x. CV.26:14). Trong môi trường quyết tâm bảo vệ lý tưởng truyền thống Do-thái, Sao-lô đã bị mũi nhọn Giê-su đâm thủng tâm hồn, bẻ quặt đôi chân, chọc mù đôi mắt. Nhờ thế, quá khứ hận thù vụn vỡ chết đi cho tương lai yêu thương mở rộng, để rồi, cũng đôi mắt ấy khi được mở ra, đôi chân quy ngã kia vừa vươn đứng dậy, và tâm hồn được nung nấu bằng một nhiệt tình mới, nhiệt tình bùng cháy tình yêu Ki-tô, Sao-lô đã hăng say tiến bước ra đi.

3. KHÓA 3 NGÀY CỦA SAO-LÔ

Khóa 3 Ngày của Sao-lô là một bất buộc, một khóa đơn độc và đặc biệt, được nhấn mạnh đến sứ mệnh rao giảng và những khổ đau lồng trong sứ mệnh ấy (x. CV.9:15) và do chính Chúa Giê-su Ki-tô huấn dạy (x.Gl. 1:12). Tuy nhiên, sự hoán cải của Sao-lô vẫn là một cảm nhận tự do thực thụ khi chàng được điểm phúc đụng vào Sự Thật, một Sự Thật khác hẳn với những gì mình đã nắm giữ trước đây. 3 ngày sống trong bóng tối để Sao-lô nhìn lại đời cuộc mình dưới ánh sáng chói lọi của Sự Thật Ki-tô (x. CV.9:9). Với ánh sáng Sự Thật xuyên thủng màn đêm, Sao-lô mới ý thức rằng *"Thiên Chúa đã dành riêng cho tôi, ngay từ khi tôi còn trong lòng mẹ, và đã gọi tôi nhờ ân sủng của Ngài. Ngài đã đoái thương mạc khải Con của Ngài cho tôi, để tôi loan báo Tin Mừng về Con của Ngài cho các dân ngoại"* (Gl. 1:15-16). 3 ngày không ăn không uống giúp Sao-lô giữ tấm lòng trống trải thanh tịnh, dành chỗ cho ân sủng Thánh Thần tràn ngập (x. CV. 9:17). Khi nhận Phép Rửa là Sao-lô nhận lãnh lời Cam Kết dẫn thân, một sự dẫn thân toàn diện và triệt để, ngược chiều hẳn với lối cũ đường xưa. Một Sao-lô *"đã quá hăng say bắt bớ và hằng muốn tiêu diệt Hội Thánh của Thiên Chúa"* vì *"hơn ai hết, đã tỏ ra nhiệt thành với các truyền thống của cha ông"* (Gl. 1:13-14) đã biến thành một Phao-lô: *"có điên, thì cũng là vì Thiên Chúa; có khôn, thì cũng là vì anh em. Tình yêu Đức Ki-tô thôi thúc chúng tôi"* (2Cor. 5:13-14) và *"khốn thân tôi nếu tôi không rao giảng Tin Mừng"* (1Cor. 9:16), rồi trở thành *"người quản lý các mầu nhiệm của Thiên Chúa"* (1 Cor.4:1) và thành *"người tù của Đức Giê-su Ki-tô vì anh em"* (Eph. 3:1). Tuy nhiên, khóa 3 ngày của Sao-lô không chấm dứt sau chỉ 3 ngày sống cô đơn trong bóng tối, mà kéo dài kể từ ngày chàng tìm lại được chính mình và nhận ra Thiên Chúa trên đường đi Đa-mát cho đến ngày trở về môi trường mình rời bỏ ra đi là thành thánh Giê-ru-sa-lem, và đó là thời gian dài đúng 3 năm! 3 năm âm thầm trong sa mạc hoang vu nóng cháy (x. Gl. 1:17-18) để tinh tâm cầu nguyện đã giúp Sao-lô nhận ra chiều sâu sứ mệnh 'hãy đi khắp muôn phương và rao giảng Tin Mừng cho tất cả mọi người' bởi vì 'ân huệ nhận được nhưng không, cũng hãy cho đi nhưng không'. Sứ mệnh đó không bị bao vây bởi những bức tường của hội đường, của đền thánh, không bị nhốt trong lồng kỳ thị để giúp ai, cho ai. Sứ mệnh đó không đòi hỏi đền bù, vì khi cho đi là đã lãnh nhận dư thừa. Khi việc hoán cải cá nhân đã hoàn tất, Sao-lô cương quyết trở về môi trường cũ là thành thánh Giê-ru-sa-lem, nơi mà mình chắc chắn sẽ gặp khó khăn và chống đối. Sao-lô biết những bạn cũ Pha-ri-siêu sẽ coi mình là kẻ phản bội, những đồng chí Tông-đồ sẽ nghi kỵ và có thể vẫn căm hận mình. Ai trong số các Tông-đồ sẽ tin chuyện trở lại của mình khi được kể lại như một chuyện hoang đường? Nói làm sao với vị thầy khả kính Ga-ma-li-ên, với anh em họ hàng, với những người trước đây đã từng sát cánh bảo vệ giáo điều Luật cũ? Dù sao, Sao-lô vẫn nhất quyết trở về để đối diện khó khăn.

4. NHỮNG HIỂM NGHÈO CỦA THUỞ ĐẦU CUỘC ĐỜI TRỞ LẠI

Làm sao gột bỏ được mọi nghi ngờ và đố kỵ khi Sao-lô đột ngột trở về Giê-ru-sa-lem và chuyển hướng hẳn về phía bên kia? Những người kinh sợ Sao-lô, một kẻ trong quá khứ đã gây kinh hoàng và chết chóc, làm sao hôm nay, trong một sớm một chiều có thể chấp nhận chàng ta cùng đứng chung hàng ngũ? Ngay chính sứ giả của Chúa, thầy Kha-na-ni-a còn phải phân bua với Chúa và chỉ dám gặp Sao-lô sau khi đã được Chúa bảo đảm, hướng chỉ những tín hữu bình thường, những con chiên non dại đang tìm nơi ẩn trú? Những đồng chí trước kia, những kẻ từng đồng vai sát cánh 'lùng diệt những ai kêu danh Giê-su', làm sao chịu nhục ngồi yên hoặc đứng nhìn kẻ phản bội Sao-lô đâm sau lưng họ? Còn hàng lãnh đạo, những người chịu trách nhiệm về sự sống còn của Hội-thánh mà Sao-lô đã cố sức đập tan, chắc chắn phải tìm hiểu căn nguyên sự đổi chiều đột ngột của Sao-lô, và phải cân nhắc dẫn đo kỹ lưỡng, vì không có bảo đảm nào tuyệt đối rằng Sao-lô đã hoàn toàn hoán cải, ngoại trừ lời chứng của chính Sao-lô. Cuối cùng là những bạn đồng hành trên đường đi Đa-mát, họ nghĩ gì về Sao-lô? Một người điên? Một kẻ phản phúc? Hay một người được Thượng Đế tuyển chọn đặc biệt như Mai-sen? Họ báo cáo thế nào với các thượng tế đã soạn thảo và ký trát bắt người, để Sao-lô biết mà đối phó thích hợp khi giáp mặt họ? Tất cả khó khăn ấy tạo thành kết quả là người ta tìm mọi cách diệt khẩu Sao-lô! (x. CV. 9:24&29). Vì thế, Sao-lô phải ra đi, phải rời bỏ môi trường thân quen mơ ước mà về tạm trú nơi quê cha đất tổ, thành phố Tác-xô, một nơi nổi tiếng xô bồ. (x.CV. 9:30)

5. MỞ ĐẦU NẾP SỐNG NGÀY THỨ TƯ

Những tưởng như thế là sứ mệnh của Sao-lô sẽ đi vào lãng quên nơi phố thị phồn hoa, nhưng LỜI từ môi miệng các Tông-đồ và Môn-đệ Chúa đã tỏa ngập không gian đế quốc, vang đến tai cả những người ở tận miền xa như Xê-da-rê, Ky-rê-nê, hay đảo Síp và tới cả kinh thành Rô-ma, nhất là tới tận cổ thành dân ngoại An-ti-ô-ki-a, nơi LỜI đang được rao giảng cho người Hy-lạp (dân ngoại), thì sứ mệnh của Sao-lô được phục sinh. Thiên Chúa dùng Ba-na-ba đưa Sao-lô đến An-ti-ô-ki-a năm 45 AD, vì Ngài muốn dùng Sao-lô ở đây. Chính tại nơi này, Sao-lô tìm ra một chân lý, một khám phá mới cho việc rao giảng Tin Mừng, là mọi người đều quan trọng như nhau trong sứ mệnh khi rao truyền cũng như nhận lãnh sứ điệp. Tất cả đều bình đẳng giống như tay, chân, mắt, mũi của một thân thể duy nhất, mà thân thể duy nhất chính là Đức Ki-tô, nên những ai chấp nhận sứ điệp Ki-tô, lần đầu tiên, họ được gọi là Ki-tô-hữu. Do đó, nếu một phần tử bị thương là toàn thân bại liệt, khi một phần tử được biểu dương là toàn thể được vinh danh. Cũng từ nơi đây, Sao-lô lãnh hội một sự thực nữa, là Giáo-hội không nằm bất động trong bốn bức tường đá kiên cố với mái ngói nung thắm đỏ, nhưng nằm tại những nơi, như những mảnh đất phì nhiêu đón nhận LỜI, hoặc rải rác khắp các góc phố có đám đông tụ họp, dù cho đám đông gồm cả Do-thái lẫn dân ngoại, hoặc từ những bàn ăn, nơi mà người giàu sang đồng bàn với kẻ nghèo hèn (x. 1Co. 12:12-30). Rồi từ điểm khởi đầu sứ mệnh tại nơi đây, Sao-lô được gọi đích danh để lãnh nhận một sứ mệnh đặc thù (x. CV. 13:2-4) và được *đổi danh xưng thành Phao-lô, để dứt khoát đoạn tuyệt quá khứ từ đây và không bao giờ ngoái đầu lại* (x. CV. 13:9). Việc khởi đầu xuất hành thi hành sứ mệnh của thánh Phao-lô, cuối cùng chính thức được hội đồng 'giáo quyền' thuộc hàng 'giáo phẩm' đầu tiên tại Giê-ru-sa-lem chuẩn nhận, khi hội đồng Tông-đồ chấp thuận bãi bỏ việc áp dụng nghi thức cắt bì theo giáo luật Do-thái đối với dân ngoại. Điều này mở đường cho thánh Phao-lô dẫn thân vào chiều hướng đích thực của việc rao giảng Tin Mừng Đức Ki-tô phó thác: *'hãy đi và làm cho muôn dân trở thành môn đệ, làm phép rửa cho họ nhân danh Cha và Con và Thánh Thần, bảo họ tuân giữ những điều Thầy đã truyền cho anh em'* (Mt. 28:19-20). Đây không phải là chiều hướng mới, nhưng là chiều hướng trở về nguyên thủy của lệnh truyền, chiều hướng mang tính chất rất phổ quát, rất 'công giáo' mà Đức Ki-tô, Đấng sáng lập Giáo-hội, khi Ngài ban lệnh truyền cho các anh em Tông-đồ đã muốn như thế.

6. NHỮNG MẤU ĐIỂM THEN CHỐT CỦA NGÀY THỨ TƯ

Tự Do và Ân Sủng Cá Nhân.

"Anh em được gọi để hưởng tự do. Có điều là đừng lợi dụng tự do mà sống theo tính xác thịt, nhưng hãy lấy đức mến mà phục vụ lẫn nhau" (Gl. 5:13) và *"tôi sống, nhưng không phải tôi sống, mà là Đức Ki-tô sống trong tôi"* (Gl. 2:20). Hai đặc điểm này trở vượt lên khi thánh Phao-lô sống với giáo đoàn Ga-lát, nơi ngài rao truyền Sự-thật Ki-tô rằng: sự tự do là đặc quyền bẩm sinh của con người, mà con người là một tập thể, đủ khả năng để tự luyện sống công chính như người con của Thiên Chúa, *Đấng đã sai Thần-khí của Con mình đến ngự trong lòng anh em mà kêu lên "Abba", (Cha ơi). Vậy anh em không còn là nô lệ nữa, nhưng là con, mà đã là con, thì cũng là người thừa kế, nhờ Thiên Chúa* (Gl. 4:6-7 - x. Ro. 8:14-17). Không còn là nô lệ nghĩa là có tự do, nhờ Thiên Chúa tức là nếu không vì Ngài và không do Ngài thì con người không thể làm được gì, kể cả việc trở thành 'người con' mà có tự do. Tự do không chỉ dạy và ân sủng không giúp đỡ con người để LÀM gì, nhưng tự do và ân sủng bảo cho con người biết phải LÀ gì. Vì thế, tất cả mọi người đều bình đẳng, tất cả đều bằng nhau về quyền lợi lẫn nghĩa vụ, và tất cả đều có quyền lãnh hưởng gia tài của Thiên Chúa như nhau (x. Gl. 3:23-29)

Thoát khỏi nô lệ hình thức cổ điển.

Hành trình rao giảng của thánh Phao-lô rất trải rộng và rất tự do, đồng thời có chuẩn đích với niềm xác tín mãnh liệt. Thánh Phao-lô rao giảng không như các 'kinh sư' (rabbi) hay 'tư tế' (levi) Do-thái bị gò bó trong hội đường, nhưng khác biệt hẳn với các triết gia Hy-lạp lang bạt kỳ hồ chỉ mong gặp được người lắng nghe những lý thuyết mông lung, những khái niệm mơ hồ cá nhân của họ (x. CV. 17:17-18). Bởi vì, đối với thánh Phao-lô, *"trong khi người Do-thái đòi hỏi những điểm thiêng dấu lạ, còn người Hy-lạp lo tìm kiếm lẽ khôn*

ngoan, thì chúng tôi lại rao giảng một Đấng Ki-tô bị đóng đinh, điều mà người Do-thái coi là ô nhục không thể chấp nhận và dân ngoại cho là điên rồ” (1Co. 1:22-23). Vì cho mình sự tự do khỏi những ràng buộc của lề luật hình thức bên ngoài (x. CV. 9:1-27), nên hình như ngài ‘vừa nói có, lại vừa nói không (2Co. 1:17) khi ngài tự do thay đổi lộ trình rao giảng. Đặc biệt nhất là thánh Phao-lô không cần ai giới thiệu, vì ngài tin rằng “*thư giới thiệu chúng tôi là chính anh em. Thư ấy viết trong tâm hồn chúng tôi, mọi người đều biết và đã đọc. Rõ ràng anh em là bức thư của Đức Ki-tô giao cho chúng tôi chăm sóc, không phải viết bằng mực đen, nhưng bằng Thần Khí của Thiên Chúa hằng sống, không phải ghi trên những tấm bia bằng đá, nhưng trên những tấm bia bằng thịt, tức là lòng con người*” (2Co. 3:2-3). Chính nhờ đặc trưng bất câu nệ này mà Tin Mừng cứu rỗi không chỉ dành riêng cho những người thuộc hàng quý tộc hay quan quyền độc quyền lãnh nhận, mà cả những người hạng thuộc cùng đinh bị xã hội bạc đãi, như trộm cắp, gái làng chơi hay be bét rượu chè, cũng được dịp nghe Tin Mừng thỏa đáng.

Chấp Nhận Gian Khổ

Thánh Phao-lô chấp nhận gian khổ khi viết: “*tôi về Giê-ru-sa-lem mà không biết những gì sẽ xảy ra ở đó, trừ ra điều này, là tôi đến thành nào, thì Thánh Thần cũng khuyến cáo tôi rằng xiềng xích và gian truân đang chờ đợi tôi*” (CV. 20:22-23). Gian khổ không chỉ là những đau đớn thể lý do xiềng xích, gông cùm, như bị đâm tẩu, đánh đòn hay ném đá, nhưng còn do sự ghen tức của người đồng đạo (x. CV. 17:1-13) do sự chia rẽ giữa những người có cùng niềm tin (x. 1Co. 1:10-13). Sự đau đớn còn lớn lao hơn nữa khi phải đối mặt với những hiểu lầm, những bất đồng ý kiến giữa anh em Tông-đồ (x. CV. 15:1-2), anh em cùng đồng hành (x. CV. 15:39) và với quý thẩm quyền cấp trên (x. Gl. 2:11-14). Sự gian khổ tăng theo nỗi lo âu tiềm ẩn, không biết chính cá nhân mình, việc làm của mình mang lại kết quả thế nào. “*Thưa anh em thân mến, chúng tôi nói tất cả những điều ấy cốt để xây dựng anh em. Quả vậy, tôi sợ rằng, khi đến, tôi không thấy anh em được như ý tôi, và anh em thấy tôi không được như ý anh em. Chớ gì giữa anh em đừng có chia rẽ, ghen tương, oán ghét, cạnh tranh, vu khống, nói hành, kiêu căng, hỗn loạn. Tôi sợ rằng lần sau đến thăm anh em, Thiên Chúa của tôi lại để tôi phải nhục vì anh em, và tôi phải than khóc vì nhiều người trước đây đã phạm tội, mà nay chẳng chịu ăn năn hối cải về những việc ô uế, gian dâm và phóng dăng họ đã làm*” (2Co. 12:19-21). Và sự gian khổ sau cùng là khi bị kẻ gian manh lợi dụng danh nghĩa để thủ lợi: “*Có mấy người Do-thái đi đây đi đó làm nghề trừ quỷ cũng thủ lấy danh Chúa Giê-su mà chữa những người bị tà thần ám. Họ nói: “Nhân danh Đức Giê-su mà ông Phao-lô rao giảng, ta truyền lệnh cho các người!” (CV. 19:13) là việc mà mọi người ở Ê-phê-sô đều biết (x.CV. 19:17). Thủ hởi, nếu những kẻ gian manh kia không phải trừ tà để bị bọn quỷ phản bác lại, mà chỉ đặt tay chữa bệnh, thì làm sao những người ngoại kia không tin theo họ, và bỏ qua thay vì nghe và tin thánh Phao-lô (x. CV. 19:14-16).*

Kiên Trì Tiến Bước Trong Cầu Nguyện Và Trong Thần Khí

Thánh Phao-lô biết mình đạt được ơn cứu độ là “*nhờ lời cầu nguyện của anh em, và nhờ Thần khí của Đức Giê-su Ki-tô phù trợ*” (Pl. 1:19), đồng thời ngài ý thức rõ ràng: “*không phải là tôi đã đoạt giải hay đã nên hoàn thiện đâu, nhưng tôi đang cố gắng chạy tới, mong chiếm đoạt, bởi lẽ chính tôi đã được Đức Giê-su Ki-tô chiếm đoạt rồi. Tôi chỉ chú ý đến một điều, là quên đi chặng đường đã qua để lao mình về phía trước*” (Pl. 3:12-13). Ngài nói ‘*về phía trước*’ ám chỉ sẽ đi kinh thành Rô-ma, là điểm hẹn cuối cùng của hành trình rao giảng, cũng là địa danh Thiên Chúa muốn ngài chấm dứt cuộc sống Ngày Thứ Tư của mình (x. CV. 27:24). Thánh Phao-lô kiên trì vì tin tưởng tuyệt đối vào Thiên Chúa, và vì trong suốt lịch sử nhân loại, rất khó tìm được người ‘*làm bạn*’ nhanh chóng và thực tình như thánh Phao-lô (x. CV. đoạn 2&27). Thánh Phao-lô đến Rô-ma không chỉ với tư cách một tù nhân của Rô-ma, nhưng còn với tư thế một tù nhân của Đức Ki-tô nữa. Thật vậy, tại ngay chợ Áp-pi-ô và tại khu Ba Quán, ngài đã được anh em Ki-tô-hữu ở Rô-ma đón vào. Từ khu Ba Quán đến trung tâm kinh thành Rô-ma khoảng 30 dặm. Thánh Phao-lô được đám đông nồng nhiệt đi theo, tiến vào thành Rô-ma như một cuộc diễn hành! Cả quan cai tù Giu-li-ô và đám lính giải tù của ông cũng bị cuốn hút vào giữa đám đông Ki-tô-hữu, những người chỉ dùng tình yêu làm lương thực và niềm tin làm đuốc soi đường. Với tư cách tù nhân của Đức Ki-tô qua tình trạng cú trú của công dân Rô-ma, thánh

Phao-lô được phép ở nhà riêng cùng với người lính canh giữ ông (CV. 28:16) và được dễ dàng tiếp đón tất cả những ai đến với ông suốt hai năm tròn (CV. 28:30).

7. CHUNG KẾT MỘT NGÀY THỨ TƯ VIÊN MÃN

Tuy dù có lúc thánh Phao-lô nhận thấy tinh thần mình sa sút (x. Ro. 7:14-24) khi sống 2 năm trời tại Rô-ma, nhưng ngài cảm thấy mình cần phải làm gì khi thấy giáo đoàn Rô-ma không đến với Thiên Chúa theo cùng con đường mình đang đi. Vì thế, thánh nhân cố gắng làm nổi bật mối liên hệ tương quan giữa Do-thái giáo và Ki-tô giáo, để những tân tòng Rô-ma thấy được mối liên hệ này trong chương trình cứu độ của Thiên Chúa. Sau khi đã nối kết cũ-mới để mọi Ki-tô-hữu có cùng một niềm tin nơi Đức Ki-tô, Thánh Phao-lô biết Ngày Thứ Tư của mình đã đến thời kỳ viên mãn. Theo truyền thuyết cổ thời, trong khi thánh Phê-rô bị đóng đinh ngược đầu xuống tại quảng trường Nê-rô, để phải tận mắt chứng kiến cảnh người vợ thân yêu bị hành quyết, thì thánh Phao-lô, vì là công dân Rô-ma nên không thể bị đóng đinh, nhưng bị điệu ra quang lộ Ôt-sơn ngoại thành để bị chém đầu cùng ngày. Trước ngày lìa thế gian, thánh Phao-lô gửi lời tự phúng diếu đến dân thành Rô-ma: *"cho dầu là sự chết hay sự sống, thiên thần hay ma vương quỷ lực, hiện tại hay tương lai, hoặc bất cứ sức mạnh nào, đỉnh cao hay vực thẳm, hoặc bất cứ loài thụ tạo nào khác, không có gì tách được chúng ta ra khỏi tình yêu của Thiên Chúa thể hiện nơi Đức Ki-tô Giê-su, Chúa chúng ta"* (Ro. 8:38-39). Chính sự dính chặt vào tình yêu Ki-tô này đã biến thánh Phao-lô thành người vĩ đại nhất được Đức Ki-tô dùng để biến cải thế giới, và 'biến cải thế giới qua môi trường' là mục đích của phong trào Cursillo mà ngài là thánh quan thầy.

Như lời kết, xin quý anh chị Cursillistas hãy dùng lời nguyện của thánh quan thầy Phao-lô đề cầu nguyện cho mình và cho nhau: *"Lạy Thiên Chúa là nguồn mạch bình an, xin thánh hóa toàn diện con người con và anh chị em con, để thần trí, tâm hồn và thân xác chúng con được gìn giữ vẹn toàn, không gì đáng trách, trong ngày Đức Giê-su Ki-tô, Chúa chúng con, quang lâm. Amen."* (1Tx. 5:23)

De Colores.

Trần Văn Nhượng

(Trích lại từ Bản in Tiến Bước)

TÂM TÌNH KHÓA CURSILLO 509 VÀ 526

Chị Anh Phương điện thoại: “Chị Nga ráng viết một bài cho kỷ yếu 25 năm của phong trào nghe”. Tôi trả lời Phương: “Nga không biết viết, viết gì bây giờ?” Phương nói: “Chị viết gì cũng được, hay viết cảm tưởng khi làm khóa trưởng, ngắn gọn thôi”. Nghe Phương năn nỉ quá, tôi đành bạo gan viết vài hàng ngắn gọn như Phương nói.

Cầm viết trong tay, ngồi nghĩ lại cách đây 20 năm; không biết tại sao tôi lại can đảm nhận trách nhiệm khóa trưởng khóa 509 mà phong trào tin tưởng trao phó cho tôi. Linh hướng khóa là Đức Ông Phan Văn Hiền ở Roma (lúc bấy giờ Ngài còn là linh mục, Ngài là anh em linh tông với Thầy Lộc). Lần đầu tiên Ngài làm linh hướng khóa Cursillo, và cũng lần đầu tiên tôi làm khóa trưởng. Hai cha con, mỗi người ở một phương trời, không tiếp xúc nhiều trước khi vào khóa; nên khi vào khóa học cũng có những lỗi lầm của hai cha con đối với khóa học. Trọ tá không biết, khóa sinh càng không biết, chỉ có hai cha con và Thầy Lộc biết mà thôi. Đức Ông nói với tôi: “Tau làm linh hướng đầu tiên, mi làm khóa trưởng đầu tiên, thật là chịu hết nổi” (Ngài và tôi cùng người Huế, nên mi tau là lối nói thân mật). Nhưng, tạ ơn Chúa, khóa học cũng qua đi trong vòng tay yêu thương của Thầy Chí Thánh. Khóa sinh được tràn đầy ơn Chúa. Hai cha con biết rằng đó là việc Chúa làm.

Chưa hết, năm sau phong trào lại mời tôi làm khóa trưởng cho khóa Cursillo 526. Tôi một mực từ chối, phong trào viện nhiều lý do; tôi lại mềm lòng, cũng vì tình thương đối với phong trào tôi lại nhận lời. Đặc biệt khóa này, chị Trần Anh Phương làm trưởng ban ẩm thực. Lần này linh hướng khóa học là cha Bùi Quang Tuấn thuộc Dòng Chúa Cứu Thế, đặc biệt hơn nữa, khóa học có cha Đặng Đức Ngân ở Việt Nam sang (lúc bấy giờ Ngài là Linh mục chưa là Giám mục). Ngài muốn quan sát khóa học để về Việt Nam mở khóa. Ngài sống với khóa nữ chúng tôi từ thứ năm cho đến hết ngày chúa nhật. Tôi đã có kinh nghiệm của khóa trước, nên khóa này cha con làm việc rất hài hòa, mọi việc đều vào đấy thật tạ ơn Chúa. Tôi còn nhớ trong khóa học, Đức Cha Ngân nói bài Nhiệm Tích, và Ngài đã chọc phá Thầy Lộc bằng 2 câu thơ:

*“Đời chỉ đẹp khi còn mang giấy chéo,
Đời mất vui khi giấy thẳng hai hàng.”*

Khóa học rất là vui vẻ, tràn đầy sức sống; đầy tràn ơn Chúa, ấm áp tình người. Ghi lại vài dòng về hai khóa Cursillo, một khóa có cha linh hướng đến từ phương trời châu Âu; một khóa có cha từ phương trời châu Á, gặp nhau ở phương trời châu Mỹ, để cùng làm việc vinh danh Chúa.

Hai khóa học thật là tuyệt diệu, tạ ơn Chúa.

De colores!

Maria Trần Thị Quỳnh Nga

GIỚI THIỆU TRƯỜNG LÃNH ĐẠO

ĐỊNH NGHĨA

- "Trường Lãnh đạo là nơi qui tụ hay họp nhóm của những người lãnh đạo, lan tỏa, khuyến khích và làm giảm sự thao thức chung bằng phương tiện tốt nhất đó là tình bạn. Đây là nơi mà những người lãnh đạo cùng chung một nhịp, một tinh thần, một tiêu chuẩn, để việc tông đồ tự nhiên phát sinh hoa trái. Nó không phải là rao giảng, nhưng là sống với nhau, và nó cũng là nơi mà sự chân thật được đề cao trên hết, bởi vì tất cả chúng ta đều mong ước nó (sự thật) và đều sống điều đó (sự thật)". *Cấu trúc tư tưởng* (Structure of Ideas Book by Eduardo Bonnín and Francisco Forteza).

- Tại Trường, họp nhất trong cùng một kinh nghiệm mà họ đều cùng có, nghĩa là đã từng tham dự Khóa Ba Ngày, các Kitô hữu, nam lẫn nữ, khám phá ra những cội rễ và những yêu cầu cho tác vụ tông đồ của họ trong và ngoài Phong Trào. Họ học cách thực hành điều mà Đức Giáo Hoàng Gioan Phaolô II gọi là "ơn gọi tiên khởi và căn bản", tức ơn gọi nên thánh, nhờ đó, họ trở nên chứng nhân sống động của phẩm giá mà Đức Kitô trao ban cho chúng ta. (*Những tư tưởng nền tảng Phong trào Cursillo #535*).

Mục Đích

- Trường Lãnh Đạo là "tâm điểm của những suy tư" về Cursillo là gì, có thể là gì, nên là cái gì, trong mỗi giai đoạn của phương pháp, tức là giai đoạn Tiên Cursillo, khóa Cursillo cuối tuần và Hậu Cursillo. Mục đích của Trường Lãnh đạo là gia tăng nhịp sống những gì là căn bản của Kitô hữu nơi mỗi cá nhân thành viên và cả toàn bộ Phong Trào Cursillo.

- Là nơi tập họp của một nhóm người, đang hoặc mong muốn có ý tưởng ngay thẳng hiểu biết về Cursillo, nhận biết rằng phải minh bạch toàn diện trong những hành động nơi Trường Lãnh Đạo và trong cuộc sống của họ nữa..

Trung thành với những tư tưởng nền tảng của Phong trào Cursillo, Trường Lãnh đạo đã cố gắng sinh hoạt từ khi được thành lập đến nay. Mặc dù có những thời gian khó khăn vì không có địa điểm sinh hoạt hay vì sĩ số thành viên quá ít ỏi, Trường vẫn cố duy trì sự hiện hữu của mình như là sinh hoạt tinh thần của Phong trào, ít ra là một mốc điểm để các cursillistas gặp gỡ nhau trong cuộc sống quá bận rộn và rất vội vã.

Từ khi thành lập Trường Lãnh đạo đã có thay đổi những địa điểm sinh hoạt trong một địa bàn quá rộng lớn của Tổng Giáo phận Los Angeles. Từ Burbank, qua San Gabriel đến West Covina và hiện nay có đến hai địa điểm là Baldwin Park và Long Beach. Đáp ứng nhu cầu phải có của Trường Lãnh đạo trong khi đường xá di chuyển khó khăn, từ niên khóa 2015-2016, Trường đã phải có thêm một địa điểm sinh hoạt thứ hai để tạo thuận tiện cho các anh chị em tha thiết muốn đến sinh hoạt với Phong trào.

Trường sinh hoạt trong khoảng từ tháng 10 đến tháng 6 hằng năm. Chu kỳ và thời gian họp cũng có thay đổi từ hai lần mỗi tháng, ngày họp cũng thay đổi thứ tư, thứ sáu hay thứ bảy... rồi ba tuần một lần, có lúc chỉ mỗi tháng một lần và hiện nay đang giữ vào tối thứ tư thứ hai (2nd) và thứ tư (4th). Mỗi buổi họp bắt đầu từ 7:00 đến 9:30 tuy nhiên thường phải đến 10:00 mới kết thúc.

Chương trình sinh hoạt của Trường dựa theo hướng dẫn của cuốn sách "Làm thế nào hình thành một Trường Lãnh đạo" (1998) và những việc cụ thể Trường đã và sẽ làm là:

- Bầu ra các chức vụ trong Văn phòng thư ký và điều hành Phong trào.

- Thực hiện các yêu cầu từ Ban điều hành, đặc biệt những sửa đổi cần thiết.
- Học hỏi, thảo luận về Tín lý Công giáo và kỹ thuật Phong trào.
- Bàn thảo để áp dụng những chỉ thị từ Văn phòng trung ương.
- Lập chương trình và giúp Khối Hậu tổ chức các buổi Ultreya, Tĩnh tâm...
- Soạn thảo chương trình cho khóa Cursillo cuối tuần kế tiếp sẽ diễn ra và cung cấp cho những người lãnh đạo việc chuẩn bị phần tâm linh và kỹ thuật để phục vụ trong đội ngũ trợ tá khóa cuối tuần.
- ...và thảo luận về bất cứ vấn đề nào các anh chị em thao thức, muốn đưa ra để giải quyết.

Các anh Trưởng Trường Lãnh đạo phải soạn thảo chương trình họp, liên lạc với các vị linh hướng hay các anh chị lãnh đạo để mời đến trình bày các bài tín lý hay kỹ thuật, rồi thông báo mời gọi các anh chị cursillistas đến tham dự. Công việc này đôi lúc xem ra cũng khó khăn và rất là thúc bách cho nên những người sinh hoạt thường xuyên đã được so sánh là đến trường "lãnh đạo"! Các anh từng đảm nhận Trưởng Trường Lãnh đạo là Anh Lê, Anh Nhượng, Anh Ban, Anh Thọ và hiện nay, Anh Tuấn.

Sự tiến hóa của từ ngữ dùng mô tả "Trường Lãnh đạo" là hiện tượng cá biệt của sự phát triển do kết quả nghiên cứu về cơ cấu Phong Trào. Trường này đã lần lượt được gọi là "Trường các Giảng sư" (The Professors' School), "Trường Lãnh đạo" (Leaders' School và School of Leaders). Tại Bồ Đào Nha, người ta gọi "Trường của những Người Đáp lại Lời Kêu mời" (School of Respondents). (Làm thế nào hình thành một Trường Lãnh đạo). Với tính khiêm nhường, đôi khi không thích hợp, người Việt Nam đã từng đổi tên Trường Lãnh đạo thành Trường Huấn luyện hay Trường Phục vụ, vì đã chỉ nhìn vào những công việc của Trường.

Cho dù được gọi bằng bất cứ một tên gì khác thì Trường Lãnh đạo từ nguyên thủy, trong bản chất vẫn phải là một Trường Lãnh đạo, trường dành cho những Cursillistas, những người trở thành lãnh đạo qua khóa học Cursillo!

"Không phải mọi người đã sống và kinh nghiệm qua Cursillo đều được gọi làm người lãnh đạo của Phong Trào Cursillo. Có nhiều cách để tìm kiếm Thiên Chúa như là phục vụ Giáo Hội và những người khác. Làm một người lãnh đạo Cursillo là một ơn gọi rõ ràng và đặc biệt. Tuy nhiên, không một Kitô hữu nào được miễn trách nhiệm là một người Kitô hữu trong đời sống và môi trường trong đó Tạo Hóa đã đặt để họ" (*Những Tư Tưởng Nền Tảng # 571*)

Một người không phải là người lãnh đạo Cursillo chỉ vì sinh hoạt trong Trường Lãnh Đạo. Trái lại, một người sinh hoạt trong Trường Lãnh Đạo vì người đó đã là người lãnh đạo trong cuộc sống của chính mình. Đó là ơn gọi cụ thể đòi hỏi, chủ yếu là thái độ và thao thức tông đồ.

Có những anh chị không thích đến Trường Lãnh đạo vì những lý do: nhàm chán, không có gì để kích thích, lồi cuồn mình đến... Có thể các anh chị đã không có đủ kiên trì để tìm ra ý nghĩa sống với, trong Trường Lãnh đạo.

Bài học căn bản, giản dị nhất của Trường Lãnh đạo là khiêm nhường và kiên trì, đủ để giúp người cursillista sống trọn vẹn ngày thứ tư của mình.

Trường Lãnh đạo

CẢM NGHIỆM VỀ THÁNH QUAN THẦY

Khi tôi học giáo lý để trở lại Đạo, được biết rằng, mỗi người Công Giáo Việt Nam đều có một Tên Thánh hay tên bổn mạng. Lấy tên một vị Thánh là để mình noi gương vị Thánh đó, sống thánh thiện, nhân lành, và cũng để nhờ Ngài nâng đỡ, che chở và cầu bầu cho mình trước Thiên Chúa. Và vị Thánh đó là quan thầy, hay bổn mạng, còn gọi là đấng bảo trợ. Tôi không biết phải chọn Thánh nào nên vị đỡ đầu đã chọn Thánh bổn mạng của ông là Tôma Tông Đồ cho tôi. Từ đó, tôi tìm hiểu về Thánh Bổn mạng của mình và được biết: “Tôma vì là người thực tế đã muốn thấy Chúa cách nhân tiền Ông đã nói với các tông đồ bạn một cách rất chân thành và thực tế: “Nếu tôi không thấy dấu đinh ở tay Người, nếu tôi không xỏ ngón tay vào lỗ đinh và không đặt bàn tay vào cạnh sườn Người, tôi chẳng có tin”(Ga 20, 25). Có lẽ đó là lý do tôi nhận làm con cái Chúa trẻ trằng chăng?

Nhưng khi tham dự Khóa Cursillo, trong bài nói khai mạc Khóa, tôi mới biết rằng Phong Trào cũng có một Thánh Quan Thầy do chính Đức Thánh Cha Phaolô đệ lục trong Tông Thư khi ngài đọc tại Đại hội Cursillo toàn thế giới kỳ I tại Rôma vào ngày 28 tháng 5 năm 1966, đã công bố Thánh Phaolô Tông Đồ là Quan Thầy của Phong trào Cursillo.

Kể từ đó, tôi cố tìm hiểu lý do Đức Thánh Cha Phaolô đệ lục đã chọn Thánh Phaolô cho Phong trào tôi đang tham gia hầu noi gương Thánh Quan Thầy.

Nhân ngày 29 tháng 6, Hội Thánh dành mừng kính Thánh Phêrô và Phaolô Tông Đồ, tôi đọc lại cuộc đời Thánh Phaolô và nhận ra sự quan phòng kỳ diệu của Thiên Chúa qua Ôn Gọi Tông Đồ quả là một mẫu nhiệm lạ lùng.

Ngài sinh ra tại Tarsô trong vùng Cilicia. Là một người Do Thái lưu vong, ngài nói tiếng Hy Lạp và ngài là công dân Rôma. Như thế, Thánh Phaolô được coi là ở ranh giới của ba nền văn hóa khác nhau – Rôma, Hy Lạp và Do Thái – và có thể cũng vì thế mà ngài thành công trong việc cởi mở cách phổ quát, và làm trung gian giữa các nền văn hóa, một sự phổ quát thật sự.

Khi chừng 12 hay 13 tuổi, là tuổi mà các trẻ trai Do Thái trở thành “bar mitzvah” (con của giới luật), Thánh Phaolô rời Tarsô đến Giêrusalem để được thụ giáo dưới chân Thầy Gamaliel Cả, là cháu của vị Thầy vĩ đại Hillel, theo những tiêu chuẩn khắt khe nhất của nhóm Biệt Phái và có được một lòng hết sức nhiệt thành đối với Lễ Luật Môsê .

Dựa trên sự chính thống sâu sắc mà ngài đã học được ở trường phái Hillel tại Giêrusalem, ngài thấy phong trào mới của Giêsu thành Nadareth là một nguy cơ, một mối đe dọa cho căn tính Do Thái, cho sự chính thống chân chính của cha ông. Điều này giải thích sự kiện ngài “khủng bố Hội Thánh của Thiên Chúa” cách mãnh liệt, như ngài đã thú nhận ba lần trong các Thư của ngài. Mặc dù khó mà tưởng tượng được việc khủng bố này gồm có những gì, nhưng dấu sao thì cuộc khủng bố của ngài cũng đã có một thái độ không dung thứ.

Chính vì thế mới có biến cố Đamascô. Trên đường đi Đamascô để truy lùng tìm giết người theo Đạo Chúa Kitô, Chúa Kitô Phục Sinh đã chặn đường Saolô, quật ông té xuống đất, đánh cho ông mù mắt bằng ánh sáng thiên linh của Ngài và mặc khải cho ông biết Ngài là Đức Kitô mà ông truy lùng bắt bớ. Saolô không nhìn thấy, người ta phải cầm tay dắt ông vào Đamascô như lời Chúa phán, để Kania, người Chúa sai

đến, sẽ nói cho ông biết ông phải làm gì. Sau ba ngày, có những cái gì như vảy bong ra khỏi mắt, ông Saolô lại thấy được. Ông đứng dậy và chịu Phép Rửa. (x.CV 9:1-18)

Chắc chắn rằng, từ giờ phút ấy, cuộc đời của ngài đã thay đổi và ngài đã trở nên một Tông Đồ rao giảng Tin Mừng không biết mệt. Nhân dịp này, tôi là Cursillista, suy gẫm về lý do nào Đức Thánh Cha Phaolô đệ lục đã chọn Thánh Phaolô là Quan Thầy cho Phong Trào Cursillo?

Phải chăng trước đây, tôi cũng có phần nào cuộc sống giống với Sao Lô, tưởng rằng nhiệt thành trong đức tin, nhưng không đúng với tinh thần Kitô Giáo. Và Chúa Giêsu Kitô đã chọn tôi đến với Khóa Cursillo: "Không phải anh em đã chọn Thầy, mà chính Thầy đã chọn anh em", (Gi 15:16). Cũng bằng ánh sáng thiên linh làm cho tôi đau đớn khi phải hy sinh một cuối tuần đầy dẫy chương trình cho cuộc sống. Trong Ba Ngày như bị mù vì cách biệt với thế giới bên ngoài, nhưng có những "Kanania" chuyển những sứ điệp của Chúa đến cho tôi. Nhờ vậy, tôi nhận rõ được đời sống Kitô hữu xứng danh là phải ra đi đem Tin Mừng cho những người chung quanh. Đó phải chăng là ước nguyện của Đức Thánh Cha Phaolô đệ lục đặt nơi những thành viên của Phong trào Cursillo.

Nhân dịp này, tôi cũng nghe lại lời của Đức Thánh Cha Bênêdictô XVI trong khi công bố dành một Năm Thánh cho Thánh Phaolô Tông Đồ từ ngày 28 tháng 6 năm 2008 đến ngày 29 tháng 6 năm 2009 vừa qua: *"Anh chị em thân mến, giống như thời Hội Thánh sơ khai, ngày nay chúng ta cũng cần những tông đồ sẵn sàng hy sinh. Chúng ta cần những nhân chứng và tử vì đạo như Thánh Phaolô. Thánh Phaolô, một người trước kia đã bắt đạo cách tàn nhẫn, nhưng sau khi bị ngã xuống đất và bị ánh sáng của Thiên Chúa làm chói mắt trên đường đi Đamascô, đã không ngần ngại đổi sang bên Đấng Chịu Đáng Đỉnh, đã đi theo Người mà không bao giờ hối tiếc. Ngài sống và làm việc cho Đức Kitô, chịu đau khổ và chết vì Người. Gương sáng của Ngài thích hợp với thời đại của chúng ta biết bao!*

Vâng theo lời của Đức Thánh Cha, tôi cố gắng ra đi đem Tin Mừng cho mọi người khắp muôn nơi theo gương của vị Thánh vĩ đại của Hội Thánh và là Quan Thầy của Phong trào Cursillo dù chỉ một việc nhỏ nhoi nào đó.

Tôma Nguyễn

CHUYỆN KHÓ QUÊN

Tôi không còn nhớ chính xác ngày tháng năm nào... nhân dịp được gặp Đức Tổng Giám mục Ngô Quang Kiệt, cùng với cha Ngân (*nguyên là Giám mục Lạng Sơn, miền Bắc Việt Nam- Nay chuyển về làm Giám mục Đà Nẵng*)

Có lần bắt tay chào ngài, tôi buột miệng nói "tiên tri"! Tôi nói: "Cha ơi, thế nào cha cũng làm giám mục, mà giám mục Lạng Sơn cơ!" Ngài nhìn tôi và nở nụ cười tươi như hoa mùa xuân. Ấy thế mà thành sự thật. Tôi còn nhớ rõ: khi còn ở Việt Nam, mỗi lần đến Tết, Nhà Dòng Chúa Cứu Thế Kỳ Đồng, thường mời một giám mục dâng thánh lễ đại trà. Hôm ấy, có sự hiện diện của Đức Giám Mục Qui Nhơn, có cha Soạn, thư ký và phòng bộ Đức Cha. Tôi cười và nói với ngài: "*Cha Soạn ơi, cha sẽ làm giám mục phụ tá Qui Nhơn đó. Thế rồi không lâu, ngài đã trở thành giám mục Qui Nhơn!*"

Trở lại câu chuyện Đức Tổng Giám mục Ngô Quang Kiệt, một gương mặt sáng giá, cũng vì thời cuộc mà người đã phải hy sinh vâng lời Tòa Thánh âm thầm rút về Thanh Hóa, nơi Dòng Khổ Tu. Cũng như Đức Hồng Y Phanxicô Nguyễn Văn Thuận bị cộng sản bắt đi tù. Ngài tự giới thiệu: "*Cha đã đi một quãng đường, hân hoan có, gian khổ có, nhưng luôn luôn tràn trề hy vọng*" (Đường Hy Vọng). Đức Tổng kể tôi nghe câu chuyện như sau:

Cha biết không, có một bề trên tu viện Công giáo, đến tìm một ẩn sĩ trên vùng núi Hi-mã-lạp-sơn để trình bày về tình trạng bi đát của tu viện. Trước kia tu viện này là một trung tâm sầm uất. Khách hành hương tấp nập. Nhà thờ lúc nào cũng vang lừng tiếng hát ca cầu nguyện. Tu viện không còn chỗ nhận các tu sĩ. Vậy mà bây giờ tu viện chẳng khác một ngôi nhà hoang phế. Nhà thờ vắng lặng. Tu sĩ thưa thớt, già nua. Cuộc sống buồn tẻ. Cha bề trên hỏi vị ẩn sĩ nguyên nhân nào hay lỗi lầm nào đã khiến tu viện rơi vào tình trạng suy sụp như hiện nay. Vị ẩn sĩ ôn tồn bảo: "Các tội đã và đang xảy ra trong cộng đoàn đó là tội vô tình. Ông giải thích thêm: Đấng Cứu Thế đã cải trang thành một người trong quý vị, nhưng quý vị không nhận ra Người".

Nhận được lời giải đáp, cha bề trên hớn hở ra về. Cha tập họp các tu sĩ lại và loan báo cho họ biết Đấng Cứu Thế đang ẩn mình giữa cộng đoàn. Nghe nói thế, mọi người mở to mắt và quan sát nhau. Ai là Đấng Cứu Thế cải trang? Nhưng chắc chắn nếu Đấng Cứu Thế đã cải trang thì chẳng ai có thể nhận ra Người. Mỗi người sống chung với ta đều có thể là Đấng Cứu Thế.

Từ ngày ấy mọi người đều đối xử với nhau như Đấng Cứu Thế. Mọi người kính trọng nhau. Mọi người quan tâm săn sóc nhau. Mọi người phục vụ nhau. Chẳng bao lâu, bầu khí yêu thương huynh đệ, sức sống và niềm vui trở lại với tu viện. Khách hành hương bốn phương lại tấp nập tuôn về. Lời kinh tiếng hát lại vang lừng trong tu viện. Cuốn hút bởi bầu khí vui tươi thánh thiện, nhiều thanh niên đến gia nhập cộng đoàn.

Trước kia tu viện mất hết sức sống vì mọi người không thực hành lời Chúa dạy. Sống cá nhân chủ nghĩa, thờ ơ lãnh đạm với nhau. Nay tu viện tràn đầy niềm vui và sức sống nhờ mọi người biết quan tâm đến nhau, yêu mến và phục vụ nhau.

YÊU THƯƠNG NHAU đó là giới răn mới của Chúa. Nhưng không phải yêu thương theo kiểu phàm trần. Người đời thường chỉ yêu những ai yêu mình, có lợi cho mình, theo bản tính ích kỷ của mình. Thiên Chúa muốn các môn đệ của Người cũng như Cursillistas chúng ta phải YÊU NHAU như Thiên Chúa đã yêu.

Yêu như Thiên Chúa nghĩa là phải hy sinh quên mình, hạ mình phục vụ anh chị em. Yêu như Thiên Chúa nghĩa là phải yêu những người bé nhỏ nghèo hèn. Yêu như Thiên Chúa nghĩa là phải yêu thương những người ghét mình, những người làm hại mình. Những người khó thương khó ưa. Yêu như Thiên Chúa là phải không ngừng tha thứ, làm hòa với nhau.

Yêu như Thiên Chúa là sức sống của Giáo hội. Yêu như Thiên Chúa làm nên nét đẹp của đạo. Nét đẹp ấy phản ảnh dung nhan Thiên Chúa. Nét đẹp ấy có sức hấp dẫn mọi người đến cùng Chúa.

Đó là câu "chuyện khó quên" hay là "câu chuyện đáng ghi nhớ", xin thân tặng anh chị em Cursillistas, nhân dịp Phong Trào chúng ta tròn 25 tuổi, với mục đích để mỗi người anh chị em chúng ta yêu Chúa và yêu anh chị em chúng ta hơn.

Nguyện Bình An của Đức Yêsu Kitô Phục Sinh luôn ở cùng anh chị em.

Peter Ngô Đình Thỏ, CSsR.

LỜI CẢM ƠN

Tôi là kẻ sinh sau đẻ muộn. Khi Phong Trào Cursillo Ngành Việt Nam, Tổng Giáo phận Los Angeles được thành lập thì 4 năm sau tôi mới ra đời. Năm nay, khi Phong trào kỷ niệm 25 năm thì tôi đã thành niên, 21 tuổi! Nhờ các anh chị nuôi nấng dạy dỗ mà tôi đã nên người, món ăn tinh thần tôi được nuôi dưỡng là những gương hy sinh phục vụ, những lời chia sẻ chân tình nhờ đó mà mỗi ngày tôi trở nên vững mạnh hơn, tin tưởng hơn. Nhân dịp kỷ niệm 25 năm thành lập Phong trào, tôi viết bài này như một lời cảm ơn và cầu chúc cho các anh chị luôn mạnh mẽ trong ơn Chúa, và vẫn mãi là những hình ảnh tốt đẹp trong linh hồn tôi, những hình ảnh đã giúp tôi nên người. Tôi không muốn nhắc đến những tên, những người cá biệt vì tôi nghĩ đó đều là những tiêu biểu cho con người Cursillistas, là bản chất của Phong trào Cursillo.

Khi vừa xuống đời, lòng vẫn còn vương mắc với những ràng buộc của cuộc sống bận rộn bon chen, tôi không nghĩ là mình có thể "rảnh rỗi" mà đến với Chúa, sinh hoạt với anh chị em. Nhưng một ngày kia, *nghe một lời chia sẻ về sự cố gắng đọc kinh Mân côi*, tôi đã thử và đã cố gắng, cho đến nay, kinh Mân côi đã ngấm vào máu tôi, trở thành hơi thở cho linh hồn tôi. Tôi có thể đọc kinh bất cứ lúc nào, trong hoàn cảnh nào, mỗi khi có đủ thời giờ để nghĩ đến kinh Mân côi là tôi nhắm đọc trong lòng đồng thời suy ngẫm đến những mẫu nhiệm trong mỗi chuỗi Mân côi. Thời gian và đường xa với tôi không còn là bao nhiêu dặm, mất bao nhiêu phút mà là được bao nhiêu chuỗi Mân côi. Tôi không còn phải sốt ruột khi kẹt giữa dòng xe không lối rẽ ngang, mà cũng chẳng thể làm được gì, cũng không phải nghe những lời quảng cáo vô nghĩa, rẻ tiền từ Radio, mà là miên man suy ngẫm về những lời kể về Chúa Giêsu và Mẹ Maria.

Khi đã bắt đầu bận rộn với những công tác của Phong trào nhiều khi tôi cảm thấy ngộp thở vì những việc dồn dập, trong một buổi họp, tôi có chia sẻ là mình đã cố gắng làm cho xong mọi chuyện nhưng *không thể cảm thấy vui vì mệt quá!* Lập tức, tôi bị dũa thê thảm, nào là anh không thể nói như thế, anh không thể không vui khi làm việc cho anh em... Vì lẽ mình là "con so" nên chẳng thể cãi lại và cũng không dám có phản ứng. Tuy nhiên tôi tự nhủ có thể các anh chị có tâm hồn Cursillo lớn hơn tôi nên họ có những khả năng mình chưa đạt tới, nên cứ ngậm miệng mà suy nghĩ thôi. Nhưng tôi vẫn cứ phải làm cho xong việc của mình, cho nên phải tìm ra lý do để tiếp tục. Tôi nghĩ đến Thánh Phaolô, quan thầy của Phong trào Cursillo. Hình như trong suốt cuộc đời truyền giáo, ngài chưa tỏ ra một lời nói hay hành động nào tỏ lộ niềm "vui rộn rã" như của Cursillo cả? chỉ có những gian lao, khổn khó, chịu đựng mà ngài biết đang đợi ngài trước mặt. Ngài chỉ biết bước tới theo hướng chỉ của Chúa Kitô và cũng chẳng đòi hỏi điều gì: *"Nếu tôi tự ý làm thì mới xứng đáng lãnh nhận phần thưởng, còn không thì đó là bốn phận mà tôi phải hoàn tất"*. Nhờ đó mà tôi cứ cúi đầu nhận lãnh tất cả mọi công việc được giao phó, cứ tự nhủ mình nhận việc này hộ cho ai đó để họ có thể làm việc khác, thì cũng là cách giúp cho Phong trào. Mang niềm vui đến cho anh chị em thì cũng kể là niềm vui của mình đi!

Một lần khác nghe được một anh chia sẻ là mỗi khi có giờ nghỉ trưa, anh thường vào nhà thờ gần chỗ làm việc *ngồi trước Thánh Thể nói chuyện với Chúa như là một người bạn thân* cho tâm hồn được thanh bình yên. Thế là tôi liền bắt chước, khi tan sở, thay vì vội vã chạy ào ra xa lộ để chịu trận kẹt xe thì tôi ghé vào nhà thờ trên đường về, ngồi trong sự tĩnh lặng, vắng vẻ để cảm nhận được Chúa đang ở ngay gần sát bên mình. Cũng là thời gian thích hợp nhất trong ngày (3 giờ chiều) để đọc kinh Lòng Thương xót Chúa. Và tôi đã liên tục làm điều này cho đến khi về hưu, vì đâu còn phải lái xe nữa đâu!

Tôi nghiệm ra rằng từ khi chấp nhận làm việc cho Phong trào, mà tôi cứ coi đó như làm việc cho Chúa, thì hình như không có lúc được nghỉ ngơi, việc này chưa xong thì đã có việc khác đang chờ sẵn. Nếu muốn nghỉ thì chỉ có cách quay mặt phải tay hoàn toàn mới được. Trong một buổi họp khác tôi lỡ dại có lời

khuyên rất thật tình là anh chị em phải suy nghĩ cho kỹ, *nhận lời làm việc Chúa là "khốn nạn" vì sẽ cứ bị đẩy xô về phía trước* (tôi nghĩ đến Thánh Phaolô), thế là lại bị phản đối mãnh liệt. May mắn sao có Cha giải thích hộ là nói thì cứ nói nhưng Chúa sẽ ban ơn cho khỏi té ngã mà lại hoàn thành mọi việc như đã từng nói với Thánh Phaolô *"ơn ta đủ cho con"*. Và may mắn hơn nữa là có một anh cũng đồng ý với tôi, vì anh cũng có kinh nghiệm như thế.

Cũng anh Cursillista này, rất siêng năng sinh hoạt và tham dự thánh lễ hằng ngày mặc dù điều kiện di chuyển khó khăn khuyên tôi *hãy cố mà tham dự thánh lễ khi có thể* vì sẽ có lúc muốn đến nhà thờ mà không thể được, thì sẽ ân hận, mà đã trễ rồi. Từ đó tôi không bỏ qua cơ hội nào có thể tham dự thánh lễ. Những lúc cảm thấy biếng nhác thì tôi lại tự nhủ là *hãy cố lên, đi lễ bây giờ để bù cho mai này, đến lúc không thể đi được nữa*. Tôi hy vọng với lòng thương xót, Chúa cũng chấp nhận ý nghĩ này?

Cứ như thế, đời sống tâm linh của tôi ngày một trưởng thành hơn để cho tôi thấy mình đến gần Chúa hơn và dám làm mọi việc vì tin Chúa sẽ không bỏ rơi mình mỗi khi gặp khó khăn. Anh chị em trong Phong trào cũng như Cộng đoàn gọi tôi là *"người không biết nói chữ không"*, cũng đừng thắc mắc sao tôi có thể làm như thế. Chỉ có một chữ *"cậy trông"*!

Kỷ niệm 25 năm thành lập Phong trào cũng là năm tôi được 21 tuổi trưởng thành trong Phong trào. Bao nhiêu là kỷ niệm, bao nhiêu là những khuôn mẫu đáng kính không thể nào quên. Tạ ơn Chúa, cảm ơn anh chị em. Tôi chỉ cầu xin có đủ sức khỏe và lòng cậy trông để tiếp tục làm một người hữu ích cho đời.

Nguyễn Anh Tuấn

TÔI ĐI DỰ KHÓA CURSILLO

Quý Anh Chị Em Cursillistas thân mến,

Khi Phong Trào Cursillo Ngành Việt Nam thuộc Tổng Giáo Phận Los Angeles hân hoan kỷ niệm Phong Trào tròn 25 tuổi, thì cá nhân tôi cũng âm thầm mừng 20 năm biết đến Phong Trào Cursillo. Khi viết những dòng chữ này, tôi bồi hồi nhớ lại tháng Năm năm 1996, có một Bác kia bạn của Mẹ tôi giới thiệu và bảo trợ tôi đi dự một khóa tĩnh tâm. Tôi tò mò hỏi Bác, “thưa Bác, khóa tĩnh tâm sắp đến là khóa gì vậy?” Câu trả lời tôi nhận được từ Bác ấy là “cứ đi rồi biết!” Vì vâng lời và muốn vui lòng cả đôi bên, tôi thu dọn hành trang lên đường và đến đồi Marywood Center vào chiều thứ Năm trung tuần tháng Năm. Tại đây, tôi được biết khóa học tôi sắp tham dự có tên gọi là Cursillo, và khóa mang số 317.

Những bài nói đầu của khóa học dài lê thê, đồng hồ đeo tay lại bị tịch thu, máy nhắn tin beeper cũng bị giữ, trong phòng ngủ có vài anh trợ tá lâu lâu hỏi thăm khiến cho tôi mất tự nhiên, ban đêm không chợp mắt được chút nào, vì tiếng ngáy của ai đó lớn quá; những bài học do các Linh Mục và giáo dân trình bày tôi đã biết rồi; một câu hỏi cứ ám ảnh tôi là: “tại sao Bác kia không nói cho mình biết trước những gì sẽ học, để mình khỏi phải đến đây!”

Nhưng sự quan phòng kỳ diệu của Thiên Chúa làm thay đổi mọi sự. Tôi đã cảm nhận được tình thương của Chúa dành cho tôi qua khóa học, đặc biệt là giây phút quỳ gối cầu nguyện trước Chúa Giêsu Thánh Thể; giây phút đó thật êm đềm làm sao; thời gian quỳ trước Thánh Thể đã làm cho tôi nghiệm lại bao nhiêu ân tình Chúa Giêsu từng dành cho tôi, và nhìn lên bức hình Thầy Chí Thánh, dường như đôi mắt của Thầy Giêsu đang trù mến nhìn tôi như mỉm cười và mời gọi. Bỗng nhiên, tôi cảm thấy nóng ở đôi mắt, và từ từ những giọt nước mắt tuôn ra; tôi vội lấy tay lau đi, tôi không muốn để cho ai thấy tôi khóc, nhưng lạ quá, nước mắt cứ tuôn ra, và trong lòng tôi dâng lên một nỗi khát khao; đó là: dâng hiến cuộc sống của tôi qua đời sống tu trì.

Quý Anh Chị Em thân mến, sau giờ chầu Thánh Thể của từng De Curia, tôi cảm thấy thích thú với khóa học, không còn thấy chán nản khô khan nữa, và tôi ao ước một ngày nào đó cũng sẽ đóng góp điều gì đó cho Phong Trào Cursillo. Đó là một quyết tâm của một chàng thanh niên 28 tuổi; ai biết được tôi sẽ làm được gì cho tha nhân, cho Phong Trào!

Trong khóa, tôi nhớ lại lời của một Linh Mục trong nhóm chúng tôi, ngài đến từ tiểu bang Oklahoma, nói rằng: các anh em biết không, khóa 317 này đặc biệt và dễ nhớ đến nhau lắm. Số 3 là Ba Ngôi Thiên Chúa; số 1 là Một Chúa Duy Nhất; và số 7 là Bảy Bí Tích.

Thời gian thấm thoát trôi qua, tôi không còn nhớ rõ từng chi tiết trong khóa học 317, nhưng điều tôi vẫn nhớ rõ đó là bữa tiệc Agapê vào tối thứ Bảy. Trong khi dùng bữa, tôi nhận được một món quà do Phong Trào trao tặng; đó là một cái đĩa bằng giấy, bên trong đĩa có ghi một lời của Cố Hồng Y Phanxicô Xaviê Nguyễn Văn Thuận trong một bài giảng như sau: “Ta không chọn người để làm người chẵn đàn vịt, nhưng Ta chọn người làm người chẵn đàn chiên”. Khi nhận món quà, tôi không hiểu món quà và lời viết này có nghĩa gì; tuy nhiên, một anh Trợ Tá ngồi kế bên, ghé vào tai tôi và nói: “Có lẽ Chúa dùng cậu để làm điều gì đó cho Ngài.” Nghe vậy tôi cảm ơn anh đó, nhưng cũng chẳng hiểu lời đó có nghĩa gì.

Thế rồi thời gian thấm thoát trôi qua, tôi đáp lại tiếng gọi của Chúa qua đời sống tu trì và theo học Triết học tại Dallas và Thần học tại Houston, Texas; và thú thật với anh chị em, tôi cũng quên lãng Phong Trào Cursillo,

tôi bị lạc mất bản da, và tôi cũng bị mất luôn cái đĩa giấy, là món quà do Phong Trào tặng năm xưa. Tuy nhiên, tôi không để mất ơn thánh của Chúa ban tặng cho tôi; và tôi cũng không để mất những ân tình của Phong Trào. Tôi luôn mang trong lòng tâm tình biết ơn Chúa đã thương gọi tôi làm Linh mục của Ngài; và tôi cũng mang ơn Phong Trào đã giúp tôi nhìn lại chính mình và gieo vào lòng tôi một nỗi khao khát làm việc trong cánh đồng truyền giáo của Giáo Hội.

Một thời gian ngắn sau khi chịu chức Linh Mục, tôi được bài sai về Long Beach, California, và tôi có cơ may phục vụ Phong Trào Cursillo ngành Việt Nam thuộc Tổng Giáo Phận Los Angeles và làm linh hướng khóa học trong suốt sáu năm liền. Qua mỗi khóa học, tôi cảm nhận tình thương và ân sủng của Thiên Chúa tuôn đổ trên các khóa sinh một cách tràn đầy; nghe những chia sẻ và cảm nghiệm của các anh chị em khóa sinh, tôi cảm nhận được Chúa Giêsu vẫn đang sống và hoạt động trong mỗi người; chính ơn thánh của Chúa đã hoán cải cuộc đời của họ; họ trở thành những nắm men, những hạt muối được Chúa dùng qua nhiều cách, để nê nếm cho đời và khơi dậy đức tin của cá nhân cũng như của những thành viên trong gia đình. Nhiều người chồng đã thay đổi lối sống qua người phối ngẫu sau khi dự khóa học; nhiều người biết đón nhận thánh giá Chúa gởi đến trong cuộc đời và để Thầy Chí Thánh tôi luyện. Tôi cảm nhận sâu xa rằng, những ngày trong khóa học là những ngày hồng phúc; nhưng thưa anh chị em Cursillistas, làm sao để những hồng phúc ấy sinh hoa kết trái trong ngày thứ Tư của đời sống tông đồ mới thật là thách đố. Thưa anh chị em, để hồng phúc của Chúa tiếp tục tuôn đổ, thì điều tôi và anh chị em cần làm đó là hãy cố gắng tham dự những buổi hội nhóm; chính những lần hội nhóm là nguồn năng lực làm cho lửa nhiệt thành của chúng ta được nhóm lên mỗi khi những lao đao của cuộc sống ập tới, và những lần hội nhóm cũng là lúc ta đem lửa nhiệt thành của mình đến sưởi ấm cho anh chị em xung quanh đang cần đến sự hăng say năng nổ của mỗi chúng ta.

Nhân dịp Phong Trào Cursillo Ngành Việt Nam thuộc Tổng Giáo Phận Los Angeles kỷ niệm 25 năm Hồng Ân, tôi xin chúc mừng Phong Trào. Nguyện xin Thiên Chúa, qua lời chuyển cầu của Thánh Phaolô, bổn mạng của Phong Trào, ban cho Quý Cha Linh Hướng Phong Trào, Thầy Phó Tế Phụ Tá Linh Hướng, các anh chị em trong Trường Lãnh Đạo, các anh chị em trong Ban Điều Hành Phong Trào, và toàn thể Liên Nhóm cũng như từng thành viên, luôn sống đúng với ơn thánh Chúa ban; xin đừng để ơn thánh của Chúa ra vô hiệu; trái lại, hãy làm cho ơn thánh của Chúa luôn sinh hoa kết trái dồi dào trong cuộc sống của các anh chị em, và luôn nở hoa trái trên mọi nẻo đường anh chị em đi.

De Colores!

Rev. Giuse Hồ Nguyễn Anh Nghĩa, CSSR

NHỮNG QUÃNG ĐƯỜNG TÔI ĐÃ ĐI QUA...

Quý anh chị Cursillistas thân mến!

Năm nay, Phong trào Cursillo Ngành Việt Nam thuộc Tổng Giáo phận Los Angeles kỷ niệm 25 năm. Đó là một quãng đường khá dài trong hành trình làm môn đệ của Thầy Chí Thánh, Chúa Giêsu Kitô. Quãng đường của tôi ngắn hơn. Vì cuối tháng 8 năm 1995, tôi mới bắt đầu khởi hành. Nhưng địa điểm khởi hành đặc biệt hơn tất cả địa điểm trước đó và kể cả sau này, làm tôi ghi nhớ mãi. Đỉnh đồi St. Mary ở tận Santa Barbara, cách Los Angeles hơn 100 dặm đường. Muốn lên đồi, tôi phải lái xe ngoằn ngoèo gần nửa giờ đồng hồ nữa mới đến địa điểm. Và từ đó, tôi có thể nhìn thấy cả địa hạt Santa Barbara đến tận ngoài biển khơi. Tôi là một tham dự viên của Khóa 480 do cha Phanxicô Bùi Ngọc Tỷ làm linh hướng và anh Trần Văn Nhượng là trưởng khóa của tôi.

Trong ba ngày tôi được sống trong một cộng đồng Kitô hữu, với những người bạn tôi mới quen, từ quý anh trợ tá trên môi luôn có nụ cười, chăm sóc tôi tận tình, tôi đã học hỏi từ quý cha linh hướng, quý anh Rollistas qua những bài nguyện gẫm, những Rollos tràn đầy ân sủng, qua đó đã giúp tôi tăng trưởng sự hiểu biết về đời sống tâm linh, cũng như giúp tôi hiểu biết con người của Chúa Kitô đáng yêu, đáng mến là dường nào? Và tôi biết tôi phải làm gì để chấn chỉnh lại đời sống Kitô hữu của bản thân mình, và rồi ba ngày trôi qua nhanh với bao nhiêu kỷ niệm khó quên, hành trang tôi mang xuống đồi là một hành trang đầy ấp yêu thương và đầy hứa hẹn. Con đường tôi xuống đồi cũng quanh co, ngoằn ngoèo, nhưng trên đường về tôi đã không bị lạc lối. Vì đã có Chúa dẫn đường, đồng hành với tôi.

Ngày thứ tư của tôi bắt đầu khi chiếc xe của tôi chuyển bánh rời khỏi ngọn đồi đáng ghi nhớ đó. Tôi trở về với môi trường mà tôi đã bỏ lại vào chiều thứ năm, tôi bắt đầu tham gia vào các sinh hoạt của Phong trào Cursillo, tôi đã theo người bảo trợ của tôi vào Hội Nhóm và tham dự Ultreya hàng tháng. Nhất là đến tham dự Trường Lãnh Đạo đều đặn, thường xuyên, nhờ đó, tôi hiểu rõ Phong trào Cursillo hơn về tâm thức và những tư tưởng căn bản của vị sáng lập phong trào muốn gửi đến từng Cursillista sau khóa học ba ngày.

Với số vốn đó, tôi đã không ngần ngại, hay nề hà, sẵn sàng đảm nhận các công tác của Phong trào giao phó. Vài năm sau, sau khi lập gia đình, tôi phải dời xuống Orange County, nhưng sợi giây 'Một tay nắm lấy Chúa, một tay nắm anh em' đã buộc chặt tôi với Phong trào của Los Angeles. Tôi tiếp tục sinh hoạt với anh chị em một cách hăng say, với tất cả con tim nhiệt thành, với sự đồng hành và khuyến khích của người bạn đời, sau này cũng trở thành một Cursillista như tôi.

Tôi đã nhận công tác Khối Hậu Cursillo để cùng với toàn thể anh chị em từ khắp mọi nơi trở về, trong Đại Hội Ultreya hàng tháng, chúng tôi đã sống trong tình bạn ngày thứ tư của cuộc đời mình, trong chia sẻ và giúp nhau vươn lên, với lòng kiên trì và bền vững. Ngày qua ngày, tuổi trẻ của riêng tôi và những anh chị Cursillistas cùng lứa tuổi đã cùng nhau miệt mài trong những công tác tông đồ tại các môi trường, mang tinh thần Cursillo để dẫn thân và phục vụ là một niềm vui khôn tả, tuy có những lúc chao đảo, khó khăn, nhưng chúng tôi luôn vượt qua trong ơn Chúa. Rồi không biết có phải là ý Chúa muốn giao cho tôi thêm công việc, đó là tôi phải vâng lời thay mặt anh chị em để nhận chức Trưởng Văn Phòng Thư ký và Điều hành. Một trách nhiệm nặng nề đè nặng trên vai, nhưng tôi vẫn không cô đơn vì Chúa vẫn là người dẫn đường, và với tình bạn, tinh thần đồng trách nhiệm, của toàn thể anh chị em trong phong trào, đã giúp tôi hoàn thành trách nhiệm của mình một cách nhẹ nhàng. Với trái tim yêu thương, lửa mến luôn có trong tâm hồn, nên trong việc tổ chức các Khóa Cursillo, nhờ Ôn Chúa, tôi không từ nan một công tác nào từ trợ tá ban Phục vụ, ngay cả ban ẩm thực, Rollista và những năm gần đây Phong trào giao phó trách nhiệm nặng nề hơn là điều hành khóa học ba ngày.

Tôi đã chọn ơn gọi Cursillo làm ơn gọi chính của mình, vì chính môi trường này đã giúp tôi mỗi ngày được trưởng thành hơn, như là những hồng ân Chúa ban, và tôi đã phục vụ trong đam mê, không mệt mỏi.

Nhìn lại những chặng đường đã đi qua hơn 20 năm đó, đôi khi tôi có cảm tưởng mình giống như Thánh Phaolô tông đồ nói: *"Tôi sống nhưng không phải tôi sống, mà chính Chúa Kitô sống trong tôi."* Cho nên tôi mới có thể hăng say trong cánh đồng của Chúa không ngừng nghỉ và sống trong niềm vui phục vụ, với ơn nghĩa Chúa đong đầy, và với những tình bạn đầy ấp yêu thương và tin tưởng lẫn nhau, không hận thù, không ganh ghét, vì với tôi, niềm tin hay lòng yêu mến, phải chứng minh hành động. Ý nghĩ này là một động lực thúc đẩy tôi luôn hướng về phía trước với một lòng cậy trông và phó thác.

Nhân dịp Phong trào kỷ niệm 25 năm thành lập, trong những giây phút lắng đọng tâm hồn để viết những dòng chia sẻ này gửi đến quý anh chị Cursillistas, cũng là những người bạn luôn đồng hành cùng tôi trên mọi nẻo đường, chia sẻ với nhau những lúc vui buồn, những khó khăn, cực nhọc, của đời sống tông đồ, tâm hồn tôi dâng tràn một niềm cảm xúc với tất cả tâm tình biết ơn và trân quý. Tôi muốn nói tạ ơn Chúa vì chính Chúa đã chọn tôi trong ngàn người, để tôi có cơ hội sống một đời sống Kitô hữu trong ân sủng, và với một niềm tin và ý nghĩ: *"mình phải là một chứng nhân của tình yêu Thiên Chúa"* vì mọi việc Chúa làm đều vì yêu tôi, yêu mọi người, tôi muốn thì thầm: "Lạy Chúa! Trong không gian nhỏ bé, nhưng ấm cúng này, chỉ có con và Chúa, con muốn thân thưa cùng Chúa rằng: "Lạy Chúa! Con tin Chúa chính là tình yêu, vì yêu thương con mà Chúa đã nhập thể và chết vì con. Hãy ban cho con sự bình an, và biết nhận ra mình chỉ là một đầy tớ vô dụng, biết lắng nghe và nhẫn nại, xin hãy giúp con nhớ lời tuyên hứa của ngày nào năm xưa, luôn trung thành, tin tưởng và cậy trông vào ơn Thánh Chúa. Hãy cho con học biết khiêm nhường, chân thật, cho con niềm khao khát luôn biết tìm đến Chúa, để hiểu, để yêu như Chúa đã yêu con, một đứa con luôn muốn bước theo chân Chúa, như lời Chúa đã in đậm vào tâm hồn con, khi con vừa bước lên đến cửa của ngọn đồi, tim con như muốn ngừng đập khi nhìn thấy hàng chữ: *"Không phải các con đã chọn thầy, mà chính thầy đã chọn các con"* (Ga. 15:16)

Amen!

Joachim Đình Văn Hào

MẤY LỜI NHẮC NHỞ

Thân chúc các Cursillistas tràn đầy hồng ân của Thầy chí thánh nhân dịp kỷ niệm 25 năm thành lập Phong Trào ngành VN tại giáo phận Los Angeles!

25 năm, ¼ thế kỷ, kể cũng thật đáng khích lệ cho tất cả các Cursillistas. 25 năm tin, sống, và hành đạo trong môi trường hiện tại. Nếu cứ ở trên “núi Chúa” thì có “dựng” bao nhiêu “lều” cũng được, nhưng trong thực tại, các Cursillistas “nhận sự vụ lệnh” phải ‘xuống núi’. Mà xuống núi thì phải ‘hành’ đạo như thể mình “tin” đạo vậy.

Vừa mừng 25 năm vừa ôn lại những kỷ niệm vui buồn, những thành quả, những thất bại, những lo toan, để làm “sáng danh Chúa” củng cố nội bộ tìm cách vươn lên cho thế hệ mai sau. Thật đáng cảm phục tinh thần Cursillo. Ước mong sao tinh thần này mãi mãi là ‘men’ trong bột, là ‘ánh sáng’ trong đêm đen của môi trường sống, của cộng đoàn, của giáo hội hay trong lòng xã hội.

Xin được chia sẻ những tâm tư về phong trào. “The ship doesn’t sink because water surrounds it! But sinks because the water gets inside it!” Hồi đó mình đi vượt biên nên thấy tàu nổi và lướt trên đại dương; tuy nhiên tàu chìm vì nước tràn vào. Cũng may lúc ấy, các anh chị em trên tàu, bất kể là ai, lớn bé, già trẻ, chủ tàu hay đi chui, ai cũng đồng lòng tát nước mặc dù máy bơm nước của tàu cũng làm việc tối đa; thế vậy tàu vẫn nổi, ‘lướt’ sóng đem 36 người đến bờ tự do. Trong suốt 25 năm qua, tưởng có những lúc các anh chị trong khối điều hợp, các anh chị trưởng khóa, phải buông tay mặc cho sóng gió nổi trôi đưa đẩy, nhưng đã kiên trì dưới sự hướng dẫn của Chúa Thánh Thần, các linh mục tuyên úy, mà vượt qua những trở ngại để có được ngày hôm nay.

Những trở ngại, các anh chị em Cursillistas cũng cần phải nhận định vì mai này đến lượt các anh chị cũng là những người điều dắt hướng dẫn cho các Cursillistas tương lai. “The ship doesn’t sink because of the water surrounds it, but it sinks because the water gets inside it!” Cái gì làm cho con tàu phong trào phải chìm? Có phải chia rẽ, ghen tị, thiếu trách nhiệm, hay ‘cha chung không ai khóc?’ Hay chuyện ‘sống còn của phong trào’ là của các anh trong ban lãnh đạo, của các chị trong khối học tập, hay của riêng các cha linh hướng. Tưởng rằng những Ultreyas là những lần chúng ta cùng nhau lấp những lỗ dò; những lần họp nhóm để sửa những vết rạn; những lần tĩnh tâm là những lần san bằng những thách đố của cuộc sống môi trường; tưởng rằng chúng ta sẽ không quên lời hứa sau khóa 3 ngày; Có phải vì yếu đuối Phêrô, chúng ta đã để kẻ thù của chúng ta là ma quỷ xúi dục, lòng ích kỷ, và ganh tỵ trà trộn làm hoen ố tôn chỉ, tư tưởng của phong trào và làm cho con tàu phải chìm. Nói thì dễ, nhưng nếu ai nấy đều cảnh giác, một tay nắm Chúa, một tay nắm lấy anh (chị) em chắc chắn chúng ta “không để” những gì xảy ra xung quanh mình làm ‘chìm xuống’ làm lung lay niềm tin hoặc lấn áp ngọn lửa yêu mến của một Phêrô Phục Sinh. Việc chúng ta, Cursillistas làm trong 25 năm qua đánh giá chúng ta là ai.

Như trong đoạn Phúc Âm Gioan 15:16-17 “Không phải anh em chọn Thầy, nhưng chính Thầy đã chọn anh em... để anh em nên một... và Thầy ở cùng anh em mọi ngày cho đến tận thế.” Chắc chắn các Cursillistas chúng ta không chọn phong trào nhưng chính Chúa đã mời đã chọn anh em để anh chị em trở nên muối, men cho đời. Nếu thế chẳng có gì nhưng không hay tự nhiên, nhưng anh chị em được tuyển chọn. Yêu thương, nhường nhịn, bền đỗ, và kiên trì là những gì chúng ta cần để 25 năm sắp tới chúng ta lại cùng nhau kỷ niệm 50 năm thành lập phong trào Cursillo ngành VN Tổng giáo phận Los Angeles.

Nhìn lại trong 25 năm vừa qua, chúng ta cũng không quên các anh chị Cursillistas đã hưởng Nhan Thánh Chúa. Xin Thầy chí Thánh cũng hướng dẫn và nâng đỡ các linh mục linh hướng, các anh chị trong ban điều hành, các trưởng khối, và cho chúng con, mỗi Cursillista luôn sống xứng đáng với ơn gọi của mình, hầu trở nên men muối cho đời.

De Colores!

Linh Mục Đinh Quang Huy, Dòng Chúa Thánh Thần

CÂU CHUYỆN BẮT ĐẦU...

Đang loay hoay nấu cơm, bỗng tiếng chuông điện thoại reng:

- Alô!

- Dzung hả! Chị Phương đây. Em khỏe không?

- Dạ khỏe! Chị gọi em giờ này chắc có "chiện" gì phải không?

- He he he...Ừa! Em làm khóa trưởng năm nay nhe.

- What? Cái gì? Chị có lầm lẫn gì không? Cho chị nói lại đó.

- No! I am serious. Ban Điều hành phong trào mới họp ở nhà Hòa xong. Cha Thỏa và anh em nhờ chị gọi em đó.

- Kính thưa cha Thỏa. Kính thưa các anh chị. Kính thưa chị Phương, và kính thưa...các loại kính! Em chỉ muốn làm phó khóa như đã làm trong mấy năm vừa qua. Em biết khả năng của em chỉ tới đó nên không thể đảm trách vai trò khóa trưởng

- Không được. Em làm phó khóa ba lần rồi, không cho làm nữa! Em cứ nhận đi, sẽ có tài liệu và chị sẽ giúp em. Chị sẽ volunteer làm phó khóa để nhắc em, chị sẽ..., chị sẽ...

- Hời chị thân yêu, trước tiên chị và quý anh chị cứ mời những người khác. Riêng em, em không nhận đâu. Em đi nấu cơm tiếp đây!

Câu chuyện tưởng như đã chấm dứt nhưng vài giờ sau chuông điện thoại lại reng: **Số phone cha Thỏa!**

- Alô! Cha Thỏa ạ. Con, Dzung đây! Cha khỏe không?

- Ừ, cha khỏe. Hôm vừa rồi cha mới họp Ban Điều hành (**100% chị Phương đã méc cha**), vậy cha mời con làm khóa trưởng nhé! Cha tin tưởng và cha thấy con có khả năng...

- Thưa cha, không ai biết con bằng chính con. Cha để con suy nghĩ và xin cha cầu nguyện cho con.

Tôi cúp máy, lòng tôi đã nghĩ cương quyết sẽ giữ vững lập trường đến cùng.

Vài ngày kế tiếp, cũng tiếng chuông điện thoại ấy gọi ọ!

- Thưa chị, em đây! Chị muốn tiếp tục câu chuyện tập 2 hả?

- Con khỉ, bây giờ chị muốn bịnh đây nè! (Giọng chị Phương lúc này như người sắp "hấp hối"). Chị bị stress quá! Mấy bữa nay lo việc phong trào, đi kiếm người, ... nên bịnh đau bao tử tái phát. Nếu em thương chị, em nhận lời để chị bớt lo...

- Chị bịnh thiệt không đó? Chị đang dùng khổ nhục kế phải không?

- Chị nói thật đó. Đau lắm! không ăn uống gì được. Đi bác sĩ... (giọng trở nên nhão như cháo rồi bắt đầu

chuyển tông major qua minor như muốn muốn...)

Trong một phút yếu lòng, tôi đã đáp lại một cách nhanh nhẩu không một chút đắn đo:

- OK, em làm. Chị đưa tài liệu cho em và phải giúp em như đã hứa.

- Hoan hô! Cám ơn em! I love you "mú-chồ". Chụt, chụt, chụt....(giọng cao vút, sức khỏe trở lại bình thường như được uống thuốc tiên vậy!)

Cúp phone rồi, tôi mới thật sự lo lắng: "Bỏ mạng con rồi Chúa ơi! Chị ấy đã nhầm trúng nhược điểm của con!"

Tôi bắt tay vào việc sau khi nhận tài liệu, bài vở từ phong trào gửi xuống. Mỗi buổi sáng khi dâng mình cho Chúa, tôi đều dâng những ưu tư, lo lắng và xin ngài giúp tôi biết xử dụng nén bạc Ngài đã trao.

Và việc gì đến sẽ phải đến: **Ngày dự khóa bắt đầu!**

Mặc dù tôi đã chuẩn bị kỹ lưỡng từ tâm hồn đến thể xác nhưng cũng không tránh khỏi sự hồi hộp khi bắt đầu khai mạc khóa!

Nhìn những nét mặt lo âu, băn khoăn pha chút hơi "ngơ ngác" của các chị khóa sinh, tôi thấy hình ảnh của chính mình trong khóa 526 tại đồi Don Bosco. Một ý tưởng thật ngộ nghĩnh chợt thoáng qua trong đầu: "Sáng mai thế nào cũng được nghe các chị tường trình về các bè của bản giao hưởng NGÁY!"

Tôi đã bước theo các chị khóa sinh trong các bài Rollo. Tôi hiệp ý với các chị trong những bài nguyện gẫm. Tôi đã đồng cảm và khóc cùng các chị trước Thánh Thể Chúa. Tôi cười đến không thở được khi nghe cha linh hướng và các chị bình tranh. Tôi múa hát cùng các chị khi được giải lao. Và tôi đã chung niềm hạnh phúc với các chị trong ngày mãn khóa.

Nhờ ơn Chúa giúp, mọi việc đã diễn ra tốt đẹp. Tạ ơn Chúa đã cho con được đồng hành cùng các chị trợ tá:

* Từ Ban Học tập đã kiên trì vượt qua cơn cám dỗ của mí mắt như muốn sụp xuống vì buồn ngủ.

* Ban Hành chánh lo cung cấp thật đầy đủ để khóa học có mọi vật dụng trong tầm tay.

* Thương quá đi thôi Ban Phụng vụ, ngoài việc lo chuẩn bị các Thánh Lễ, giờ chầu, nguyện gẫm nhưng cũng kiêm luôn dọn dẹp, rửa chén, và văn nghệ.

* Không quên ban bếp đã kỹ lưỡng chăm chút thức ăn dinh dưỡng sáng, trưa, chiều, tối ...cho cả 3 ngày trong khóa. Chắc hẳn mọi người đều "lo lắng trong vui vẻ, hạnh phúc" vì nhìn ra được body của mình "before and after" khi mãn khóa học!

Tạ ơn Chúa! Tạ ơn Chúa! Và cám ơn nhau.

Khi chia sẻ những dòng chữ này đến quý cha, và quý anh chị. Tôi liên tưởng đến chị khóa trưởng Lý Lora: - **"Nhân danh Khóa Trưởng! Tôi xin long trọng tuyên bố khai mạc Khóa Cursillo....Ngành Việt nam thuộc Tổng Giáo Phận Los Angeles!"**

Anna Nguyễn Kim Dzung

AI Ở TRONG THẦY...

"Ai ở trong Thầy, và Thầy ở trong người ấy, kẻ ấy sẽ sinh nhiều trái".

Thực vậy, là người Kitô hữu nói chung, và là một cursillistas nói riêng, đời sống của chúng ta cần được nuôi dưỡng bởi ơn Chúa qua sự gắn bó với Chúa, để rồi chúng ta có thể sinh nhiều hoa trái trong cuộc sống. Đời sống thiêng liêng của chúng ta được Chúa Giêsu diễn tả như sự liên kết chặt chẽ giữa nhánh nho và cây nho: "Thầy là cây nho, các con là nhánh". Thật vậy, có thân cây mới có nhánh cây. Nếu nhánh nho bị tách ra khỏi thân cây, thì nhánh đó không làm gì được: nó không thể sinh hoa kết trái, nhưng sẽ héo dần héo mòn và cuối cùng sẽ chết khô vì đã bị tách lìa khỏi thân cây.

Vậy câu hỏi đặt ra là làm sao chúng ta có được sự kết hiệp với Chúa Kitô, như là sự liên kết giữa thân và nhánh nho? Qua bí tích rửa tội, chúng ta được gọi là Kitô hữu. Điều này có nghĩa là ta được trở nên chi thể của Chúa Kitô, và đời sống của Kitô hữu gồm hai chiều kích, chiều dọc và chiều ngang, như hình cây thánh giá. Chiều dọc là đời sống kết hiệp giữa tôi và Thiên Chúa. Còn chiều ngang diễn tả đời sống liên đới bác ái giữa tôi và anh chị em trong gia đình nhân loại.

Sự liên kết chiều dọc được nuôi dưỡng qua đời sống cầu nguyện, và các bí tích: ví dụ như tham dự thánh lễ, đến với bí tích hòa giải. Qua các bí tích, Chúa ban sức sống và chữa lành những vết thương nơi ta. Bí Tích Thánh Thể là trung tâm điểm đời sống Kitô hữu. Mỗi khi tham dự thánh lễ, các tín hữu được nuôi dưỡng bởi bàn tiệc Lời Chúa và Mình Máu Thánh Đức Kitô.

Có sự liên kết chiều dọc thì phải có sự liên kết chiều ngang, như nhánh nào kết hiệp với cây nho thì phải sinh hoa trái. Hình ảnh những trái nho tạo thành một chùm nho to lớn nói lên sự liên đới giữa ta với anh chị em Chúa gửi đến đang ở chung quanh ta.

Truyện cổ tích Ấn Độ có kể lại dụ ngôn về chiếc lá khô và miếng đất sét như sau:

Một hôm cả hai cùng đồng ý giúp đỡ nhau để đi hành hương đến thành thánh Beaunareth, vì biết rõ hai kẻ thù nguy hiểm nhất là mưa và gió nên chiếc lá khô và miếng đất sét ký hợp đồng với nhau: Nếu gặp gió thổi thì miếng đất sét sẽ ngồi trên chiếc lá khô để lá khô khỏi bay đi, nhưng nếu gặp trời mưa thì chiếc lá khô sẽ che cho miếng đất sét đừng bị tan thành bùn. Nhờ thế, cả hai đã thành công đi hơn một nửa đường hành hương, vượt qua những lần gặp gió to hay gặp mưa lớn. Một hôm, cả chiếc lá khô và miếng đất sét gặp cả hai nguy hiểm cùng một lúc, nghĩa là vừa gió lại vừa mưa. Hậu quả của thử thách cuối cùng này là chiếc lá khô bị gió thổi bay đi mất và miếng đất sét bị tan thành bùn nằm tại chỗ. Cuộc hành hương của cả hai hoàn toàn bị thất bại.

Thân phận con người trên trần gian này cũng có thể chỉ được ví như chiếc lá khô hay miếng đất sét kia. Mỗi người chúng ta đang trên đường tiến về quê hương vĩnh viễn, về quê trời phải đương đầu với nhiều thử thách. Sự liên kết giữa chiếc lá khô và miếng đất sét che chở giúp nhau để vượt qua mưa gió có thể biểu tượng cho tình liên đới giữa mọi người với nhau. Thực vậy, những nhóm họp của ngày thứ tư có thể nói là một điều rất tốt và quan trọng để chúng ta giúp nhau vượt qua những khó khăn, những thử thách hiện tại. Chúng ta cần giúp nhau tiến tới, nếu không nương tựa vào nhau chúng ta khó có thể vượt qua thử thách cuộc đời. Nhưng tình liên đới có những giới hạn của nó, sự liên kết giữa chiếc lá khô và miếng đất sét không

thể nào đương đầu với gió và mưa cùng một lúc, mà cần phải nhờ đến sự nâng đỡ từ một quyền lực bên ngoài mà tự thân chiếc lá hay miếng đất sét không thể nào có được.

Ngoài tình liên đới chiều ngang, chúng ta cần phải có tình liên đới chiều dọc, để có sự trợ giúp của Thiên Chúa, để cứu rỗi chúng ta, để giải thoát chúng ta khỏi quyền lực thống trị của ma quỷ. Chúng ta cần đến sức mạnh của Thiên Chúa để vượt qua những cản trở của thần dữ, vì "không có Thầy chúng con không thể làm chi được".

Lạy Chúa, xin giúp chúng con biết sống kết hiệp với Chúa để chúng con cũng biết sống hiệp thông với anh chị em mà Chúa gửi đến trong cuộc đời chúng con qua đời sống bác ái yêu thương và khiêm nhường phục vụ. Amen.

Linh Mục Lê Minh Duy, C SSR.

NHẬN BIẾT CHÚA QUA MỌI SỰ XẢY RA CHUNG QUANH TA

Khi còn là sinh viên y khoa, trong một buổi học về các loại thuốc chữa bệnh đau nhức, tôi được biết thuốc morphine là loại thuốc chữa đau hay nhất và mạnh nhất. Thuốc này được dùng trong những trường hợp cuối cùng mà những thuốc đau thông thường không chữa được. Nó rất thích hợp dùng để chữa đau do gãy tay, gãy chân, phỏng nặng v.v... Nó có thể giảm đau, làm cho bệnh nhân dễ chịu trong vài phút đồng hồ sau khi chích thuốc. Nghe thấy tác dụng của morphine nhưng tôi chưa bao giờ chứng kiến kết quả tuyệt vời của nó.

Sau khi ra trường, tôi được bổ nhiệm làm việc trong một bệnh viện ở Kontum và vài lần tôi được chỉ định tăng cường cho một bệnh xá ở Đắc Tô khi chiến trường ở đây sôi động. Hàng ngày có nhiều thương binh được chở từ chiến trường về bệnh xá điều trị. Nhiều thương binh bị bắn gãy tay, gãy chân, bị thương nhiều nơi trong cơ thể. Họ đau đớn, rên rỉ, oằn oại trên giường bệnh, nhưng khi được chích cho một mũi morphine, chỉ năm phút sau cơn đau đã hết, họ có thể nằm im kể chuyện và hút thuốc lá một cách bình thản. Kết quả của thuốc thật là tuyệt diệu. Lúc đó tôi cho là thuốc thánh.

Vài năm trước đây, tôi có dịp đọc quyển sách nói về đức tin do cha Anthony De Melo dòng Tên viết. Theo cha, điều quan trọng nhất để làm một Kitô hữu là Đức Tin. Bởi vì nếu không tin Chúa thì người đó không phải là một Kitô hữu. Những người thuộc các giáo phái khác có thể yêu thương nhau, giúp đỡ láng giềng hoặc làm những điều Phúc Âm dạy nhưng họ không phải là người Kitô hữu, vì họ không tin vào Chúa. Và khi đã là người Kitô hữu thì cần phải nhìn xa hơn nữa là nhận biết sự hiện diện của Chúa qua những biến cố, sự vật xảy ra chung quanh ta.

Cha viết, nếu một người đang nhức đầu, uống một viên Tylenol, khoảng nửa giờ sau họ hết nhức đầu. Những người thân trong gia đình cho là thuốc hay. Một bác sĩ giải phẫu ráp lại bàn tay của một công nhân bị máy cắt đứt và sau một thời gian trị liệu người này có thể dùng lại bàn tay. Người ta khen bác sĩ tài giỏi.

Điều mà người ta thấy là những sự việc xảy ra trước mắt họ. Họ không thấy bàn tay mầu nhiệm của Thiên Chúa sau những sự việc đó. Thử hỏi, viên thuốc tylenol chữa khỏi bệnh nhức đầu, chỉ là một hoá chất làm sao có thể có tác dụng trên một thể xác tinh vi huyền diệu của con người nếu không phải do Chúa cho phép. Và ông bác sĩ tài giỏi kia, ai cho ông sự tài giỏi đó nếu không phải Chúa cho?

Từ ngày vào Phong trào Cursillo, tôi được học hỏi nhiều về Học Đạo, Sùng Đạo và Hành Đạo và cố gắng thực hành những điều tôi biết. Tôi còn nhớ, trong bài Học Đạo được trình bày trong khóa Ba Ngày, có câu: nhận biết Chúa qua những loài thọ tạo và tôi đã cố gắng áp dụng câu này vào đời sống đạo của tôi.

Tôi ở trong hội nhiếp ảnh Việt Nam miền nam California và thường rủ các bạn tôi đi chụp hình. Chúng tôi đi chụp hình ở nhiều nơi trên nước Mỹ. Lúc thì trong tiểu bang California, lúc thì đi xa, qua các tiểu bang như Arizona, Utah, Vermont, Maine.v.v . Trước kia, khi đứng trước một cảnh thiên nhiên như mùa thu với lá vàng tuyệt đẹp hoặc cảnh Grand Canyon hùng vĩ, tôi chỉ biết chiêm ngưỡng và chụp hình những cảnh này mà thôi.

Từ ngày vào Phong Trào, có dịp đọc sách đạo, nghe các bạn chia sẻ cảm nghiệm trong nhóm, tôi bắt đầu ý thức sự hiện diện của Thiên Chúa qua những cảnh đẹp này. Bỏ ra vài giây đồng hồ suy gẫm, cảnh đẹp

này không phải tự nhiên mà có nhưng do Chúa gây dựng ra và thắm cảm ơn Ngài rồi mới lấy máy ảnh ra chụp hình. Đôi khi, nhóm chụp hình toàn là người Công Giáo, trên đường về chúng tôi cầu nguyện, lần chuỗi chung để cảm ơn Ngài đã cho chúng tôi cơ hội chụp những cảnh đẹp này.

Nhiều lúc không đi xa để chụp phong cảnh, tôi dùng ống kính phóng đại macro để chụp hình chi tiết trên các con vật và rất ngạc nhiên được nhìn thấy những chi tiết lạ lùng mà mắt thường không thể nhận ra.

Tôi thường ra sau vườn bắt những con nhện, con ruồi, con bướm đem vào nhà chụp hình. Tôi thích chụp cánh bướm, mắt con nhện, con ruồi... Với mắt thường, chúng ta thấy cánh bướm chỉ là những điểm vàng, điểm cam, đen, trắng... nhưng dưới ống kính phóng đại 10 lần, 20 lần hay cao hơn nữa, thì thấy cánh bướm đó được cấu tạo bởi những tảng màu nhỏ li ti, sắp xếp xen kẽ với nhau theo thứ tự và rất nghệ thuật. Nhìn vào không còn thấy đó là cánh bướm nữa mà là một vườn hoa đầy màu sắc lung linh dưới nắng. Nhìn những vật này qua ống kính máy ảnh, tôi nhận thấy bàn tay Thiên Chúa thật là kỳ diệu, đã tạo những con vật nhỏ bé đầy màu sắc để cho mọi người thưởng thức.

Nhận biết Chúa qua những sự vật chung quanh ta từ việc nhỏ đến việc lớn, từ cảnh hoa, cánh bướm, con ong, con ruồi hay qua người bạn, cảnh vật thiên nhiên hùng vĩ là điều mà tôi cần làm trong đời sống đạo của tôi. Nhận biết sự hiện diện của Chúa qua sự vật chung quanh để yêu mến Chúa và phục vụ Chúa là một hình thức Học Đạo, Sùng Đạo và Hành Đạo vậy.

Bênadô Nguyễn Quang Ban

CHIA SẺ ĐỜI SỐNG NGÀY THỨ TƯ

Tôi tên Augustinô Lê Trị, gia cảnh vợ và 6 con, đã tham dự khóa Cursillo vào năm 1971 tại Saigon. Tính đến năm nay là 45 năm. Gia đình chúng tôi hầu hết từ con đến các cháu đều là những Cursillistas đang tham gia hoạt động tại một số Cộng đoàn Giáo phận Orange...

Trước đây, tôi là người Công Giáo, nhưng giữ đạo cách máy móc, hời hợt. Mùa Hè năm 1971, tôi được tham dự khóa 21 Cursillo tại Bêtanìa, Chí Hoà. Sau ba ngày tham dự khóa, con người tôi biến đổi hoàn toàn, quay đúng 180 độ. Chúa ban cho tôi sùng đạo, học đạo và hành đạo tích cực hơn xưa rất nhiều. Tôi không dám khoe khoang, nhưng tin rằng Chúa đã biến đổi tôi: với gia đình, tôi là người chồng thương yêu vợ; là người cha gương mẫu cho con cái. Đối với đồng nghiệp, tôi biết chia sẻ vui buồn và giúp đỡ tha nhân. Đối với cộng đoàn, tôi tham gia các sinh hoạt hội đoàn trong giáo xứ. Tôi tích cực tham dự các sinh hoạt nhóm, liên nhóm và đại hội Ultreya.

Năm nay là Năm Thánh Lòng Chúa Thương Xót, tôi đặt trọng tâm vào việc sống đạo là sự biết ơn và Lòng Chúa thương xót trên bản thân tôi để cảm tạ và tung hô tán dương Ngài.

Vào cuối năm 2015 tôi đã tham gia lớp Tác Viên Tin Mừng do Cha Linh Hướng Phong Trào Nguyễn Thái tổ chức tại Trung tâm Công giáo này. Nhờ đó tôi được học hỏi thêm về cách sống đạo, học đạo và hành đạo bằng cách cầu nguyện qua Lời Chúa hướng dẫn. Do đó mỗi sáng thức dậy tôi đọc và suy niệm Lời Chúa ngay trên màn hình từ các nơi gửi về hằng ngày. Tôi tự xét mình về Lòng Chúa Thương Xót ngay chính bản thân tôi như sau:

1- Tôi từ lúc nhỏ là một đứa con đầu lòng rất yếu ớt khó nuôi, năm 12 tuổi tôi bị stroke mù hai mắt, được Chúa thương xót chữa lành sau 3 tháng. Kế tiếp tôi bị stroke thứ hai 'bán thân bất toại', tê liệt nửa thân người bên phải. Cũng sau 3 tháng tôi được Chúa chữa lành. Vậy trong Phúc âm có kể mù lòa, què quặt được Chúa chữa lành, chính tôi thuộc trong loại người này. Thế là Chúa chăn nuôi quá kỹ. Tạ ơn Chúa.

2- Sau biến cố 1975, tôi bị bắt đi học tập "cải tạo" suốt hơn 13 năm. Năm 1976 họ đưa ra Miền Bắc đến cảnh núi rừng Sơn La, Nghĩa Lộ, cảm thấy cuộc đời như chấm dứt từ đây.

Nhưng trước khi đi tù, Chúa đã thương xót trang bị cho tôi một hành trang quý giá là tinh thần sống đạo, học đạo và hành đạo qua Phong trào Cursillo. Chúa đã ban cho tôi bao hồng ân và đến nay tuổi đã 78 nhưng còn khỏe mạnh. Tôi xin vắn tắt một trong nhiều trường hợp như sau:

Một buổi chiều tại rừng Sơn La, Bắc Việt, tôi phải leo qua 3 triệu núi, lên đỉnh núi cao để chặt 40 cây vầu (thuộc giống họ với tre, nứa) mỗi cây dài 4m đường kính 5cm, rồi bó lại thành 4 bó và lần lượt vác xuống núi cách trại tập trung khoảng 2 cây số. Thời tiết sang Đông lạnh giá, đi chân đất, bụng đói rã rời, trên vai vác bó vầu nặng trĩu 10 cây! Trời lất phất mưa, đường đất trơn trượt, tôi bỗng vấp ngã, một mảnh nứa bén như dao cạo nằm dưới đất cắt bàn chân tôi từ đầu đến gót. Ngồi xuống giữa bàn chân, vạch thấy một đường dài nửa cắt, máu chưa kịp chảy ra, rồi sau máu dầm dề chảy. Tôi ngược mắt kêu trời, ngã lòng trông cậy. Nhưng may mắn thay! Lời Chúa vang vọng bên tai tôi "Hỡi những ai gồng gánh nặng hãy đến cùng Ta vì gánh Ta nhẹ nhàng và ách Ta thì êm ái". Bụng đói rã rời! nhìn quanh thấy cảnh núi rừng trùng điệp, tiếng chim kêu vượn hú quá thê lương, cảm thấy đời mình không còn gì nữa. Lời Chúa lại đến an ủi tôi qua lời người Cha nhân hậu với người con cả: "Con ơi! Mọi sự của Cha là của con". Nhớ tới lời này, tâm hồn tôi bỗng bùng lên, vui mừng lên và nhìn cảnh núi rừng hùng vĩ Sơn La bỗng trở nên thơ mộng, vui tươi và yêu

đời trở lại. Với tiếng hót chim muông, tiếng hú của vượn báo hiệu ngày sắp tàn với cảnh trời hoàng hôn tuyệt đẹp. Trong cảnh thiên nhiên này là gia tài của người Cha, của Chúa ban nuôi sống tôi và mọi người. Chính những tài nguyên thiên nhiên này 'của Cha là của con' mà các anh tù cải thiện (kiếm ăn thêm) để sống qua ngày. Từ đó tôi hoàn toàn sống phó thác cho Chúa và vâng chịu cảnh tù hơn 13 năm trời trong bình an, vui sống. Thật vậy, Lời Chúa là của ăn, là sức sống cho mọi người lúc gặp gian nan khổ khó.

3:- Sức mạnh của lời cầu nguyện: Gần hai năm qua, tôi có người con lớn là Lê hoàng anh Linh hiện là trưởng ca đoàn Hiển Linh tại Cộng Đoàn Westminster bị bệnh ung thư phổi thời kỳ thứ 3, phân suất sống chỉ có 5% theo lời Bác sĩ. Chúng tôi tin thác nơi Lòng Chúa Thương Xót xin Phong trào và các nơi liên tục cầu nguyện. Thật lạ lùng đến nay cháu Linh sức khỏe trở lại 70-80%. Tạ ơn Chúa.

Qua sự kiện này, tôi càng sống mật thiết với Chúa Kitô Thầy Chí Thánh bằng đọc, suy gẫm, cầu nguyện qua Tin Mừng thường xuyên hơn.

Ở tuổi 78, hằng ngày tôi đều tham dự Thánh Lễ, sau đó về nhà sinh hoạt gia đình. Thường ngày tôi được bạn bè cùng nhau đi chụp hình săn ảnh gần nhà cũng như xa vắng nhà từ 3 đến 7, 10 ngày. Trong lúc vui thú săn ảnh tôi luôn liên kết với Chúa qua cầu nguyện nhất là khi gặp những cảnh đẹp, vật lạ tôi liền cảm tạ và tán dương chúc tụng Thiên Chúa. Có nhiều tác phẩm nghệ thuật 'thiền' được chuyển lên trang Dừng Lại Vietcatholic.net.

Trong năm Thánh Lòng Chúa Thương Xót tôi cố gắng cải biến con người tôi thi hành phần nào trong 14 mối phúc thật. Lời nguyện tắt "Giêsu, Maria, Giuse con mến yêu, xin thương cứu chữa các linh hồn" luôn luôn thấm thía trong mọi lúc.

Xin cảm tạ ngợi khen Thiên Chúa đã ban cho tôi được nhận biết Ngài qua học hỏi và kinh nghiệm nhờ tham dự phong trào Cursillo. Hơn 45 năm qua, tôi đã nhận được biết bao hồng ân về phần thiêng liêng và cuộc sống. Từ một con người nguội lạnh, ơ hờ, giữ đạo hình thức, tôi đã được Chúa biến đổi thành một con người hạnh phúc, cởi mở, bình an. Xin tạ ơn Chúa đã sử dụng tôi làm khí cụ của Ngài trong gia đình và cộng đoàn. Tôi luôn hạnh phúc cùng với anh chị em trong phong trào, thân hữu khi cùng học hỏi và chia sẻ để phục vụ Giáo Hội, cộng đoàn và quê hương. Điều tâm niệm của tôi là luôn cố gắng gắn bó với Thầy Chí Thánh qua những sinh hoạt của phong trào Cursillo trong mọi hoàn cảnh. Khẩu hiệu "Một tay nắm lấy Chúa, một tay nắm lấy anh em" tôi thuộc nằm lòng và cố gắng thi hành, để làm vinh danh Chúa và phục vụ tha nhân.

Trân trọng kính chào Quý Cha và Quý Anh Chị.

DE COLORES!

Cursillista Augustinô Lê Trị

BAO LA TÌNH CHÚA

Bên kia đầu giây điện thoại, giọng nói trong vắt của chị bảo trợ, hỏi Ti huyền thuyên làm Ti không kịp trả lời: "Mới ngày nào tổ chức 20 năm, bây giờ đã 25 năm rồi à?" "Cũng em đứng ra lo hả? Tội nghiệp em tôi; mùa thuế xong rồi, có nghỉ ngơi chưa? Vẫn giúp cho cộng đoàn chứ! Ông xã sao rồi? Vẫn mạnh chứ! Thôi để chị xem nhé! Không dám hứa với em đâu? Vì anh mới mổ tim, sức khỏe của anh không được như xưa, già rồi em ạ." Hai chị em trò chuyện về gia đình, con cháu, rồi chị cúp máy.

Gác điện thoại, tự dung Ti cười một mình, khi nhớ đến những câu nói của chị, cách đây 5 năm, khi Ti gọi điện thoại mời chị đến với phong trào trong dịp kỷ niệm 20 năm, chị vui vẻ nhận lời ngay và nói:

"Ô! Anh chị đi chứ! 20 năm rồi kia à? Mau thật!" Ti đáp lại một cách hào hứng: "Vâng, 20 năm rồi chị ạ. Em vẫn còn trong phong trào. Chị có biết lá thư của chị viết cho em năm xưa, em vẫn còn giữ đây không?" Chị cười trong điện thoại, nói: "Ngày đó chị cứ nhờ chị Xuyên canh chừng em, vì sợ em bỏ về, vậy mà em vẫn kiên trì cho đến giờ này. Giỏi thật!" Đó là câu chuyện của 5 năm về trước.

Thời gian qua nhanh thật, thoáng một cái 20 năm, bây giờ đến 25 năm, và chị Xuyên đã về với Chúa, giờ đây chị đang sống ngày thứ năm của người Cursillista, ở một nơi thật hạnh phúc. Ti tin như vậy, vì chị là người trợ tá, với nụ cười dễ mến, đã được chị bảo trợ gửi gắm Ti cho chị, vì sợ Ti bỏ về. Nghĩ lại nếu ngày đó Ti bỏ về, thì Ti sẽ ra sao? Ti còn có Chúa trong cuộc đời hay không?

Kỷ niệm đong đầy trong trí của Ti như một cuốn phim đang được từ từ chiếu lại... Đã nhiều năm trôi qua ... Thời gian ấy Ti còn trẻ, sống hạnh phúc bên người chồng, lúc nào cũng biết nói giỡn, để chọc cười cho vui của vui nhà, và bên đứa con gái xinh xắn mới sáu tuổi. Ti có một đời sống gia đình rất bình thường, nhưng Ti vẫn cảm nhận mình thật hạnh phúc với cái thật tầm thường đó: cả hai vợ chồng đều có việc làm, về nhà thì vui với con, còn cuối tuần thì làm đầy đủ bổn phận của một Kitô hữu. Tất cả những sinh hoạt hằng say ngày xưa, khi mới được rửa tội, và còn là một sinh viên, đã được xếp vào dĩ vãng. Khi Ti phải tức tưởi rời bỏ quê hương và bạn bè để cùng với gia đình, đi tìm mảnh đất tự do và Ti đã đến mảnh đất tự do này, để cuộc đời rẽ sang một khúc quanh mới, một ngã rẽ chứa đầy tủi hờn và vất vả trong những năm tháng đầu.

Sau khi lập gia đình, Ti chỉ còn biết vui sống với chồng con và cứ cuối tuần sau những ngày làm việc vất vả, mệt nhọc, gia đình Ti hưởng thêm sự vui vẻ do những buổi gặp mặt bạn bè cũ của chồng Ti. Cho đến một hôm, anh chị T-L mời vợ chồng Ti đi dự khóa Cursillo. Vì quý mến anh chị, ông xã của Ti nhận lời mời đi dự khóa tức thì, còn Ti thì ngại lắm, chẳng muốn tham gia nên viện đủ lý do để từ chối. Trong khi ông xã Ti háng hái tham gia khóa học, Ti yên tâm ở nhà lo cho con. Nhưng anh chị T-L không muốn bỏ cuộc, vẫn muốn Ti tham dự khóa học, nên họ vẫn nộp đơn cho Ti và kiên trì mời gọi. Đến ngày mãn khóa, chị đã đến nhà để chở Ti đi dự lễ và đón chồng về, nhưng Ti trốn biệt không ra mở cửa để khỏi phải đi. Đến chiều tối, khi ông xã trở về nhà, Ti cảm thấy anh như một con người mới, có vẻ gì là lạ, khác hẳn với ông xã của chiều thứ năm trước, khi anh bước chân ra đi tham dự khóa học. Hôm đó, nhìn anh dễ thương làm sao! Đã vậy anh còn mang về một bó hoa và với lời lẽ dịu dàng, âu yếm tặng Ti nữa chứ. Ôi! Ti cảm thấy lạ lùng và ngạc nhiên biết bao! Sự thay đổi của anh trong những ngày sau đó, lại càng khiến Ti thắc mắc hơn. Không hiểu trong khóa Cursillo người ta học những gì mà ông chồng vốn dĩ đã dễ thương của Ti nay lại dễ yêu đến thế? Tò mò, đợi lúc anh không có nhà, Ti đã lục lọi để tìm hiểu và Ti đã đọc được những lá thư của những người lạ gửi cho anh, họ đã kể cho anh nghe nhiều tấm gương hy sinh và kèm theo những lời cầu nguyện cho anh. Ti cũng thấy anh có hình Chúa Giêsu và chuỗi Mân Côi mới.

Trong suốt tuần lễ sau đó, ông xã đã năn nỉ Ti tham dự khóa kế tiếp. Thấy anh cứ khẩn nài, yêu chồng nên Ti chấp thuận đi đến đồi Marywood để tham gia khóa học.

Ngồi nơi phòng ăn cùng với mọi người để chờ đợi nhập khóa, Ti không thấy chồng và cũng chẳng thấy chị bảo trợ Ti đâu, Ti lo lắng, cảm thấy bơ vơ lạc lõng giữa những người không quen biết. Lúc đó Ti buồn giận trong lòng, thầm nghĩ tại sao mọi người lại đối xử với Ti tệ như thế? Ti chỉ muốn rời khỏi nơi đó để đi về nhà, nhưng Ti không có xe làm sao mà về được? Bất chợt Ti gặp được một anh quen, cùng ở trong Cộng Đoàn. Ti mừng rỡ chạy lại năn nỉ: "Anh S. ơi! Em cảm thấy mệt quá, chắc không ở lại tham dự được, anh có thể cho em quá giang về nhà được không?" Anh nhìn Ti với ánh mắt là lạ: "Thôi được, em chờ ở đây, một chút anh trở lại đưa em về."

Ti mừng trong lòng, nghĩ là mình sắp được rời khỏi chỗ này và thích chí vì đã lừa được anh. Nhưng Ti đợi mãi cho đến khi các khóa sinh được gọi vào nhập khóa mà anh vẫn chưa trở lại, thì mới hiểu ra anh đã gạt Ti. Ti tức lắm nên đã vào khóa học với một tâm trạng thật bực bội, bởi vậy khi thấy chị L. bận rộn với công việc, chạy lung tung, thỉnh thoảng đi ngang chỗ Ti chị lại toét miệng cười, nhưng Ti vẫn đáp lại bằng một nét mặt rất ư là lạnh lùng. Chao ơi! Ba ngày tại khóa học là ba ngày hành xác của Ti. Buổi tối đầu tiên Ti không tài nào ngủ được, nhớ con nhiều mà giận chồng cũng không kém! Ti tức ông xã đã không kể cho Ti biết trước những sinh hoạt trong khóa học, để khi đã chấp nhận tham gia, Ti có thể chuẩn bị trước tinh thần để chịu đựng những gì mà Ti xem là khủng khiếp nhất. Ví dụ như Ti là người cần sự tĩnh lặng mới ngủ được, thì chung quanh lúc nào cũng có tiếng rì rầm nói chuyện không dứt, đã vậy hai bà nằm cạnh Ti không biết kể cho nhau nghe chuyện gì mà thỉnh thoảng lại ré lên cười làm Ti thật bực mình; đến khi nói chuyện thắm mệt, họ bắt đầu ngủ thì đã quá giấc của Ti rồi. Trong bóng tối yên lặng, Ti trần trọc không ngủ được, đầu óc lại miên man với bao tư tưởng phiền muộn. Sáng hôm sau Ti cảm giác như mình muốn bệnh và bắt đầu bị ho. Với một thể xác mệt nhọc và một tâm trạng buồn bã, Ti chẳng cảm thấy hứng thú gì với những bài giảng. Bài giảng nào có vẻ hay hay, Ti hấp thụ được thì còn ghi chép tí chút; dù Ti được giao cho chức thư ký Decuria, còn bài nào Ti không thấy hấp dẫn thì chẳng thiết gì đến và không ghi chép. Chị trợ tá ngồi bàn nhắc nhở, Ti cứ tỉnh queo và trả lời không thích ghi. Chị phải chịu thua, vẫn phải cười, nhưng trong lòng chị nghĩ gì, thì Ti không biết.

Trong buổi học đầu tiên là như thế, Ti chẳng khác gì một kịch sĩ tập sự: thấy mọi người cười, Ti cười theo, trong buổi Châu Thánh Thể thấy các chị cùng Decuria khóc, Ti cũng khóc theo. Thật ra lúc đó Ti cũng cảm thấy thương và tội nghiệp cho hoàn cảnh của các chị quá mới chảy nước mắt đó chứ! Ti còn nghĩ sao tội lỗi quá vậy?

Trong buổi thảo luận, Ti cứ trơ trơ không biết nói gì, làm chị trợ tá phải thúc nhẹ vào Ti khuyến khích cho Ti lên tinh thần, thế mà Ti cũng vẫn ấp úng nói chẳng suông một câu làm Ti thật ngượng. Không muốn bị xấu hổ nữa, Ti cứ ngó ảnh Thầy Chí Thánh, như nài xin Chúa khai ngôn cho Ti. Không biết Chúa có hiểu được sự mong mỏi của Ti không mà ánh mắt đó chỉ u uẩn nhìn Ti một cách im lặng. Nhưng sau đó Ti bắt đầu có cảm giác gần gũi, thân thương hơn với các bạn đồng khóa, tình bạn bắt đầu nảy nở trong Ti. Từ đó trở đi, mỗi khi nghỉ giải lao, Ti cảm thấy vui vui khi ngồi trò chuyện với các bạn và hết giờ học Ti cũng hăm hở theo các bạn rời khỏi phòng để cùng xuống phòng ăn thưởng thức những món ăn ngon chiêu đãi khóa sinh. Thế là Ti quen dần với nếp sống tập thể; tuy nhiên, khi Ti bắt đầu thích nó thì khóa học đã đến ngày kết thúc. Các bạn lên chia sẻ, Ti cũng được chị trợ tá khêu Ti, bảo lên chia sẻ cảm tưởng, nhưng Ti đã lắc đầu, vì Ti vẫn chưa cảm nghiệm được tình Chúa dành cho Ti, giống như các bạn cảm nghiệm, Ti cứ nghĩ đó là sự đương nhiên, vì Ti là con cái của Chúa, dĩ nhiên Chúa phải yêu thương, như cha mẹ sinh Ti và thương Ti, lo cho Ti vậy thôi. Sau đó, Ti lưu luyến chia tay các bạn để trở về với đời sống thường nhật.

Ti đã trở về với hành trang là một sứ mạng với những lời hứa phải thực hiện trong tương lai. Nhờ ông xã hăng say, nên cuộc sống của gia đình Ti bắt đầu có những thay đổi khởi sắc, trong phòng khách có bàn thờ Chúa, buổi tối đọc kinh chung với gia đình trước bàn thờ. Buổi sáng đưa con đến trường, biết dâng ngày cho Chúa và Mẹ Maria.

Sau khi trở về, Ti đã được quý anh chị đón nhận vào Liên Nhóm Maria Nữ Vương, nên hai vợ chồng Ti thường có cơ hội cùng nhau đi nhóm họp hơn. Ti còn nhớ, thời ấy phong trào tại Los-Angeles hãy còn phôi thai,

mặc dù đi khóa dưới Orange nhưng vợ chồng Ti lại đi sinh hoạt tại Los Angeles, sinh hoạt nơi đâu Ti cũng được hoan nghênh hết. Lúc đó Ti mới cảm nghiệm được hồng ân của Chúa, đổ tràn trên Ti. Lòng hăng say và sự nhiệt tình của Ti bùng sống lại như thời gian Ti mới được làm con cái Chúa, như thể Chúa đốt lại ngọn lửa tin yêu trong tâm hồn Ti một cách lạ thường. Thế là Ti bắt đầu hoạt động, Ti gia nhập vào cộng đoàn giáo xứ, vào trung tâm Giáo Lý Việt Ngữ, để mong đóng góp bàn tay của mình vào việc gieo trồng trên những cánh đồng của Chúa. Niềm vui phục vụ như bén rễ thật sâu khiến Ti không hề thấy mệt mỏi, Ti luôn muốn được phục vụ, Ti như quên đi chính mình, dù lúc đó Ti vừa có thêm đứa con thứ hai. Tuy con của Ti còn rất nhỏ, đứa lớn sáu tuổi và đứa nhỏ chưa đầy một năm, vậy mà Ti đã mang chúng đi theo khắp mọi nơi, chỗ nào cần đến Ti là nơi đó Ti có mặt. Nhất là đối với phong trào Cursillo, Ti cảm thấy một sự thân thương kỳ lạ, nó đã thu hút Ti như sắt gập nam châm. Chính nơi này đã giúp đức tin của Ti trưởng thành, đã cho Ti mơ ước phải trở nên một tông đồ nhiệt thành của Chúa; giống như lời tuyên thệ khi Ti lãnh nhận sự vụ lệnh từ cha Linh Hướng khóa học; đó là một mãnh lực luôn thúc đẩy Ti dấn thân không ngừng nghỉ. Và Ti còn nhớ mãi câu nói của Cha: "Chúa Kitô tin tưởng nơi con.", tiếp theo là câu đáp của Ti: "và con trông cậy vào ơn Thánh Chúa." Lúc đó Ti đáp như một cái máy, không cảm giác, vậy mà giờ đây lại trở thành hành trang Ti luôn mang theo để tiến bước. Ti không muốn ý chí của mình tuột dốc, Ti không muốn lỗi bất cứ lời hứa nào mà mình đã cam kết, vì Ti không muốn Thầy Chí Thánh nhìn Ti với đôi mắt u uẩn và thất vọng. Chính nhờ vậy mà Ti còn kiên trì hoạt động cho đến ngày hôm nay, 25 năm đó là một thời gian dài, nhưng không phải Ti muốn vỗ ngực khoe khoang con số thâm niên phục vụ, mà là để cảm nhận rằng Thiên Chúa đã ban cho Ti tràn đầy hồng ân; nhờ đó mà Ti đã đứng vững cùng với anh chị em trong phong trào, thể chung Tiến Bước trong niềm vui phục vụ trong suốt 25 năm qua.

Sự nhiệt tình làm việc không ngừng nghỉ của những anh chị em trong phong trào, tại các môi trường mà họ đến sinh hoạt, Ti thấy lửa mến và hình ảnh Chúa Giêsu, người lãnh đạo gương mẫu, luôn hiện diện nơi họ, nhất là những bạn trẻ làm việc chung với Ti, là những tấm gương sáng mà Ti không thể không ngưỡng mộ. Từ quý cha Linh Hướng yêu mến phong trào, cho đến các anh chị lão thành đã không nề hà tuổi tác và thời gian, họ đã luôn ở bên cạnh Ti và những bạn trẻ Cursillista để hướng dẫn không bị đi lạc hướng; sự hy sinh của họ là một điểm son mà Ti luôn ghi nhớ trong lòng.

Trên bước đường tông đồ, bao nhiêu gian truân vất vả, thế mà đã 25 năm trôi qua, Ti được Chúa ban ơn trợ giúp với biết bao nhiêu hồng ân. Giờ đây Ti không thể nào mà không nói lên lời cảm mến và tri ân của mình đối với Thiên Chúa.

Chúa ơi! Con tạ ơn Chúa vô vàn. Xin hãy cho con luôn biết con, để con biết nhìn lại chính bản thân đầy khuyết điểm và tội lỗi của con để xin ơn tha thứ. Và xin cho con cũng luôn biết Chúa, để dù cho bao nhiêu năm nữa trôi qua, con vẫn muốn vì Chúa mà trải lòng ra với hết mọi người, với những người con yêu mến, với những người con chưa thể yêu! Xin Chúa hãy luôn ở cùng con, để tìm con có thể biết chia sẻ bằng tấm lòng yêu thương không giới hạn như Chúa đã làm gương cho con. Xin Chúa hãy thánh hóa con trong cuộc sống, cũng như ban cho con lòng kiên trì, bền đỗ trong ơn gọi của một Cursillista, cho đến phút cuối của cuộc đời tạm này. Amen."

Ursula Trần Anh Phương - First Choice - Great Solution - Last Long

Ồ! GIỜ Ơ!...

Thật là khó! Tay Hương cứ loay hoay trên bàn phím để gõ chữ, rồi lại xóa chữ ... Ôi chao ơi! Hơn nửa tiếng đồng hồ rồi, vậy mà vẫn chưa gõ được dòng chữ nào cả! Những kỉ niệm của ngày đầu tiên khi được gặp gỡ các anh chị Cursillistas "già"; cùng với những ngỡ ngàng của ngày đầu tiên khi chập chững bước chân vào phong trào... tất cả đã được cất sâu thật sâu trong tâm khảm; nhưng giờ đây đã được khơi lại nhân dịp kỉ niệm 25 năm thành lập Phong trào Cursillo thuộc Tổng Giáo Phận Los Angeles. Phải bắt đầu như thế nào đây?

Ngày xưa, ngày xưa ư?... Lâu lắm rồi... (cả lương quá)! Thì thôi, Hương cứ "gãi đầu để gõ chữ" nhé.

Cách đây hơn 20 năm, Hương khoảng chừng 27, 28 tuổi! Rất lảm lì, ít nói, ngoài việc đi sinh hoạt ca đoàn, đi học,...Hương không bao giờ "đi đâu chơi"! Vậy mà vào một ngày "định mệnh", Hương đã nhận được một cú phone **mời đi họp để mở khóa Cursillo của Tổng Giáo Phận Los Angeles!!!** Ối giờ ơ!

- Đây có phải là Thanh Hương không?

- Dạ!

- Trên Los của mình sẽ mở khóa Cursillo. Chị nghe nói Thanh Hương biết đánh đàn Guitar, biết hát. Vậy **"Thanh Hương có thể giúp Ban Phụ Nữ"** không?

- Dạ, xin lỗi chị là ai vậy ạ?

- Chị tên là Mỹ Dung.

(Mỹ Dung nào dzậy trời? Sao lại biết lý lịch của mình dzậy ta?)

Lúc đó vừa ngạc nhiên, vừa cảm thấy kì cục nên Hương đã từ chối. Vậy mà chị ấy cứ gọi hoài, lại còn để lại lời nhắn nữa chứ. Cuối cùng vì tò mò, và vì chị ấy cứ "quấy rầy" mãi nên Hương đã nhận lời tuy nhiên trong lòng thầm nghĩ: "Thử đi xem sao, nếu không được thì trốn!"

Một buổi tối không bao giờ quên, Hương lái xe một mình đến nhà chị Mỹ Dung để tham dự buổi họp. Trên con đường dốc thoải, hai hàng cây thật cao đứng in bóng bên đường, những nhánh lá đong đưa theo làn gió nhẹ, quện theo những mùi hương của các loại hoa, cỏ, lá ... **làm Hương sợ ma muốn xỉu!!!** Miệng cứ lảm râm đọc kinh để có thể đến đúng nhà, đúng giờ, và đồng thời trong lòng tự trách tại sao mình lại nhận lời như thế này? Rõ khổ! Cuối cùng, Hương cũng đến đích sau một hồi đi lạc. Hương còn nhớ mang máng ngày ấy chị Mỹ Dung ra mở cửa với mái tóc chấm ngang vai; bước vào trong nhà thì gặp anh Thọ với "tấm thân gầy, dong dỏng cao kèm theo cặp mắt kiếng"; và anh Nhượng thật "mũm mĩm, lùn hơn anh Thọ nhưng có nụ cười duyên ơi là duyên!" (Nhìn hai anh giống số 10)...và một số các anh chị khác nữa mà Hương không nhớ! Nhìn ai cũng "lớn" hết, chỉ có một mình là "bé". Ối giờ ơ! Trong lần gặp gỡ đầu tiên ấy... Hương chỉ biết khoanh tay, cúi đầu: "Chào cô, chào chú ạ!!!". Những tiếng cười vang lên, và từ đó Hương được gọi các cô chú ấy bằng "các anh chị"!

Việc gì đến sẽ phải đến! Khóa học Ba Ngày bắt đầu. Hành trang quan trọng nhất của Hương lúc đó là cuốn Kim chỉ nam, thời khóa biểu, bút, giấy, và cây đàn Guitar. Chưa bao giờ trong tâm hồn lại cảm thấy lo lắng, bồi hồi, hồi hộp, vui, sợ...lẫn lộn như thế! Lần đầu tiên giúp khóa mà. Chỉ hai chữ "Giúp Khóa" thôi nhưng đối với Hương nó đã bao gồm thật nhiều ý nghĩa: Cầu nguyện, làm việc, hy sinh, hãm mình, hòa đồng, vui vẻ, chia sẻ, ... WOW! Không kể hết được. Vừa hăng diện là một trợ tá (tuy chỉ là quân sĩ dưới sự điều hành của các chị ở dưới Orange), vừa mắc cỡ mỗi khi phải đánh đàn, hát đón khóa sinh; hay hát văn nghệ giúp vui trong những bữa ăn chung, v.v. Đôi khi ngồi nghĩ lại Hương vẫn cảm thấy buồn cười vì khuôn mặt của mình lúc đó chắc "non choẹt và ngố" lắm.

Tuy làm quân sỹ trong Khóa Ba Ngày nhưng Hương bao giờ Hương cũng lo sợ lắm đó. Đây nè:

- Mất lúc nào cũng dính vào những tờ thời khóa biểu! Cho dù lúc đi ngủ cũng để thời khóa biểu trên đầu giường.
- Phụ giúp các chị soạn Palanca, chuẩn bị nơi chầu Thánh Thể cho các Khóa sinh, hẹn giờ để “gặp Chúa” mỗi ngày ít nhất là 20 phút.
- Cố gắng tập trung cao độ vào những buổi họp cuối ngày cũng như chu toàn bốn phận được trao phó. Và...hihihihihi... **“Tui ca không hay, tui đàn nghe cũng dở nhưng người nghe khen nức nở”.**

Vài năm sau, các anh chị kiếm không ra người để phụ trách Ban Phụng Vụ khóa nữ; nên Hương đã được **“lên chức”** trưởng ban Phụng Vụ! Ối giờ ơi, cảm giác lúc đó thật là hãnh diện (vì tưởng là mình giỏi). Tuổi trẻ mà, nhận lời liền; nhưng...hu hu hu...sau khi nhận rồi mới thấy lo sợ vì dưới trướng của mình không có “quân sỹ”! Phải làm sao??? Trong lúc “bối rối” thì một “cơ duyên” đã gõ cửa: “chị Anh Phương, chị Oanh đến làm quen với Hương”. Hương tưởng bở nên rủ hai chị “giúp hát”. Eo ơi! Lúc tập hát thì Hương mới khám phá ra tài năng của các chị. Chị Anh Phương hát ngang lăm, ghé lăm; còn chị Oanh thì lác tambourine trật nhịp hoài. Thôi kệ, nhắm mắt làm liều! Rồi cũng xong. Ban Phụng vụ đầu tiên do Hương làm trưởng ban đấy. Đơn sơ không?

“Vạn sự khởi đầu nan”! Theo thời gian, ban Phụng vụ đã có được thật nhiều những khuôn mặt trẻ đến từ các cộng đoàn, ca đoàn. Có những em rất lanh lẹ nhưng cũng có những em rất hiền và thật nhút nhát; cứ mỗi khi tập hát hay múa thì tay chân run bần bật, mặt thì xanh lè! Có em sợ đến nỗi ban ngày tập múa, đêm về nằm ngủ mơ nói rằng: **“Mấy chị ơi, tha cho cho em. Em run quá, em không dám múa Đấu Ấn Tình Yêu đâu!”**... Hay thật thà đến nỗi chết rồi mà còn bật dậy, quỳ thẳng lên, chấp tay nói với đao phủ thủ rằng: **“Chị ơi, chị chưa chém cổ em”** khi đang diễn nguyện “Ngày Vinh Thắng của các Thánh Tử Đạo Việt Nam! V.v. Thế đó, cho dù sợ, dù ngại ngại nhưng tất cả vẫn hoàn thành vai trò của mình một cách tốt đẹp để các khóa sinh có được những giây phút thư giãn thật tươi mát trong suốt Khóa học Ba Ngày. Hương cảm nhận ra một điều là tất cả các chị em trong Ban Phụng Vụ nói riêng, và tất cả các anh chị trợ tá nói chung đã được huấn luyện, học hỏi, và trưởng thành trong “Cursillo” để làm chứng nhân và để được phục vụ trong tâm tình yêu mến, hy sinh, cầu nguyện và cảm tạ!

“Tre già, măng mọc”! Các “em bé” ngày xưa ấy đã thay phiên nhau làm trưởng ban Phụng vụ, âm thanh, giúp các chị nhà bếp nhặt rau, rửa chén, sắp xếp thời khóa biểu để khóa có thể diễn ra một cách tốt đẹp, và “tươi mát” (giống như anh Lê nói). Còn các chị già như Anh Phương, Trần Mai...đã lần lượt được lên chức Khóa Trưởng, trưởng ban Ẩm thực. Riêng Hương thì xin được “xuống chức để được làm quân sỹ” như lúc khởi đầu.

Thời gian trôi, trôi mãi đến một ngày vào tháng 8 năm 2013, Hương đã được lên chức Khóa Trưởng! Ban ngày đi làm, ban tối về soạn bài, học bài, cuối tuần đi tập hát cho ca đoàn... Có những đêm ngủ quên; lúc giật mình thức giấc thì đồng hồ đã điểm 2 hay 3 giờ sáng! Những lúc mệt mỏi như vậy Hương lại nghĩ đến các khóa sinh, nghĩ đến trách nhiệm của mình để mà cố gắng học bài, hiểu bài! “Con người mình thật yếu đuối và mình sẽ không làm được gì nếu không cầu nguyện, nếu không có ơn Chúa, và không có sự trợ giúp khuyến khích của những người bạn đồng hành”... Phải không các anh chị em?

Không bao giờ Hương quên được giây phút khi tuyên bố: **“Nhân danh Khóa trưởng của khóa học, xin long trọng tuyên bố khai mạc khóa Cursillo 815 ngành Việt Nam thuộc tổng Giáo Phận Los Angeles”**. Tuy miệng nói rất dõng dạc nhưng chân thì run như cẳng gà. Bao nhiêu cặp mắt hướng về mình là bấy nhiêu trọng trách đè nặng trên vai. Hương tin chắc một điều là các anh chị “cựu” khóa trưởng cũng đã có những cảm nghiệm, hay những kỉ niệm sâu sắc khi nhận chức vụ này!

Ối giờ ơi!!!

Rosa Nguyễn Thanh Hương

ÁNH SÁNG CUỐI ĐƯỜNG HẦM

Nhân dịp kỷ niệm 25 năm Phong Trào Cursillo Ngành Việt Nam tại Tổng Giáo Phận Los Angeles, tôi xin chân thành tri ân Ban Điều Hành đã tận tụy, hy sinh, kiên trì tổ chức những khóa Cursillo trong suốt thời gian dài, và hôm nay với bao nhiêu tâm huyết đã hình thành cuốn kỷ yếu này, để tất cả anh chị em có dịp ôn lại những kỷ niệm mến yêu không bao giờ quên được trong ký ức của mỗi người.

Tôi cũng không quên cảm ơn Phong Trào đã cho tôi cơ hội, để trở nên một phần tử trong đại gia đình Cursillo, trong đó tôi cảm nhận được một tình bạn rất chân thật, thông cảm, nâng đỡ nhau, không phải là tình bạn của đời thường.

Nhớ lại, cũng giống như bao trẻ em trong gia đình công giáo, anh chị em chúng tôi được trưởng thành trong một xứ đạo nhỏ bé, đời sống đức tin rất mù mờ, đi tham dự Thánh lễ một cách hời hợt, đời sống tâm linh dật dờ như cánh lục bình trôi sông. Rồi thì, thời thế đổi thay, tôi được tung cánh bay đến một chân trời mới, nơi xứ người, trưởng thành trong một xã hội thiên về kỹ thuật, khoa học và chú trọng về cá nhân chủ nghĩa, chính điều này đã biến tôi trở thành con ốc sên tự trốn mình trong vỏ cứng, càng ngày càng xa rời Thiên Chúa. Bên cạnh những thành quả vật chất mà tôi đạt được, có thể nói: "Tay trắng làm nên." Nhưng cảm thấy không bao giờ đủ, thời giờ cho Chúa thì eo hẹp, dù tôi vẫn đến nhà Chúa, nhưng tâm hồn thì: "Nhìn dung nhan người trong gang tấc, mà xa cách muôn trùng." Những bài giảng nơi giáo đường không đánh thức được tim tôi, vì sau khi bước chân ra khỏi nhà Chúa, tôi lại bị quay cuồng trong một xã hội máy móc, vô cảm, với gánh nặng của vật chất, bổn phận gia đình, dư âm của Lời Chúa đã bị xóa sạch sau cánh cửa lớn. Cứ như thế, ngày tháng qua đi, cũng may cơn lốc chưa thổi tôi đến tôn giáo khác!

Cho đến một ngày, có lẽ tôi không bao giờ quên được, một giọng nói trẻ, trong trẻo, vang lên trong đám đông lúc vừa tan lễ: "Chị có muốn đi sinh hoạt với chúng em không?" Và sáng hôm sau, tôi có mặt trong buổi họp mặt của Liên Nhóm, tôi đến vì tò mò, tìm hiểu xem có gì mới lạ, để học hỏi.

Tôi ngạc nhiên thấy họ không đọc kinh nhiều như những đoàn thể khác, hay những người ở thế hệ trước, chính vì vậy, tôi đã không do dự ghi tên ngay để tham dự khóa học Cursillo ba ngày.

Trong khóa này, tôi mới hiểu những gì là căn bản của đời sống Kitô hữu:

1. Sùng đạo: Kết hợp với Chúa với tất cả tấm lòng
2. Học đạo: Lắng nghe, suy niệm Lời Chúa, qua các bài đọc, tại nhà thờ, qua TV, qua Radio và các bài giảng của quý cha, của đại hội Ultreya.
3. Hành đạo: Đối xử tử tế, quan tâm đến nhu cầu của những người chung quanh, để có thể nhìn thấy Chúa qua công tác truyền giáo.

Tối đầu tiên, trên đồi Riverside, với địa hình không gian tĩnh mịch, xa cách nơi ồn ào náo nhiệt, tôi đã khóc và quá thương Chúa Giêsu Kitô qua những chặng đường Thánh Giá. Tim tôi đã thổn thức và yêu mến một chàng trai trẻ dám chết vì tội lỗi thiên hạ, trong đó có tôi, mà trước kia tôi xem như người xa lạ, không cùng dòng máu Việt tộc.

Sang ngày thứ sáu tôi đã cảm nhận được hồng ân Thiên Chúa, đó là lý tưởng và sự tự do mà Chúa ban cho tôi, thêm vào các chị em trợ tá tận tình lo cho tôi từ bữa ăn, giấc ngủ, những chia sẻ đầy tình người. Những cánh thư Palanca của Liên Nhóm Maria Nữ Vương, của khắp mọi nơi cầu nguyện và chúc mừng, mặc dù chưa một lần gặp mặt, điều này như một tín hiệu cho tôi về ý nghĩa chia sẻ với tha nhân của cuộc đời Kitô hữu.

Sang ngày thứ Bảy, tôi đã gặp gỡ Chúa Giêsu Kitô là người yêu và là bạn thân thiết tự thuở nào, đã dạy tôi biết cách cư xử, quan tâm tạo mối tương quan giữa tôi với Chúa và người chung quanh, cũng là một cách đào luyện cho tôi sống với lý tưởng Kitô giáo, để trở nên mỗi ngày giống Chúa Kitô hơn.

Bước sang ngày cuối của khóa học, tôi được học sống cách nào trong các môi trường tôi đang sinh hoạt hay sẽ sinh hoạt, hay nói cách khác tôi phải trở nên là người tông đồ nhiệt thành trong cánh đồng của Chúa, đó là điều Chúa mong đợi nơi tôi và tất cả quý chị cùng chung khóa học với tôi.

Tôi xuống núi, với tất cả sự phấn khởi, niềm tin vào Chúa đã giúp tôi tiến bước, tôi đã thấy ánh sáng cuối đường hầm, phải chăng đây là một tín hiệu do ân sủng Chúa Kitô ban để kéo tôi ra khỏi bến mê.

Vâng! đúng vậy tôi đã ra khỏi cơn mê sau giấc ngủ dài, và tôi đã thức tỉnh, để tôi nhìn thấy cuộc đời này tất cả chỉ là tạm bợ, tất cả là vô thường, cho nên muốn trở nên hình ảnh của Chúa Kitô, Thầy Chí Thánh, cũng là vị lãnh đạo, tôi cần sống một đời sống đơn giản, không gò bó, biết đủ là đủ, phải biết cắt bỏ những thì giờ vô bổ và những việc làm không cần thiết, để chỉ biết Chúa là trung tâm điểm của cuộc đời tôi, Ngài chính là mạch điện với tần số cao, liên kết tôi với anh chị em trong đại gia đình Cursillo thân thương, mà chúng tôi đang mừng sinh nhật 25 tuổi hôm nay. Mong rằng với Ôn Thánh Chúa, dạt dào ân sủng, sẽ giúp tôi kiên trì, bền đỗ, để tôi có thể tiếp tục sứ mạng mà Chúa giao phó cho tôi, trong niềm tin cậy trông và phó thác.

Trần Vân Hương

LÀM DẤU THÁNH GIÁ

"Mình là Kitô hữu, mình làm dấu Thánh Giá".

Trong mọi tổ chức hay đoàn thể, cứ nhìn vào phù hiệu hoặc đồng phục là ta biết ngay họ là ai và đặc tính của đoàn thể đó, ý nghĩa hơn nữa là thể hiện sự hiệp nhất của một tập thể. Một cách thân thiện hơn qua dấu chỉ bên ngoài, ta nhận ra "mình đều là người nhà với nhau".

Làm dấu Thánh Giá là việc đầu tiên mà Ông Bà, Cha Mẹ luôn dạy cho một đứa bé lớn lên trong một gia đình Công Giáo. Tôi thì khác, sinh ra trong một gia đình Phật Giáo, mãi đến năm 27 tuổi tôi mới học và làm dấu Thánh Giá mà người chỉ dạy là "Nhà tôi". Tôi được lãnh nhận hồng ân làm con Thiên Chúa qua Bí Tích Rửa Tội sau khi hoàn tất lớp Giáo Lý Tân Tòng và Dự Bị Hôn Nhân vào năm 1979. Khóa học chỉ ba tháng nên sự hiểu biết về Đạo của tôi rất hạn hẹp. Tôi chỉ biết giữ đạo theo những điều tối thiểu mà người Công Giáo phải làm, đủ để được coi như là một Kitô hữu.

Năm 2002 Nhà tôi bảo trợ cho tôi tham dự khóa Cursillo 587 tại Rosemead. Hồi tưởng lại 14 năm trước đây, ký ức như trở về, nhớ lại buổi chiều Thứ Năm hôm đó, Nhà tôi đưa tôi lên Khóa. Sau khi gửi gắm hành lý của tôi cho chị trợ tá, Nhà tôi ra về hẹn ba ngày sau sẽ gặp lại. Thế rồi khóa học bắt đầu, Cha Đình Quang Huy là linh hướng khóa học, Cô Trần Anh Phương là khóa trưởng, Cô Trần Thúy Mai phó khóa, cùng 54 khóa sinh và rất nhiều trợ tá. Trong ba ngày trên đồi, luôn thức khuya, dậy sớm, đi đâu hay làm gì cũng có người "chăm sóc" kỹ. Thời khóa biểu rất bận rộn nhưng điều này không làm tôi khó chịu vì tôi cảm nhận được sự bình an, che chở của Cha, Thầy và các chị trợ tá trong tình thương phục vụ. Tôi bắt đầu làm quen với các bạn cùng bàn và các chị trợ tá Decuria thật dễ thương như Bích Uyên, Lệ Oanh, Thái Xuân, Bích Thủy, Lại Nguyên Phương... Khóa học ba ngày kết thúc. Khi ra về, tôi thấy mình có chút gì thay đổi là lạ so với lúc đi, thì ra là chiếc băng da tôi đang đeo trước ngực. Xe lăn bánh xuống đồi cũng có nét tương đồng trong tôi, băng khuâng nghĩ đến ngày mai, bắt đầu cuộc sống "Ngày Thứ Tư."

Thời gian trôi nhanh, mười bốn năm kháng khí với phong trào chỉ là "chuyện nhỏ" so với các bậc đàn anh, đàn chị, nhưng trong tôi là cả một ÂN PHÚC. Nhờ vào khóa học tôi biết tìm đến Chúa và qua Chúa tôi biết tìm đến anh chị em chung quanh qua các buổi hội nhóm, Ultreya, Trường Lãnh đạo, tìm tâm, thao giảng, workshop, trợ tá khóa... cụ thể nhất là cộng tác vào những sinh hoạt của cộng đoàn, giáo xứ. Qua đó tôi có niềm vui trong tình bạn và tình huynh đệ. Động lực thúc đẩy tôi can đảm dấn thân phục vụ tha nhân là sự hy sinh, là những bàn chân, bàn tay âm thầm đóng góp của các anh chị trong phong trào. Đó là cuộc hành trình tràn đầy niềm vui và thử thách như tính đa dạng của cuộc đời, như màu sắc của các hạt chuỗi trên băng da. Thế nên cuộc đời không mấy quan trọng là sống được bao nhiêu năm nhưng là bao nhiêu năm sống có ý nghĩa.

Làm dấu Thánh Giá là dấu chỉ tình yêu nên một. Một gia đình, một cộng đoàn, một giáo xứ, một Giáo Hội, một đức tin hiệp nhất. Cảm ơn người bạn đời đã luôn đồng hành, cùng làm dấu Thánh Giá và hỗ trợ tôi mọi nơi mọi lúc, và tôi vui mừng, hãnh diện với ý nghĩ: **"Mình là Kitô hữu, mình làm dấu Thánh Giá."**

West Covina 19/5/2016

Sĩ Hạnh

MỘT CHUYẾN LÊN NÚI

....Lại sắp sửa đến mùa hè rồi, cái nóng đang nhấp nhóm tới mặc dù chỉ mới tháng tư thôi . Mỗi năm cứ tới tháng tám thì Thầy Chí Thánh lại chọn thêm cho mình những hạt muối để làm mặn thế gian.

Năm nay, không biết trong Tổng Giáo Phận Los Angeles sẽ có bao nhiêu người được cùng lên núi ba ngày với Thầy Chí Thánh đây? Mình tự hỏi như vậy. Tạ ơn Thầy, mặc dù có năm con số người đi thật khiêm nhường so với những Giáo Phận khác, nhưng Thầy vẫn chọn được những người có hồng phúc được gọi Đức Giê su là Thầy, "Thầy Chí Thánh"!

Gọi là hồng phúc không phải là ngoa, vì ba ngày ở với Thầy thật như Thiên đàng - bạn sẽ bỏ lại sau lưng tất cả mọi bận rộn, lo lắng của thế gian. Trong sự yên tĩnh của cảnh vật với tâm hồn lắng đọng bạn cảm thấy bình an và an ủi thật nhiều khi quỳ trước linh Ảnh Thầy Chí Thánh . Bạn sẽ cảm nhận như Thầy đang lắng nghe sự thổn thức trong tâm hồn bạn mặc dù bạn chẳng hề thốt lên lời nào cả, chính vì vậy có nhiều chị đã òa khóc nức nở trong hạnh phúc vì biết rằng mình đã được trao ban một tình yêu vô giá ... Bên cạnh đó sự phục vụ hết mình của các anh chị trong ban trợ tá khiến mình phải suy nghĩ không ít. Nhờ đâu họ có được sự niềm nở, hăng say làm việc đến như vậy?

Ngày mình được lên núi là ngày có một kỉ niệm khó quên: Trên đường đi, mình và chị Quế - xin nói thêm về chị Quế là một Cursillita tuyệt vời và nhiệt thành, chị không biết lái xe, sức khỏe không tốt lắm và lợi tức kiếm được thì rất khiêm nhường với những việc may vá nhẹ và giữ cháu. Thế nhưng năm nào có khoá mới chị đều ghi danh làm trợ tá, để phụ việc trong nhà bếp cũng phải ăn ngủ ở đó nên mỗi trợ tá đều phải đóng lệ phí giống như khoá sinh mới. Trở lại chuyến đi, hai chị em đang bon bon trên freeway 101 mọi người chạy chậm lại thì bất ngờ mình có cảm tưởng như bị hất mạnh phía trước vừa kịp định thần thì mình nhận ra bị người ta đụng từ phía sau. Quay sang chị Quế mình hỏi:

- *Chị có sao không?*

Chị trả lời:

-*Chị không sao hết!*

Ra khỏi xe thì thấy một dọc sáu chiếc xe húc lên từ phía sau và mình là thứ năm. Cả người run lấy bẫy vì sợ, hai mươi mấy năm lái xe thì đây là tai nạn đầu tiên lại bị ở trên Freeway, khi cảnh sát đã tới lấy mọi chi tiết cho vụ đụng xe, hai chị em lại lên đường mặc dù cũng còn hơi run vì dư âm vụ tai nạn . Khi đến nơi chị Quế lúc đó mới nói:

-*Chị tưởng em sẽ quay về, vì nếu em về chị kiếm xe để đi tiếp!*

Mình cười nhẹ trả lời:

- *Em cũng không biết tại sao em lại không quay về nữa chị?*

Khi chạy vào bãi đậu xe thì mình nhìn thấy một biển ngữ lớn trên đó có ghi: - Không phải con đã chọn Thầy nhưng chính Thầy đã chọn con!

Mình đã tin là sự thật, vâng lạy Chúa chính Ngài đã chọn con nên đã ban cho con sự can đảm để con tiếp tục hành trình cho dù con gặp khó khăn, nguy hiểm trên đường!

Còn đang đứng bỡ ngỡ vì là dân mới thì chợt nghe có tiếng nói:

- *Chị để em mang vali và dẫn chị vào phòng.*

Chưa kịp trả lời thì một chị trong ban tiếp tân chạy lại nhanh nhẹn đón lấy chiếc vali con trong đó mình đã sắp sẵn ba bộ đồ cho ba ngày và những thứ như bàn chải đánh răng, lược ... Và đi trước để dẫn đường vào một phòng lớn có kê sẵn nhiều giường single bed. Đã có một số chị tới sớm hơn đang làm quen và nói chuyện râm ran với nhau, người thì nói: - Em ở cộng đoàn Thánh Phê rô, chị khác thì ở cộng đoàn Maria Nữ Vương, chị khác nữa thì ở Đức Mẹ Mân Côi ... Có cộng đoàn hai ba chị có cộng đoàn có nhiều chị tham dự đông hơn nữa nhưng cũng có cộng đoàn chỉ có một người như cộng đoàn Thánh Gia thất của mình.

Bên cạnh giường của mình là một chị ở Santa Monica, hai chị em nhanh chóng kết thân với nhau, đi đâu cũng đi chung và nói chuyện rất tâm đầu ý hợp.

Đêm đầu tiên trong ba ngày chúng mình được đi 14 chặng dâng Thánh giá ngoài trời, tuyệt vời! Trong thời gian ba ngày trên núi phần lớn là học hỏi và chia sẻ, nghe giảng ... và mỗi ngày đều có thánh lễ lúc 7:00 giờ sáng, sau đó ăn điểm tâm nghỉ giải lao khoảng nửa tiếng rồi lại vô phòng sinh hoạt, nghe cha giảng, cầu nguyện, châu Thánh Thể ... có các chị Dung, chị Hương, chị Thuý hát những bài thánh ca thật hay.

Có các linh mục như: cha Hồ Nguyễn Anh Nghĩa và cả Cha linh hướng Ngô Đình Thỏ cùng giảng và sinh hoạt với khoá. Có một điều làm cho mình ngạc nhiên là có cả những vị linh mục và tu sĩ như các sơ cũng là khoá viên mới, thật đáng kính phục, các ngài khiêm nhường và không ngừng học hỏi trên con đường phục vụ tha nhân.

Trong các bữa ăn và sinh hoạt, tất cả khoá sinh mới được phục vụ tận tâm: như khi ăn uống thức ăn được bưng tới tận nơi, ăn xong lại có người mang xuống để rửa không phải đựng tay thứ gì.

Trong sinh hoạt và chia sẻ được nghe những nhân chứng thật về những phép lạ mà Chúa đã ban cho như chuyện của chị Dung trên đường đi tìm tự do ... Lạy Chúa, mình nghe mà nổi da gà hết trơn !

Tuy nhiên, thời gian mà mình thích nhất là lúc được chiêm ngắm Mình Rất Thánh Đức Chúa Giê su, như đã nói ở trên, với không gian tĩnh lặng mọi người trầm thì chuyện trò với Chúa trong tâm tưởng: vui, buồn, sướng, khổ, lo lắng cho con cái ... tất cả đều được Chúa lắng nghe. Cảm nhận được sự an ủi vỗ về của Người qua ánh mắt yêu thương nên có nhiều chị đã rơi lệ. Bây giờ mình đã hiểu tại sao chị Quế và các anh chị rất hăng say trong việc trợ tá vì tìm được sự bình an và tình yêu vô giá của Cha Nhân Ái.

Lạy Chúa, con là ai mà được Chúa thương làm vậy? Ban cho con hình hài, cuộc sống, ơn cứu độ! Tình yêu của Người luôn trải rộng suốt cuộc đời của con, đổi lại Chúa chỉ muốn con sống và yêu thương anh em mình mà con vẫn chưa sống tốt mà con vẫn chưa yêu thương đủ như Chúa muốn.

Chính vì vậy, mà khẩu hiệu của Cursillo là: "Một tay nắm lấy Thầy, một tay nắm lấy anh em" Nếu không có sự trợ giúp của Thầy và sự chia sẻ của anh em làm sao chúng ta sống ngày thứ tư trọn vẹn và sáng danh Chúa bằng đời sống người Kitô hữu?

Sáng sớm chủ nhật sau khi tham dự thánh lễ mọi người ăn sáng và chuẩn bị đồ đạc và được tụ họp lại trong hội trường đã được các anh chị trong ban tổ chức trang hoàng rất đẹp, trên bàn thờ có hình Thầy Chí Thánh. Mỗi người được phát một phong bì lớn trong đó có tất cả những palanca của những bạn hữu, thân nhân ... Ngay cả của những Cursillitas khác trong Tổng giáo phận chia vui và chào mừng mình, mọi người cùng hát lên những bài tạ ơn Thiên Chúa, hân hoan xuống núi để trở về sống ngày thứ tư, những lời tạm biệt và hẹn gặp lại trong Ultreya hàng tháng. Những cộng đoàn gần họ tổ chức đi đón và tặng hoa cho khoá viên, chụp hình lưu niệm thật vui! Riêng mình có chị Quế rất chu đáo chả biết chị kiếm hoa ở đâu mà cũng có để mừng cho mình giờ đây cũng là môn đệ của Thầy, hai chị em chụp hình chung với nhau. Nhờ chuyển lên núi với Thầy mà tình cờ gặp lại một người bạn thuở nhỏ bây giờ cũng là một Cursillita nhiệt thành, một môn đệ yêu mến của Thầy!

Chúng con tạ ơn Thiên Chúa về lòng nhân ái, về mọi sự quan phòng đầy yêu thương trong mọi biến cố của cuộc đời chúng con, Ngài từng bước từng bước dẫn dắt chúng con và nâng đỡ khi chúng con vấp ngã "hỡi những ai đang gánh nặng hãy đến cùng Thầy vì gánh của Thầy thì êm ái, ách của Thầy nhẹ nhàng"

De Colores!

Lan Anh

LÊN ĐÔI

Văn Lang Yên Lãng
- CD Phục Sinh -

$\text{♩} = 80$

1 Lạy Thầy chí thánh, một lần Thầy gọi con lên
6 đôi, và con khăn gói ra đi... Đồi chiều, nắng úa, hàng thông
12 reo, đêm về lời ca nguyện trăm, vòng nển lung linh, "mà Thầy
16 đã chọn các con". Ba ngày trên đồi, mười bài rô - lô, con mãi
22 miết. Chặng đường Thánh Giá, theo bước chân Thầy, con xao
26 xuyên. Quỳ lạy Thánh Thể, bồi hồi, nghẹn ngào, không nên
30 lời. Ba ngày qua đi, hành trang làm đầy: muối mặn men say.
35 — Lạy Thầy chí thánh, rồi ngày Thầy đưa con xuống
40 đồi, để con sống ngày Thứ Tư. Hội đoàn, giáo
45 xứ, đường con đi, bên Thầy. Cur - si - llis - tas, lời nói không
49 quên: "Tay này nắm Chúa, tay kia anh em".

Tôi được mời gọi dự khoá, một người bình thường, nên chỉ cần “khăn gói” là ra đi.

Buổi chiều Thứ Năm, trời thanh vắng tĩnh mịch, nắng xế tàn. Tôi đi vòng một phần đồi, dưới những hàng cây um tùm lá, bước trên những lối đi chưa có dấu chân người!

Ba ngày trên đồi, những hình ảnh mà tôi nhớ nhất đó là, các khoá sinh ngồi im lặng hai bên một chiếc bàn dài, các trợ tá và thân nhân tay cầm nến, đi vòng quanh hát những bài ca nguyện. Lời ca nguyện đã gợi tôi nhớ đến những hàng chữ được treo trước cửa, “Không phải các con chọn thầy, mà chính thầy đã chọn các con”.

Đó là, những bài rollers dài, khó nuốt. Bù lại có những giây phút hội thảo chia sẻ, nhất là những diễn tả bằng tranh, càng vẽ dở càng nói được nhiều ý nghĩa!

Đó là, đi chặng đường thánh giá, con đường không xa, nhưng đi mỗi chân, quỳ mỗi gối mà chưa tới!

Đó là giờ cầu thánh thể, quỳ và tâm sự với Chúa, nhiều người đã nghẹn ngào không nói thành lời!

Ba ngày trên đồi, những giờ giải lao là tôi “trốn” lên nhà nguyện, nơi đặt mình thánh, một mình lặng đàn piano, những bài hát về thánh thể, tâm hồn tôi chan hoà trong nốt nhạc, thay cho lời hát, “Thờ lạy Chúa giờ đây ngự trên bàn thờ...” hết bài này tới bài khác, cho tới khi nghe tiếng chuông leng keng gọi vào lớp.

Những ngày thứ tư bắt đầu, men vẫn nồng, muối vẫn mặn, những cursillistas, đã thắm lặng trong các hội đoàn, tham gia mọi sinh hoạt, trong và ngoài giáo xứ. Vẫn giữ được muối men, nhờ các đại hội Ultreya và họp liên nhóm. Và lúc nào cũng “một tay nắm lấy Chúa, một tay nắm anh em.”

Trần Lăng

ANH CÒN NỢ EM...

Nếu tôi nói Anh Đaminh Phạm Quý Thái là linh hồn của phong trào Cursillo Việt Nam Giáo Phận Los Angeles thì chắc chắn tôi sẽ bị ném đá, bị ném ngay lập tức, không chần chừ. Và người ném cục đá to nhất và ném trước nhất chính là anh Thái, rồi người ném cục to thứ nhì là chị Xuân, bà xã của anh. Nhưng nếu tôi nói anh Duyệt, anh Ban, anh Thọ, anh Thông, anh Thái, anh Nhượng, anh Hào, anh Tuấn, chị Phương, chị Dung, chị Mai, chị Bông... (không kể "đám trẻ" như Tân, Khánh, Đông, Hoàng, Trường...) là những cột trụ của phong trào trong thập niên đầu của thế kỷ 21- từ năm 2000 đến 2010 - thì chắc chắn có nhiều người sẽ âm thầm bỏ cục đá đang nắm trong tay xuống đất.

Trên chuyến xe chở nước và thức ăn từ nhà hàng Nam Phương về Trung Tâm Don Bosco, thành phố Rosemead, trong dịp tĩnh huấn năm 2000 anh Duyệt bảo: cũng đến lúc Thái phải đưa vai ra mà gánh vác phong trào rồi đấy. Lúc đó anh Thái "còn trẻ" nên anh Duyệt coi như đàn em (ít nhất là tuổi phong trào). Và hình như lúc ấy tôi cũng thấy anh Thái còn trẻ trong tuổi đời và cả tuổi phong trào.

Thế rồi việc gì phải đến thì đã đến.

Phong trào đã hân hoan đưa anh lên vai trò lãnh đạo.

Còn anh thì nhẹ nhàng đưa Phong trào lên trên hai vai.

Phong trào đã mời gọi và anh đã đáp lời.

Chúa muốn dùng anh trong công tác mới và anh đã thưa: "với ơn Chúa giúp con đây xin vâng".

Khen tụng một cá nhân thì tôi không thích, nhất là đề cao một đàn anh cùng làm việc chung, lại là việc 'nhà thờ' với mình thì lại càng không nên. Nhưng đây chỉ là điều tôi ghi nhận và cảm nghiệm.

Trước khi viết những điểm tốt về anh, tôi phải tiết lộ một truyện. Năm ấy, cũng khóa tĩnh huấn trên dòng Don Bosco, có cha Bảo làm linh hướng, anh Tuấn làm khóa trưởng, có cha Trần Trung từ Việt Nam sang dự khóa, đến chiều ngày thứ Bảy, cha Trung xin phép về làm lễ giỗ như đã dự tính mà không được. Cha đành phải bỏ khóa. Tôi buồn anh và giận phong trào một thời gian vì nghĩ anh Thái quá hình thức và cứng nhắc với đồng minh, không uyển chuyển để có thêm...quân bạn. Bây giờ nghĩ lại, không biết ai đúng ai sai trong lúc 'làm việc lành phúc đức', nhưng nếu áp dụng 'luật biển quốc tế DOC (Doctrine of Cursillo)' thì anh Thái đã theo đúng luật, không cần đến tòa án La Haye. Hơn mười năm rồi, mọi chuyện đã qua rồi, và cha Trung cũng đã qua đời rồi (1). Đó là lần đầu anh không nghe tôi và là lần duy nhất tôi không nghe anh. Hôm nay, gọi lại chuyện xưa, chắc anh sẽ đọc cho tôi một kinh OUR FATHER, WHO ART IN HEAVEN... và riêng tôi, tôi xin ngừng lại ở đây để dâng một kinh HAIL MARY để cầu cho anh luôn biết tin thác vào Chúa Giêsu là Đấng quyền năng và là Thầy chí thánh. Đó là chuyện xưa, bây giờ mới kể:

Như một Cursillista, anh Thái luôn 'chính tề' khi đến với phong trào trong những ngày tĩnh huấn, trong các buổi học tập tại Trường lãnh đạo, trong các buổi họp nhóm, và trong các Ultreya. Chính tề có nghĩa là dù có chạy chiếc xe cũ, anh luôn ăn mặc tươm tất. Trông anh lúc nào cũng nghiêm chỉnh và đạo mạo không thua gì đức đan viện phụ Phạm Châu Diên (bào huynh của anh?), cho dù vào những tháng hè, áo anh

cũng chim cò hoa lá không thua gì những chàng công tử miệt El Monte. Đặc biệt là anh luôn mang bảng da trên người (tôi để ý lắm). Điều này thật rất nhỏ bé, nhưng đó không phải là một gương mẫu hay sao? Người ta cứ nhìn vào quân trang thì biết được phần nào sức mạnh của quân đội mà.

Như một người lãnh đạo, anh luôn học hỏi về Phong Trào. Có lẽ khi mới nhận nhiệm vụ, anh không “cứng” lý thuyết của phong trào bằng anh Thọ, anh Trị, anh Ban, anh Lãnh, hay anh Nhượng hoặc thuộc thủ bản của phong trào như chị Phương, chị Hồng, chị Oanh, chị Dung... nên anh luôn tìm hiểu học hỏi để hướng dẫn phong trào đi đúng đường lối. Anh không ngại mang theo “kim chỉ nam” bên mình, không sợ khi phải tham khảo hỏi han đàn em. Anh đã học hỏi với lòng khiêm tốn. Trau dồi kiến thức chuyên môn là điều cần cho mọi người, nhất là những người lãnh đạo. Anh cũng hay chia sẻ với tôi về hiện tình của giáo hội Việt Nam. Anh luôn yêu thương và trọng kính các vị chủ chăn, cảm thông khi các ngài gặp khó khăn, nhưng cũng thẳng thắn khi phải bênh vực cho sự công bằng.

Có lẽ ưu tư và cũng là ưu tiên số một của anh là chuẩn bị và giao trọng trách của Phong trào cho những người trẻ. Khi thấy ai có khả năng thì anh để ngay vào tầm ngắm, rồi khuyến khích và trọng dụng. Tôi nhớ Đức Tổng Kiệt có lần chia sẻ: Làm giám mục không chỉ là người đạo đức và làm được việc, nhưng còn phải là người có cái nhìn xa cho giáo hội bây giờ và trong tương lai. Hình như những người cùng làm việc chung với anh Thái đều phần nào thấy anh luôn muốn âm thầm làm viên gạch lót đường cho người khác bước lên và bước tới. Vì muốn làm viên gạch nền nên tôi thấy anh luôn giữ mình ở vị trí ẩn (low profile), để cho người khác xuất hiện và tiến lên. Vì muốn làm viên đá lót nên nếu chia công việc cho ai được thì anh chia ngay, không ngần ngại, chia nhưng không có nghĩa là anh giao rồi bỏ mặc, nhưng luôn theo sát để giúp đỡ.

Ưu tiên thứ hai của anh là công việc họp nhóm. Thực ra đây không chỉ là ưu tiên của anh mà là kim chỉ nam của phong trào, là sinh hoạt chính của người Cursillista sống ngày Thứ Tư. Anh vận động cha linh hướng, thầy phụ tá linh hướng, trưởng khối hậu, nhắc nhở các trưởng các liên nhóm cố gắng thực hiện sinh hoạt này. Ở đâu có họp nhóm là anh vui mừng nhận lời hiện diện ngay, xa gần không cần biết. Không biết chị Xuân có biết điều này không? Có khi nào chị cần nhắc về điều này không?

Không biết anh Thái là người may mắn hay anh là người có tài liên kết mà thời gian anh làm Trưởng Phong trào, các sinh hoạt của Phong trào tương đối rất sống động, nhất là những khóa tĩnh huấn và những buổi Ultreya. Rồi những người cộng tác cũng đến với anh khá nhiều. Người lãnh đạo giỏi không phải là người biết làm tất cả các công việc, nhưng biết dùng người để làm công việc cho mình và với mình. Có lẽ anh có cả hai yếu tố: tài liên kết và may mắn, nhưng không thể quên yếu tố thứ ba nữa, đó là cái duyên, đây không phải cái duyên đời thường, mà là duyên thánh, không phải chỉ duyên của anh mà còn phải kể đến cái duyên của chị Xuân nữa. Thật vậy, nếu không có nụ ‘Cười Xuân’, không có nỗi ‘Bùn Thái’ thì những buổi hội thảo chắc cũng kém phần hào hứng.

Anh luôn cố gắng vận động những em Cursillista trẻ thiết lập trang web cho phong trào và làm tờ Báo Tiến Bước, nếu không được mỗi tháng một số thì hai tháng một số. Anh coi những phương tiện truyền thông này là sợi giây liên kết những người trong Phong trào lại với nhau. Ai có sáng kiến gì hay, anh luôn ghi nhận rồi thực hiện ngay. Còn nếu là vấn đề lớn thì anh đưa ra bàn hỏi với nhóm điều hành. Chia sẻ cuộc sống ngày Thứ Tư đã không dễ với người Việt Nam, mà viết trên mạng, trên báo thì còn khó hơn nữa. Có nhiều lúc anh chán, nhưng hình như không nản nên đã không bỏ cuộc.

Tôi viết những dòng này không phải để ca tụng một cá nhân, nhưng viết như một chia sẻ, như đặt một ngọn nến nhỏ bé lên giá, như treo một bóng đèn ngủ cho mọi người nếu không sáng tỏ để thấy đường đi thì ít ra cũng đủ sáng mà lối tránh lối. Tôi cũng không viết để đề cao anh Trưởng văn phòng thư ký và điều hành

Phong trào, Phạm Quý Thái, nhưng viết như một lời cảm ơn gửi đến anh, nếu không phải của Phong trào thì cũng ít là của riêng tôi, viết như một dấu ấn để những kỷ niệm những ngày chúng ta cùng nhau làm việc đi vào vĩnh cửu.

Chắc anh cũng ngại khi đọc những dòng này, nhưng anh Thái ạ. Anh cũng như em, chúng mình chỉ là những hạt cát nhỏ trong cuộc đời này, cũng chỉ là một dụng cụ tầm thường trong tay Chúa, nhưng anh, anh có quyền và có bổn phận nói với Thầy Chí Thánh một sự thật, đó là: Lạy Thầy Chí Thánh, con đã cố gắng. Chúng mình đã sống ở Hoa Kỳ hơn nửa đời, chúng mình phải sell ourselves.

Phải vậy không anh? Xin Thầy Chí Thánh chúc lành cho anh luôn.

Nhưng chắc anh còn thắc mắc một điều vì **"anh còn nợ em..."** Nợ cái gì đây? Em nhắc để anh nhớ: Một cành sứ trắng bên hiên nhà anh đó.

Joseph Vũ.

05/15/2016

(1) Đầu năm 2014, Cha JB Trần Quang Trung đã tử nạn đang khi đi xe đạp tập thể dục trên con đường gần xứ đạo. Ngài bị bốn người say rượu đi trên 2 chiếc xe gắn máy đụng văng xuống ruộng rồi bỏ chạy. Vì trời tối nên không ai biết mà cấp cứu kịp thời. Ngài đã qua đời trên đường tới bệnh viện. Xin cho linh hồn JB Trung yên nghỉ trong Chúa.

ANH TRƯỞNG CURSILLO...

Trưa nay Ti cùng với chị Hương và Mai đi thăm anh trưởng, là một người anh đứng đầu, hướng dẫn phong trào trong một thời gian khá dài, là một người được mô tả là nhu mì, hiền lành, dễ thương, rộng lượng, khiêm nhường; nói tóm lại là một người rất thân thương, rất gần gũi với mọi người. Giờ đây anh đang bị bệnh, một căn bệnh hiểm nghèo khó qua khỏi.

Khi cha cụu Linh Hướng phong trào, báo tin cho toàn thể Cursillistas biết anh bệnh nặng, Ti không khỏi bàng hoàng, một tin chẳng vui tí nào, nhất là khi biết anh chỉ còn vài tháng nữa để sống thôi. Ti hiểu làm người là "sinh bệnh lão tử," không chữa một ai; nhưng không hiểu sao, Ti lại không muốn đón nhận tin đó, chỉ muốn nói với Chúa rằng "Chúa ơi! Tại sao vậy? tại sao lại là căn bệnh quái ác đó, sao Chúa không cho anh nhưc đầu, sổ mũi, rồi trong vòng ba ngày, anh ngồi dậy, đi làm việc của Chúa thì vui hơn không? Tại sao và tại sao buồn quá vậy? Nhìn lên Thánh Giá, Chúa vẫn lặng yên không trả lời Ti.

Trong căn phòng khách rất thân thương, ấm cúng, và không gian vô cùng quen thuộc đối với Ti, vì Ti đã hiện diện trong không gian nhỏ bé này rất nhiều lần, nhất là thời gian anh làm trưởng phong trào; hầu như hàng tháng Ti và anh chị em đều quây quần trong gian phòng này để cầu nguyện, đọc kinh, và hội họp cho những sinh hoạt của phong trào, và cuối cùng là được thưởng thức những món ăn khoái khẩu với tài nấu nướng tuyệt vời của chị.

Ti đến ôm anh, Ti cố cầm lòng khi ôm anh thật chặt, vẫn nụ cười hiền hòa, anh bảo Ti ngồi xuống cạnh anh, rồi nghe anh kể về sức khỏe của anh hiện nay giọng nói nhỏ nhẹ, từ tốn, chấp nhận Thánh Ý Chúa. Ti thật xúc động khi nghe anh kể, như thể anh đã biết trước những ngày cuối cùng của cuộc đời anh sẽ ra sao; anh mãn nguyện và tạ ơn Chúa. Nhìn qua chị, trông thấy hình ảnh thanh nhã, dịu dàng của chị, Ti cũng không khỏi cảm động, khi thấy chị chăm sóc anh, với từng cử chỉ, lời nói nhẹ như bông, từ muôn thuở Chúa sinh chị ra với giọng nói này, để rung cảm lòng người, nhưng bên trong, Ti cảm nhận rằng chị rất mạnh mẽ. Ti đã không cầm được nước mắt, khi có sự hiện diện của cha Nguyễn Nhật Huy, cùng vợ chồng Thầy Phó Tế Lộc Nga vừa mới đến để xúc dầu cho anh hầu anh thêm nghị lực, anh nói: "Phương này! anh muốn tặng em một món quà nhỏ, vì anh biết em đang gánh trên vai một trách nhiệm của phong trào, nặng lắm đấy, anh cảm nhận được, không phải là một chuyện dễ làm, nhưng tấm lòng của anh muốn chia sẻ cùng em." Anh nói trong nghẹn ngào, Ti cố cầm nước mắt lại để khỏi bật ra tiếng khóc, và chị đã đưa cho Ti tấm ngân phiếu đong đầy tình mến. Anh là thế đó, thời gian của anh tuy không còn nhiều nữa, vậy mà vẫn nghĩ đến phong trào, giống hệt như ngày xưa, thời anh làm trưởng, luôn hy sinh và thiệt thòi, làm sao Ti không khỏi nghẹn ngào. Thời gian gần đây anh không sinh hoạt với phong trào, vì lý do sức khỏe, nhưng mỗi lần Ti có chuyện gì không vui, Ti luôn gọi điện thoại chia sẻ với anh, anh luôn là một người anh hướng dẫn và khuyên nhủ Ti, anh nhắc nhở Ti, đó là phải lấy lòng mến làm chuẩn trên bước đường tông đồ, và anh nói Ti đừng bao giờ nản lòng, hãy tin tưởng vào Chúa.

Vâng, đúng vậy, Ti không bao giờ quên được, vào khoảng hai tháng trước, khi Ti muốn tổ chức 25 năm của phong trào, Ti đã gọi anh, và nói anh chị em Ban Điều Hành rất bận rộn, nếu Ti không đứng ra làm, thì không một ai có thì giờ để làm việc này, và Ti muốn anh hỗ trợ Ti, anh đã vui vẻ nói Ti hãy mời quý anh chị đến họp ở nhà anh, mọi thứ anh sẽ lo hết cho Ti, bao nhiêu người cũng được, muốn ăn món gì, chị sẽ nấu cho em. Điều này cũng đã khiến Ti xúc động, vì lúc nào anh chị cũng quý mến Ti, dù trong suốt thời gian dài làm việc chung với anh, đôi lúc cũng làm anh buồn nhưng anh không thể giận Ti, trái lại anh luôn xem Ti như một đứa em út tuy nóng nảy nhưng nhiệt tình, cả anh lẫn chị đều quý mến Ti.

Hôm 28/2/2016 vừa qua, cũng trong không gian quen thuộc của nhà anh, đầy ấp tình người đó, Ti đã tìm lại được hình ảnh của một thời xa xưa, từng khuôn mặt, tuy ít gặp nhưng lại rất gần, cảm giác thân thương khi tay bắt mặt mừng, tất cả mới cũng như cũ, ngồi lại với nhau, với mong ước, chung sức, góp một bàn tay trong việc tổ chức 25 năm của phong trào. Nhìn khung cảnh thật an bình đó Ti cảm thấy mình như đang sống trong một đại gia đình Cursillo thật hạnh phúc của thuở nào. Một tình cảm thiêng liêng, thiết tưởng ngoài đời không thể có được. Hình ảnh đó ghi mãi trong trí nhớ nhỏ bé của Ti.

Sau hơn một giờ đến thăm anh, một lần nữa, Ti đứng lên ôm anh thật chặt và giã từ anh. Trên đường về nhà, hình ảnh của anh chị, cứ lảng vảng trong đầu óc Ti, đau lòng, thương mến, cảm phục, vì khi nghĩ đến một ngày anh trưởng phải giã từ, nói lời tạm biệt với Ti và không hẹn ngày trở lại, con tim Ti thất lại, quặn lên một nỗi đau không thốt nên lời. Ti nhớ Kinh Thánh có viết: một sợi tóc trên đầu rơi xuống cũng là Thánh Ý của Chúa, vậy thì cơn bệnh hiểm nghèo, và sự sắp ra đi của anh, có phải cũng là ý Chúa muốn không? Ti cảm thấy tiến trình đức tin của mỗi người đều có những uốn khúc riêng tư và chỉ có Chúa mới thấu hiểu. Nhưng Ti chỉ ao ước và xin Chúa một điều, nếu đẹp lòng Chúa, xin Chúa hãy chữa lành cho anh, vì Ti tin tưởng rằng không một điều gì là không thể đối với Chúa, có phải không Chúa ơi! Con năn nỉ, và con đang gõ cửa Lòng Thương Xót của Chúa đây. Vì nếu Chúa để anh ra đi, để chị lại một mình, làm sao Chúa có thể bảo đảm với con, là chị sẽ không có những giây phút nhớ anh, làm sao không có cô đơn và ghen ngào. Chúa biết tâm trạng của chúng con hơn ai hết. Chúa ơi! Con muốn thay thế chị để thì thầm với Chúa: "Con muốn đi tìm Ngài trong cuộc sống . . . Ngài ở đâu sao con thấy quạnh hiu." Xin Chúa hãy trả lời con đi!!!

Gardena May/2016

Usurla Trần Anh Phương

CHÚA LÀ TÌNH YÊU

Cuộc sống của chúng ta như một dòng sông, nó cứ chảy dài và một ngày nào đó cũng sẽ bị cạn dần bởi vì bao nhiêu rác rưởi đổ vào. Quay lại bản thân mình cũng có khác là bao nhiêu, biết bao nhiêu lần Chúa đã ban ơn cứu độ qua tôi, lần này đến lần khác. Rồi mãi đến một ngày tôi mới nhận ra được dù con có thể nào đi nữa thì Cha vẫn là Cha của con, vẫn yêu thương gìn giữ con qua bao nhiêu gian truân thử thách.

Tôi còn nhớ rất rõ, khi đó tôi bắt đầu rời khỏi Việt Nam, vượt biên trên con tàu chỉ độ khoảng 3x20 mét, trong đó chứa được khoảng 182 người và cũng là con tàu với số lượng chứa nhiều người nhất đã đến được đảo Bidong Malaysia qua mã số MB630 ngày 15.10.1986.

Điều may mắn là tôi đã không bị say sóng nên tôi có thể bước lên để phụ với anh Minh là tài công của tàu. Chưa bao giờ tôi ra biển như thế này. Qua mấy ngày lao đao trên biển không sao kể hết và đêm đó đã đến với sức mạnh của gió và sóng biển không khác chi là hai bức tường Chúa đã dựng lên để cứu dân Do-thái. Những ngọn sóng cao ngút đã đưa con tàu trôi lên dập xuống liên hồi. Mọi người đều đọc kinh cầu nguyện, người thì Công giáo, Phật giáo lẫn lộn vang lên cả một vùng trời mênh mông. Tình yêu và cánh tay quyền năng của Thiên Chúa đã cứu lấy con tàu qua đêm tối hãi hùng ấy được bình an.

Qua cơn hoạn nạn nguy đốn, tôi hứa cùng Mẹ sẽ đọc kinh lần chuỗi mỗi ngày để tạ ơn Mẹ, nhưng khi được đến bến bờ tự do thì tôi chẳng giữ lời hứa này được bao lâu và rồi cũng quên đi những gì mình đã hứa. Thời gian cứ trôi qua nhưng tình yêu Chúa vẫn theo tôi và ở lại trong tôi. Trong một lần khác, Chúa lại cứu tôi ngay trong đêm Super Bowl năm 1997. Tôi còn nhớ, khi tôi và người bạn lái xe lên Freeway 10 West từ San Gabriel Blvd, tôi nghe được rất nhiều tiếng thắng xe và tiếng bấm kèn inh ỏi. Nhìn qua cửa kính xe, tôi nhìn thấy một chiếc xe lớn chạy từ carpool lane đang hướng xe của tôi. Tôi chỉ kịp ép xe sát xe của mình vào bờ tường freeway. Khi xe dừng lại, tôi chỉ kịp thốt lên: "Giêsu-Maria-Giuse! Xin cứu con". Người bạn bên cạnh tôi thì la lên thất thanh. Nếu như tai nạn xảy ra lúc đó thì tôi không biết sẽ như thế nào vì xe của tôi bị kẹt giữa bức tường và chiếc xe lớn đó. Một phép lạ đã xảy ra cứu tôi trong khoảnh khắc vì chiếc xe lớn đó đã tự quay thành một vòng tròn và phần đuôi của xe đó chỉ đụng nhẹ vào cánh cửa xe của tôi rồi bỏ chạy mất. Đồi mắt tôi vẫn còn ngó trân trân vì hoảng sợ, lòng tôi chỉ biết tạ ơn Chúa đã cứu thoát tôi. Sau lần này tôi đã dâng 10 kinh mỗi ngày.

Tưởng rằng cái xui của mình đã hết nên mừng quá, nhưng trong cuộc sống thường thì không như người ta tưởng. Mỗi một người đều có cuộc sống gia đình, rồi công ăn việc làm, vui buồn lẫn lộn, không biết là bao nhiêu. Có nhiều lúc đã rơi vào tuyệt vọng của bóng tối tăm, thể xác và tâm hồn đầy những thương tích mệt mỏi. Không hiểu tại sao niềm tin của tôi vẫn còn đó mà không đánh mất. Tôi lại được nhìn thấy bàn tay của Thiên Chúa tôi. Tôi lại hồ hững chán chường nhưng cố chụp vớ lấy để còn một con đường đứng dậy. Đôi bàn tay ấm áp yêu thương đó đã nắm chặt lấy tay tôi khi tôi vừa mới bước lên đến ngọn đồi Riverside thì thấy một banner treo trên cao, với hàng chữ: "Không phải các con đã chọn thầy mà chính Thầy đã chọn các con". Bước vào bên trong phòng tiếp tân, tôi đã nhận thấy Thiên Chúa của tôi với đôi bàn tay mở rộng. Nhìn vào ánh mắt của Ngài tôi thấy được sự âu yếm triu mến pha lẫn sự tức giận và tôi đã cố lẩn tránh ánh mắt của Ngài. Khi di chuyển từ bên này sang bên kia và những vị trí khác; tôi vẫn không tránh được. Lúc đó tôi quay lại và nhìn thẳng vào ánh mắt của Chúa và hỏi Ngài: "Chúa biết hết mọi sự, Chúa đã biết con như thế nào, từ tâm hồn lẫn thể xác của con Chúa đều biết. Sao Chúa lại chọn con và tại sao...?"

Tôi nhìn thấy đôi mắt hiền hòa của Chúa bỗng trở nên tức giận rồi trở nên dịu dàng. Chúa nói: "Hỡi những ai khó nhọc và gánh nặng, hãy đến cùng Ta, vì Ta hiền lành và khiêm nhượng trong lòng".

Lời nói của Ngài đã làm cho tôi bật khóc và tâm hồn tôi đã ngã vào cánh tay của Người. Qua ba ngày học hỏi, chia sẻ rất hay của 15 bài rollos vừa hay và hữu ích nhưng đến ngày cuối khóa, vốn liếng học hỏi của tôi cũng có tờ giấy trắng để nộp mà thôi. Tôi chợt hiểu ra rằng, cuộc đời tôi đã được Chúa thương an ủi và tha thứ, giờ chỉ còn lại là trang giấy mới. Tôi lại xin Chúa là hãy cầm lấy tay con đi để con bắt đầu vẽ lại một bức tranh mới cho Ngài.

Trong đêm tiệc ly, Ngài đã chứng minh cho tôi thấy là Ngài luôn ở trong tôi, tôi đã thì thầm cầu nguyện: "Nếu như Chúa yêu thương con thì hãy ôm con vào lòng đi"; và điều đó đã xảy ra và làm tôi lại khóc, lần này tôi đã khóc nhiều hơn. Cũng có lẽ lòng tin của tôi được vững mạnh hơn. Tôi đã được Chúa chữa lành cả thể xác lẫn tâm hồn vào sáng Chúa nhật hôm đó. Tôi tự nhủ thầm cùng Chúa: "Lạy Cha, kể từ ngày hôm nay con xin dâng lên Cha đời sống và tâm hồn con lên cho Cha. Xin hãy nắm lấy tay con để con được thêm sức mạnh cùng đồng hành với Cha. Lạy Cha mến yêu, xin cho được một phần nhỏ giống như Cha biết sống yêu thương, tha thứ và phục vụ. Trong những lúc con yếu đuối, xin Thánh Thần Cha phù hộ và dẫn dắt con.

Hơn một năm sau, lại một thử thách lớn khác xảy ra cho tôi. Kết quả xét nghiệm X-ray sau khi tôi bị đụng xe cho thấy, xương lưng số L3, L4, L5 cùng xương hông bị lệch khỏi vị trí của nó. Nhớ lại những lúc còn mạnh khỏe, làm công việc gì cũng trôi chảy và vui vẻ, giờ đây thì thật là khốn khổ.

Qua niềm tin vào Thiên Chúa quan phòng, tôi đã nói cùng vợ con rằng: "Em đừng lo, anh tin tưởng rằng, Chúa đã cứu và chữa lành cho anh bao lần rồi thì lần này cũng như vậy." Và quả đúng như vậy, Chúa đã chữa lành bệnh tình của tôi một cách kỳ diệu.

Anh chị em thân mến, trong những lúc tôi như bị ngã quỵ, tôi không nhớ mình đã xin Chúa điều gì và cầu nguyện thế nào. Nhưng tôi chỉ biết trông cậy Chúa, tâm tình với Chúa trong lòng qua hai bài hát: 'Kính Hòa Bình' và bài 'Trong Tâm Tư Sầu Lắng' thì mọi phiền muộn đều tan biến, cõi lòng được mở ra để đón nhận thêm tình yêu của Chúa hầu có thể ra đi làm chứng nhân của Ngài trong tâm tình yêu thương, tha thứ và phục vụ trong đời sống ngày thứ tư của mình.

Cầu chúc tất cả quý anh chị Cursillistas sẽ là những nhân chứng sống cho Đức Kitô và một tay nắm lấy Chúa, một tay nắm lấy anh em để làm công cụ dọn đường cho ngày Chúa đến.

Thế gian màu mỡ lạnh lùng.

Thiên đàng trắng trở vô cùng bình an.

De colores,

JB. Trần Quốc Bảo, khóa 794

MISSION HILLS

SANTA BARBARA

ROSEMEAD

RIVERSIDE

MỪNG 25 NĂM CURSILLO

Mùa Xuân đến hạ về ve bắt tổ
Như lòng người sáng nắng chiều mưa
Cứ đi mãi mà chân không muốn bước
Lòng băng khuôn tim Chúa ở phương nào?
Chúa đã nhận mở lòng cha cố hướng
Cursillo từ đó mở nguồn
Hai mươi lăm năm mừng ngày mở hội
Bình sáng lên trong góc nhỏ tâm hồn
Đâu địa ngục đâu thiên đàng bên Chúa
Khói hương trầm thoáng mãi mãi niềm tin
Mùa thu đến đông về chim lập tổ
Như chiếc lá vàng rơi mãi ngoài sân
Như tình ai của bấy năm về trước
Mãi đi tìm một thứ gọi tình yêu
Cứ lạc lõng bên kia đời hiu quạnh
Chỉ một mình với gió sớm sương khuya
Nhờ ơn Chúa với ba ngày cứu rỗi
Nên đã tìm chân lý của tình yêu
Đem nỗi khổ chính mình làm hương phấn
Rải cho đời như Chúa rải niềm tin
Để niềm tin lăn tròn theo năm tháng
Hai mươi lăm năm mừng tiếp đến ngàn năm
Hãy cùng nhau hướng tâm về đất hứa
Chúa đây rồi... không lạc lõng bơ vơ.

West Covina May/2016

Cổ Tím Thụy Vân

LIÊN NHÓM THÁNH PIÔ X

Các Cursillistas thuộc cộng đoàn Thánh Phêrô Norwalk và những thành phố lân cận thường đến sinh hoạt với Liên nhóm Thánh Tâm, Whittier sau Thánh lễ sáng Chúa nhật tại hội trường của giáo xứ St. Mary, Whittier. Cộng đoàn Whittier trước đây khá đông nhưng từ khi bị giải thể (vì không có cha tuyên úy sinh hoạt thường xuyên) thì số người tham dự thánh lễ giảm sút hẳn và thánh lễ do các cha Dòng Chúa Cứu Thế tự nguyện đến giúp giáo dân cũng trở nên thất thường. Anh liên nhóm trưởng Lê Trị đề nghị tách ra thành một liên nhóm khác để sinh hoạt tại cộng đoàn Norwalk cho được thường xuyên hơn và sau một thánh lễ thứ sáu đầu tháng vào năm 2002, một liên nhóm mang tên Thánh Piô X thuộc cộng đoàn Thánh Phêrô Norwalk ra đời. Liên nhóm trưởng là Anh Augustine Nguyễn Anh Tuấn, Thủ quỹ là Chị Maria Nguyễn Lệ Oanh.

Liên nhóm Thánh Piô X theo như danh sách có hơn 50 cursillistas, sinh hoạt mỗi thứ sáu đầu tháng sau thánh lễ đều đặn kể từ khi thành hình, nhưng số người tham dự thường xuyên chỉ trên dưới 10 người, có khi cao lắm thì đến 20 người. Đôi khi các cha tuyên úy Cộng đoàn cũng đến sinh hoạt với liên nhóm cho dù chưa có cha nào là Cursillista cả. Cho đến năm 2015 mới có cha Tỷ là người sinh hoạt lâu năm trong phong trào là cha linh hướng cho liên nhóm. Trong mỗi buổi họp, anh chị em căn cứ vào một đề tài nào thấy cần thiết, đã được đề nghị trong buổi họp trước để chia sẻ và thường thì mọi người đều có thời gian để phát biểu. Sinh hoạt của liên nhóm đôi khi bị cản trở vì không có thánh lễ thứ sáu đầu tháng hoặc phải nhường cho sinh hoạt của cộng đoàn, tuy nhiên các anh chị em cursillistas vẫn có dịp gặp gỡ nhau thường xuyên, ít nhất là trong những giờ đọc kinh liên gia kính Đức Mẹ mỗi chiều Chúa Nhật của cộng đoàn vì các anh chị em trong liên nhóm cũng là những người chịu trách nhiệm buổi đọc kinh.

Liên nhóm Thánh Piô X luôn cố gắng duy trì sinh hoạt mặc dù gặp rất nhiều khó khăn về phòng ốc và thời giờ. Liên nhóm cũng tự hào là mỗi khóa học đều có gửi khóa sinh là những thành viên Cộng đoàn tham dự.

LIÊN NHÓM MARIA NỮ VƯƠNG

Phong trào Cursillo không phải là một đoàn thể Công Giáo tiến hành mà là một phong trào của Giáo Hội, được đặt dưới quyền điều động của Đức Giám Mục bản quyền, cho nên phong trào không có những hoạt động mặt nổi trong giáo xứ như các đoàn thể Công Giáo Tiến Hành. Tuy nhiên Liên Nhóm Maria Nữ Vương tự đặt mình dưới sự điều động của Cha Quản Nhiệm và Ban Chấp Hành Cộng Đoàn trong tất cả mọi công tác.

Năm 1984 anh Vũ Ngọc Lợi và chị Vũ Vy là hai người đầu tiên của Cộng Đoàn đi dự khóa tại Orange, sau khi trở về đã tích cực cổ động một số anh chị em khác đi dự khóa vào những năm kế tiếp như chị Vũ Tuyết Hường, Hoàng Thanh Lâm, các anh Phạm Văn Hồ, Phạm Thanh Quỳnh, Nguyễn Văn Lợi, Hoàng Ngọc Trai.

Sau đó các anh chị đã quy tụ thành một nhóm sinh hoạt theo chỉ nam của phong trào và vị Linh Hướng đầu tiên là Cha Giuse Châu Xuân Báu. Trong thời gian này, các anh chị rất tích cực trong những cộng tác xây dựng Cộng Đoàn, nên nhân sự trong Ban Chấp Hành, cũng như trung tâm Giáo Lý và Việt Ngữ đều do các anh chị em đảm nhận và vẫn còn tiếp tục cho đến ngày hôm nay. Tuy nhiên các anh chị em vẫn không quên nhiệm vụ chính là thánh hóa môi trường sống qua gia đình, sở làm, xã hội.

Đến năm 1991 khi Tổng Giáo Phận Los Angeles thành lập phong trào Cursillo ngành Việt Nam và mở khóa đầu tiên 415 và 416 thì các anh chị trong nhóm đã ồ ạt giới thiệu người tham dự, và vì đã có đủ túc số nên Liên Nhóm Maria Nữ Vương được thành lập và anh Nguyễn Văn Lợi là Liên Nhóm Trưởng đầu tiên.

Mỗi năm Liên nhóm giới thiệu người đi tham dự khóa và cho đến nay tổng số thành viên vào khoảng 70. Vì công ăn việc làm nên một số đã di chuyển đi xa, một số anh chị khác vì bận rộn cũng không sinh hoạt thường xuyên được. Có khoảng 25-30 anh chị em còn đang sinh hoạt thường xuyên với Liên Nhóm.

Linh mục quản nhiệm cũng chính là Linh Hướng của Liên Nhóm nên sau cha Châu Xuân Báu, lần lượt các cha Linh Hướng khác là cha Nguyễn Đức Mậu, cha Bùi Quang Tuấn, cha Nguyễn Việt, cha Ngô Đình Thỏ, cha Nguyễn Trường Luân, cha Châu Xuân Báu (nhiệm kỳ hai) cha Trần Gia Điền, cha Giuse Hồ Nguyễn Anh Nghĩa. Hiện nay cha chánh xứ Trần Văn Sang chưa tham dự khóa, nhưng thỉnh thoảng Ngài có ghé thăm Liên Nhóm và ban lời Huấn Đức cho Liên Nhóm.

Về Liên Nhóm Trưởng theo thứ tự thời gian thì sau khi anh Nguyễn Văn Lợi là chị Trần Anh Phương, anh Phạm Thanh Giao, anh Đặng Văn Hường, chị Trần Anh Phương (nhiệm kỳ hai) anh Hoàng Duy Chi, anh Vũ Hiếu Vinh, chị Nguyễn Thị Liên chị Kathy Ngọc Đào, và hiện nay được sự tín nhiệm của Liên Nhóm, chị Trần Anh Phương lại đảm nhận chức vụ Liên Nhóm Trưởng (nhiệm kỳ 3!) để có sự liên hệ với phong trào, thời gian của nhiệm kỳ đã chấm dứt từ lâu, nhưng không một anh chị nào chịu đứng ra lãnh trách nhiệm này, có lẽ phải chờ Ôn Chúa Thánh Thần soi sáng và mở lòng của từng anh chị trong Liên Nhóm.

Liên Nhóm sinh hoạt đều đặn hàng tháng vào Chúa Nhật thứ hai trong tháng từ 8:30 sáng cho đến 11 giờ trưa qua bao nhiêu năm, có một thời gian đổi vào tối thứ bảy sau Thánh Lễ nhưng sự tham dự không được đông đủ, vì một số anh chị phải về với gia đình sau Thánh Lễ, nên Liên Nhóm lại trở lại họp vào sáng Chúa Nhật. Thời gian gần đây gặp nhiều trở ngại, từ hoàn cảnh gia đình, cộng đoàn, một số quý anh chị phải đi làm cuối tuần, một số quý anh chị dời đi xa, rồi lớn tuổi, ... nên những buổi họp không còn đều đặn như xưa.

Điều hành sinh hoạt Liên Nhóm là cùng nhau học hỏi, cầu nguyện, chia sẻ Lời Chúa và sống ngày thứ tư, Các anh chị em đã thân thương tặng nhau những món quà tinh thần đó là những cảm nghiệm, những thành công, thất bại trên bước đường tông đồ hay trong cuộc sống, đồng thời học hỏi thêm về đường lối phong trào qua những Rollo ngắn. Liên nhóm cũng đóng góp tích cực nhân sự cho Phong Trào Tổng Giáo Phận, và trong các khóa ba ngày không bao giờ vắng bóng các trợ tá của Liên Nhóm.

Nhìn lại qua sự dẫn thân và tích cực trong mọi môi trường từ gia đình, sở làm, giáo xứ, cộng đoàn, và cộng đồng, kiểm điểm lại không phải để tự mãn nhưng để tạ ơn Chúa về những thành quả của Liên Nhóm đã đóng góp trong thời gian dài, để xin Ngài luôn nâng đỡ, chở che cho ngọn lửa hồng cháy sáng mãi trong lòng mỗi người và sáng tỏa đến những người chung quanh.

NHÓM HẠT GIỐNG

Nhóm Hạt Giống là một nhóm nhỏ của Phong Trào Cursillo Tổng Giáo Phận Los Angeles được thành lập sau khoá Cursillo thứ 2 tại Los Angeles năm 1992. Tính cho đến nay, nhóm đã được 24 năm tuổi.

Nhóm gồm các anh chị đã tham dự các khoá Cursillo ở Los Angeles, Orange County. Nhóm trưởng đầu tiên là anh Minh Bùi. Nhiệm kỳ nhóm trưởng là 2 năm và để cho có không khí mới và phấn khởi thêm, các thành viên bầu lại nhóm trưởng. Sau anh Minh Bùi là các anh Tuyến Ngô, Thạch Bùi, chị Kim Trang Bùi, anh Ban Nguyễn, chị Lệ Oanh được nhóm bầu làm nhóm trưởng.

Thành viên gồm nhiều anh chị ở Norco, Yorba Linda, Orange City, Cerritos, Huntington Beach. Nhóm hoạt động đều đặn hàng tháng. Và để cho sự chia sẻ thêm dồi dào, sự thay đổi chính mình phát triển và đời sống đạo phong phú hơn, nhóm đặt ra các chủ đề hàng tháng để cho các thành viên cố gắng thực hiện.

Những chủ đề có thể lấy từ Lời Chúa ra như: cầu nguyện, tha thứ, thăm viếng, giúp đỡ người khác v.v cũng có thể lấy ra từ đời sống hàng ngày như: nói lời cảm ơn, nhanh khen chậm chê, nở nụ cười trên môi, lắng nghe bạn mình nói, làm hoà trước khi mặt trời lặn v.v. Ngoài chia sẻ chủ đề nhóm đưa ra, các thành viên cũng có thể chia sẻ đời sống ngày thứ tư riêng của mình.

Một tháng hoặc vài tuần trước khi họp, nhóm trưởng hoặc thành viên tổ chức hội nhóm tháng đó sẽ email ra cho mọi người trong nhóm biết ngày giờ địa điểm họp và chủ đề nhắc nhở anh chị em cố gắng thực hiện. Chính vì có chủ đề và sống theo chủ đề, sự chia sẻ trong nhóm tích cực và đem lại nhiều lợi ích cho nhau.

Ngoài hoạt động chia sẻ và sống Lời Chúa, nhóm có tổ chức những hoạt động khác bên lề nữa, để cho tình bạn thêm gắn bó. Nhóm tổ chức một ngày picnic vào mùa hè hàng năm để các thành viên và gia đình họp có dịp trò chuyện, quen biết nhau. Trong buổi họp mùa Giáng Sinh, anh em trong nhóm trao đổi quà cho nhau. Lâu lâu anh chị em cũng tham dự những buổi hát Karaoke sau buổi họp nhóm.

Nhóm đang giúp tài chánh cho 4 em học sinh, sinh viên đang gặp khó khăn về tài chánh bên Việt Nam. Các thành viên đã đóng góp tài chánh hàng tháng giúp cho các em có thể trả học phí toàn phần và tiếp tục việc học hành. Hiện giờ nhóm đang giúp một em đang học kỹ sư về môi trường, sang năm em sẽ tốt nghiệp. và 3 em học sinh đang học trung học.

LIÊN NHÓM ĐỨC MẸ LA VANG

Liên Nhóm Đức Mẹ La Vang là một trong những Liên Nhóm được thành lập sớm nhất thuộc Phong trào Cursillo / Ngành Việt Nam thuộc Tổng Giáo phận Los Angeles gồm quý anh chị Cursillistas đã tham dự các Khóa Cursillo được tổ chức đầu tiên tại Đồi Sứ mệnh (Mission Hills) trong các Khóa 415, 416 vào năm 1991, các Khóa 430, 431 năm 1992, các Khóa 449, 450 năm 1993 và các Khóa 480, 481 tại Đồi St Mary ở Santa Barbara và các Khóa 493, 494 trở lại Đồi Mission Hills. Đó là những Khóa đã có đa số anh chị em Cursillistas tại Cộng Đoàn Đức Mẹ La Vang xuống đồi.

Kể từ đó, Liên Nhóm Đức Mẹ La Vang cũng được thành lập để sống Ngày Thứ Tư theo phương pháp của Phong trào Cursillo. Khởi đầu gồm khoảng hai mươi Cursillistas và tăng dần lên con số 50. Nhưng sau đó, có vài Cursillistas đã được Chúa gọi về hoặc vì công việc sinh sống số Cursillistas giảm dần.

Liên Nhóm lần lượt điều hành bởi quý anh Nguyễn Mạnh Hùng, Hà Quang Chính, Đào Ngọc Điệp, Nguyễn Văn Thọ và hiện nay là anh Nguyễn Văn Thịnh. Các sinh hoạt thường được tổ chức tại tư gia các Liên Nhóm trưởng nên kết được tình bạn thân thiết. Vì sau chia sẻ về đời sống Ngày Thứ Tư và cầu nguyện, cùng chia sẻ các món ăn anh chị em đem đến mời nhau.

Về đời sống Ngày Thứ Tư đã có những hoạt động tiêu biểu như tham gia vào Lớp Giáo lý Dự Tông để hướng dẫn giáo lý Đạo của Chúa Ki-tô qua gương sống đạo của mình, Lớp Giáo lý – Việt ngữ giúp con em trong Cộng Đoàn tiếp tục sống đạo theo truyền thống, văn hóa Việt Nam và tham dự Ca đoàn để dâng lên Chúa tiếng hát như hai lời cầu nguyện và trong hội Các Bà Mẹ Công Giáo để chia sẻ giúp nhau có một gia đình Công giáo thánh thiện và cầu nguyện.

Đối với sinh hoạt chung của Phong trào Cursillo, quý anh chị Cursillistas của Liên Nhóm đã tích cực tham gia như anh Đỗ Viết Lê từng đảm nhiệm Trưởng Văn Thư ký và điều hành, anh Nguyễn Văn Thọ trong các nhiệm kỳ Trưởng Khối Khóa, Khối Hậu và Trưởng Trường Lãnh đạo. Về các Khóa Cursillo, anh Đào Ngọc Điệp, chị Lê Hoàng Liên giúp trong vai trò Phó Khóa và Rollistas như anh Nguyễn Mạnh Hùng, chị Phạm Minh Phương... Và anh Phong đã tích cực trong việc giúp hệ thống âm thanh cho các buổi Ultreya, các ngày tĩnh tâm của Phong trào liên tục nhiều năm cho đến ngày hôm nay. Đặc biệt cho sự đóng góp về âm nhạc, nhạc sĩ Hải Ánh sau khi xuống đồi tại Khóa 480 St Mary đã sáng tác bản Thẻ Chung Tiến Bước theo ý thơ của anh Trần Việt Kim Đài đã giúp anh chị em Cursillistas "*Vui hát lên nhìn lên phía trước*" trong các đại hội Ultreya của Phong trào.

LIÊN NHÓM ST. LUCY

"*Một tay nắm lấy Chúa, một tay nắm lấy anh chị em*".

Hai khóa học Cursillo nam và nữ đầu tiên ngành Việt Nam thuộc Tổng Giáo phận Los Angeles được tổ chức vào năm 1991 trong đó có một số anh chị tại Long Beach đã tham dự. Nhưng để duy trì tinh thần của Phong trào và sống ngày thứ tư, các anh chị phải tham dự những buổi họp Liên Nhóm ở gần nơi mình cư ngụ như tại Cộng đoàn Maria Nữ Vương, Gardena, Cộng đoàn Phục Sinh, San Gabriel...

Năm 1999, dưới sự khuyến khích của linh mục Bùi Quang Tuấn, Dòng Chúa Cứu Thế, một số anh chị đã lên đường theo Thầy Chí Thánh tham dự khóa Cursillo ngắn ngày. Ở thời điểm này, là thời điểm hối thúc vì con số Cursillistas hoạt động cũng tạm đủ để thành lập liên nhóm sinh hoạt tại Long Beach.

Nhưng phải đợi tới năm 2003, linh mục quản nhiệm là cha Đặng Phượng Hoàng kêu gọi thêm nhân sự tham dự khóa với quyết tâm thành lập liên nhóm tại Cộng đoàn St.Lucy.

Và ngày 08 tháng 03 năm 2003, **Liên Nhóm Cursillo Long Beach** đã chào đời, người em út trong tổng số 12 liên nhóm Việt Nam trong Tổng Giáo Phận Los Angeles, đã chính thức được thành lập hầu đáp ứng cho mục đích và nhu cầu sau đây:

1. Theo đường lối và ước nguyện của Ban Điều Hành Phong Trào tại Tổng Giáo Phận Los Angeles là thành lập các liên nhóm tại địa phương trong 14 cộng đoàn, để có thể tổ chức các buổi **Họp Nhóm – Ultreya** cho các cursillistas tại cộng đoàn đó và các vùng phụ cận, vì môi trường Giáo Phận quá rộng lớn.
2. Để tạo điều kiện và môi trường liên kết các **Nhóm** và tổ chức các buổi **Họp Nhóm** cho các cursillistas tại Long Beach.

Liên nhóm trưởng đầu tiên là anh Đông Đỗ.

Cursillista St.Lucy Long Beach đã cùng nhau sống ngày thứ Tư qua những bữa cơm tình thương cho người vô gia cư ở downtown Los Angeles cùng những lần thăm viếng viện dưỡng lão. Trong cộng đoàn giáo xứ, anh chị Cursillista thực hành lời hứa của mình sống vào công việc Phục vụ Lời Chúa, trong Ca Đoàn và trong trung tâm Giáo Lý- Việt Ngữ.

Và dòng thời gian cứ mãi trôi, một số Cursillista đã di chuyển đi nơi khác, một số khác đã được Chúa gọi về; Tuy thế Liên Nhóm St. Lucy Long Beach vẫn đến với nhau bằng những buổi họp hàng tháng, vào thứ Bảy, tuần lễ thứ 2 trong tháng, ngay sau Thánh Lễ Cộng Đoàn, tại phòng họp của giáo xứ.

Hiện nay liên nhóm St. Lucy có 10 Cursillista dưới sự linh hướng của cha Chánh xứ Gioan Trần Quý và anh liên nhóm trưởng Phạm Công Hiến.

Xin Đức Kitô là Thầy Chí Thánh luôn ở giữa và hướng dẫn con đường chúng ta đi.

Nhóm Cursillo Saint Lucy xin kính chúc phong trào trong ngày mừng sinh nhật thứ 25, được tràn đầy ơn thánh Chúa. Xin cho mọi người trong phong trào biết yêu thương, hiệp nhất, biết chia sẻ, nâng đỡ lẫn nhau để Phong trào mỗi ngày mỗi thăng tiến trong tình yêu thương và bình an của Thầy Chí Thánh.

LIÊN NHÓM MÀN CỜI

Liên nhóm Đức Mẹ Mân Côi thuộc Cộng đoàn Mân Côi Claremont, ở về phía đông của Tổng Giáo Phận Los Angeles. Đã được "Khởi Hậu" Phong trào sắp xếp đi vào hoạt động chính thức từ tháng 3/2002.

Trước khi liên nhóm đi vào hoạt động tại cộng đoàn nhà, anh chị em Cursillistas đã hoạt động chung với Liên Nhóm "Đức Mẹ Hằng Cứu Giúp". Liên nhóm lúc này được điều hành dưới sự hướng dẫn của linh mục linh hướng Trần Công Nghị và chị Liên Nhóm Trưởng Lại Nguyên Phương. Tạ ơn Chúa ân phúc được mùa, muôn hoa nở rộ. Liên nhóm mỗi ngày thêm phát triển qua sự khuyến khích của linh mục linh hướng kiêm quản nhiệm Cộng Đoàn, còn là linh hướng của Phong trào Cursillo. Từ một số nhỏ khoảng 22 anh chị em, nhóm họp 2 tháng 1 lần, sau thánh lễ Chúa Nhật thứ hai của tháng, để anh chị em cùng nhau chia sẻ cuộc sống ngày thứ tư, trong sự thân tình vui vẻ và rất chân tình. Đến nay theo thống kê không chính thức, cũng như chưa có được một danh sách rõ ràng thì liên nhóm hiện tại có khoảng 30 anh chị em Cursillistas. Hầu như mỗi năm đều có khóa sinh của Cộng Đoàn tham dự khóa.

Sau 11 năm hướng dẫn liên nhóm, thời gian nghe dài mà ngắn, đến lúc cha con phải chia tay, linh mục Trần Công Nghị mãn nhiệm rời khỏi cộng đoàn. Liên nhóm lại được linh hướng bởi linh mục quản nhiệm mới. Chị Liên Nhóm Trưởng cũng vì công việc gia đình nên liên nhóm được giao lại cho anh Liên Nhóm Trưởng Nguyễn Văn Thanh. Nhưng liên nhóm đã không may mắn lắm, anh Liên Nhóm Trưởng cũng vì công việc gia đình nên không thể điều hành liên nhóm liên tục, sau một thời gian dài không sinh hoạt, nhóm dường như tan rã. Đã thế anh lại rời bỏ anh chị em dọn nhà đi xa lắc xa lơ, trước khi giao lại cho một Liên Nhóm Trưởng mới. Lạ lùng thay hiện nay cũng không có ai dám lãnh trọng trách này. Có khi nào chúng ta sẽ thỉnh chị Lại Nguyễn Phương trở lại điều hành Liên Nhóm không nhỉ?

Liên Nhóm "Đức Mẹ Mân Côi" ngày nay đang hoạt động trong sự chờ đợi Đức Chúa Thánh Thần, hy vọng một ngày kia Liên Nhóm sẽ có một Cursillista dám gồng mình để Đức Chúa Thánh Thần thân hành dùng ơn của Ngài mà lãnh nhận thiên chức Liên Nhóm Trưởng. Đưa liên nhóm vào quỹ đạo sống Ngày Thứ Tư. Xin quý anh chị trong Phong trào thêm lời cầu nguyện cho Liên Nhóm "Đức Mẹ Mân Côi" nhiều hơn nhé.

Nhân kỷ niệm 25 năm thành lập Phong Trào Cursillo, ngành Việt Nam thuộc Tổng Giáo Phận Los Angeles; So sánh với một phần tư thế kỷ mà phong trào Tổng Giáo phận đã đi qua và nhìn lại cuộc sống ngày thứ tư của anh chị em Cursillistas Liên nhóm Thánh Phêrô-Torrance: Có người đã tham dự khoá trên 25 năm, có bạn chỉ mới tham dự Khóa được một năm. Nhìn chung đời sống Ngày Thứ Tư của mỗi người thì lại rất khác nhau; sự khác nhau về tuổi tác, về số tuổi Cursillistas, về môi trường sinh hoạt, và về những khó khăn, trở ngại, nhưng tất cả đều đồng quy về một điểm là: **Phục vụ**. Ví thế, qua những sinh hoạt phục vụ Cộng đồng Dân Chúa nói chung và của Cộng đoàn Thánh Phêrô - Torrance nói riêng, mọi người đều dễ dàng nhìn thấy một biểu hiện đặc biệt của những người Cursillistas, đó là Tinh Thần Phục Vụ.

Chính đặc điểm này đã nối kết tất cả anh chị em Cursillistas cũ và mới lại với nhau sau bao tháng năm sinh hoạt rời rạc, như rấn không đầu. Một điều mà chúng ta đã biết trong Khóa Ba Ngày, chúng ta là những người đã được Thầy Chí Thánh chọn và khai sáng tâm trí chúng ta học lấy nhận Tinh Thần Phục Vụ qua những gương nhân đức của Cha Linh Hướng khóa, của anh hoặc chị Khóa Trưởng, các Rollolistas, các anh và các chị Trợ Tá cho hai khóa. Do việc họp nhóm không thường xuyên, nên tinh thần này đã bị xói mòn dần theo thời gian. Tuy nhiên, điều may mắn cho Cộng Đoàn Thánh Phêrô-Torrance lúc này là vẫn còn một số anh chị em Cursillistas rất nhiệt tâm với Phong Trào, là chứng nhân của tinh thần phục vụ giữa Cộng đoàn, giữa xã hội. Chính những lửa than hồng âm ỉ này qua đời sống chứng nhân của họ vực dậy và làm bùng cháy trở lại của Liên Nhóm Cursillo-Torrance. Thời gian từ ngày thành lập liên nhóm đến nay trong khoảng sáu năm, từ chỗ rời rạc, èo uột, đã sống lại và bước đi một cách vững chắc để cùng tiến bước cùng với các Liên Nhóm khác trong Giáo Phận.

Để tìm hiểu về sự trở mình, vươn vai này của Liên nhóm Thánh Phêrô-Torrance, chúng ta cùng nhìn lại một giai đoạn đầy gian nan và thử thách, nếu không nói là đầy đau thương. Sau một thời gian dài trầm trở, một số anh chị em thiện chí đã ngồi lại với nhau và soạn thảo một chương trình hoạt động của Liên nhóm hầu tương trợ cùng Linh Mục Quản nhiệm để xin phép thành lập Liên nhóm tại Cộng đoàn Thánh Phêrô-Torrance.

Buổi họp nhóm lần đầu tiên được tổ chức tại tư gia của một Cursillista, với con số vốn vẹn ban đầu không quá 10 người vào năm 2010. Vạn sự khởi đầu nan, nếu không có sự ra mắt ngày thành lập của Liên nhóm trong buổi Đại Hội Ultreya tại Cộng đoàn Thánh Phêrô vào ngày 11 của tháng 9 năm 2011, thì ngày hôm nay làm sao có một Liên Nhóm Torrance vững mạnh với trên 40 Cursillistas gồm đủ mọi thành phần: cũ có, mới có, già có, trẻ có. Tất cả cùng nhau sinh hoạt rất nhịp nhàng, cùng nhau một tay nắm lấy Chúa, một tay nắm lấy anh em để cùng nhau hân hoan ra đi phục vụ với tinh thần của phong trào Cursillo và tham gia công tác phúc âm hóa môi trường qua các cơ cấu sinh hoạt của Cộng đoàn Thánh Phêrô-Torrance. Viết đến đây tôi lại nhớ đến câu nói của một vĩ nhân:

*"Vĩ phông đường đời bằng phẳng cả
Anh hùng hào kiệt có hơn ai?"*

Thật vậy, có những Cursillistas đã can đảm, (anh hùng) đã dám đứng ra, hứng mũi chịu sào nên mới có được ngày hôm nay. Vì "người gieo trong đau thương, gặt trong ngàn tiếng ca". Cộng đoàn Thánh Phêrô Torrance hân hoan mở rộng vòng tay chào đón tất cả anh chị Cursillistas vào trong mọi sinh hoạt của Cộng đoàn từ Ban Điều hành Cộng Đoàn, Trung tâm Giáo Lý & Việt Ngữ, Giáo lý Tân Tòng, Xã Hội, Ca Đoàn, Đoàn Liên Minh Thánh Tâm, Hội Legio Mariae. đến Hội các Bà Mẹ Công Giáo.v.v.

Đâu đâu cũng thấy tinh thần phục vụ của Cursillista được tiềm ẩn trong mọi môi trường hoạt động. Có thể nói mỗi người Cursillista đã tích cực là men là muối trong việc Phúc âm hóa môi trường mà họ đang sinh hoạt. Như men nong làm dậy chua cả hũ bột. Khi hòa nhập vào môi trường sinh hoạt của Cộng đoàn, danh

LIÊN NHÓM THANH PHÈRÒ TORRANCE

xưng của mỗi người Cursillistas được tan biến trong tinh thần phục vụ để danh Chúa được cả sáng. Chỉ khi nào trở về sinh hoạt trong những buổi họp của Liên Nhóm mới nhận mình là một Cursillista. Theo suy nghĩ của tôi, tinh thần hy sinh và âm thầm làm việc là điểm quan trọng của Phong Trào Cursillo mà các anh chị Torrance đã nắm vững được. Qua những đức tính này, Liên nhóm đã được mọi người tin yêu và phát triển vững chắc, xây dựng tình đoàn kết, yêu thương tạo cho mọi người trong Cộng đoàn có cái nhìn thiện cảm và hòa đồng với người Cursillistas.

Buổi họp Liên nhóm hàng tháng là những bữa ăn tinh thần không thể thiếu của tất cả các anh chị Cursillistas. Sau Thánh Lễ mỗi tối Thứ Bảy của tuần lễ thứ ba trong tháng, các anh chị lại có cơ hội gặp nhau, để chia sẻ Lời Chúa và trao đổi những cảm nghiệm về chứng nhân hoặc trình bày những khó khăn trở ngại trong cuộc sống Ngày Thứ Tư ở các môi trường hoạt động để cùng hỗ trợ nhau trên con đường đức tin bằng "Một tay nắm lấy Chúa, một tay nắm lấy anh em". Đây còn là dịp để tất cả mọi người cùng chung vui, hoặc chia sẻ những khúc mắc, hoặc trở ngại gặp phải trên con đường truyền giáo của mình.

Để giữ được sự liên kết với Thầy Chí Thánh, Liên nhóm có tổ chức một giờ Châu Thánh Thể vào mỗi thứ sáu đầu tháng từ 9 giờ đến 10 giờ đêm tại Cộng Đoàn Phê-rô Torrance. Thời gian vốn vắn chỉ có một giờ trước Minh Thánh Chúa, tất cả các anh chị Cursillistas lại cùng nhau quây quần bên Thầy Chí Thánh. Qua những lời cầu nguyện tự phát to nhỏ và lắng nghe lời Thầy Chí Thánh. Chúa đã mở cửa lòng và ban mọi ơn lành, giải tỏa mọi bế tắc và nâng đỡ tinh thần phục vụ để ngày hôm sau lại hăng hái lên đường phục vụ tha nhân và yêu mến Chúa trong tinh thần:

"THẦY ĐẾN ĐỂ PHỤC VỤ, CHỈ KHÔNG PHẢI ĐỂ ĐƯỢC PHỤC VỤ"

Liên nhóm Cursillo hân hoan chúc mừng Phong trào Cursillo, ngành Việt Nam, Tổng Giáo phận Los Angeles vừa tròn 25 tuổi. Vì Liên Nhóm Torrance còn tươi trẻ và cũng có thể là người em út trong Phong Trào; chúng tôi rất cần sự hướng dẫn của Phong trào và sự giúp đỡ từ các Liên Nhóm bạn trong Phong Trào Cursillo, ngành Việt Nam thuộc Tổng Giáo phận Los Angeles. Mong lắm thay.

Torrance, ngày 15 tháng 5 năm 2016

Liên Nhóm/Torrance

Cursillista/305/Marywood Hills

Võ Thành Bút

LIÊN NHÓM THÁNH GIOAN CAMARILLO

Cũng nhanh thật, mới ngày nào đó mà hôm nay khi có dịp nhìn lại sinh hoạt của liên nhóm Gioan, liên nhóm đã chính thức được thành lập và sinh hoạt thật sống động 15 năm rồi; 15 năm với bao hình ảnh thân quý mà anh chị em đã trao cho nhau cũng như cho cộng đoàn. Tạ ơn Thầy Chí Thánh. Và để cùng nhìn lại một cách tổng quát về những sinh hoạt – phát triển của liên nhóm Gioan, tôi tạm chia thành 2 thời kỳ:

I/ Thời Kỳ Phôi Thai:

Như chúng ta đã biết, căn tính của phong trào Cursillo là “mến Chúa – yêu tha nhân”; và mục đích tối hậu của phong trào là “PHÚC ÂM HÓA THẾ GIỚI”. Đây cũng chính là mục đích của giáo hội, cho nên việc giới thiệu phong trào Cursillo đến cho mọi tín hữu là một nhu cầu cần thiết. Cũng trong chiều hướng đó, vào thập niên 1990 cộng đoàn Thánh Gia Thất, Camarillo; một cộng đoàn nhỏ bé nằm về phía bắc Tổng Giáo Phận Los Angeles, cũng đã có vài anh chị em cursillistas như a/c Văn Minh (cựu chủ tịch cộng đoàn), a/c Lê Rường, a/c Trương Sáu. Tuy chưa thành lập liên nhóm, nhưng các anh chị em này đã luôn kết hợp hoạt động với Phong Trào Cursillo ngành Việt Nam thuộc Tổng Giáo Phận Los Angeles, nhất là với tâm niệm: “*Một tay nắm lấy Chúa, Một Tay Nắm Lấy Anh Em*”, các anh chị này đã nỗ lực vận động, kêu mời mọi người trong cộng đoàn đi tham dự các khóa Tình Huấn Cursillo. Nhờ vậy mà đến năm 2000 có thêm các anh chị đi tham dự khóa như chị Yên, chị Quế, chị Sáng, a/c Nguyễn Văn Hỏa, a/c Nguyễn Văn Mỹ, và a/c Vũ Quốc Anh, v.v...

II/ Thời Kỳ Phát Triển:

Theo đà tăng trưởng đó, một năm sau, năm 2001, số anh chị em đi dự khóa thêm đông hơn, nâng tổng số Cursillistas của cộng đoàn lên thành 20 anh chị em. Tuy chưa chính thức sinh hoạt nhóm, nhưng mọi người đều ý thức vai trò là “*men trong bột*” như thánh Phaolô đã viết trong thư gửi tín hữu Corintô: “*Anh em đã lãnh nhận ân huệ của Thiên Chúa, thì đừng để trở nên vô hiệu...*”, nên lúc nào anh chị em cũng thao thức muốn chia sẻ cho mọi người trong mọi môi trường, nhất là trong các gia đình và cộng đoàn những ân huệ mà mình đã được lãnh nhận từ các khóa Cursillo.

Tháng 10 năm 2001, khi đó chủ tịch cộng đoàn là anh Vũ Quốc Anh, anh Anh đã xin ý kiến linh mục quản nhiệm Nguyễn Văn Bình về việc thành lập Liên Nhóm Cursillo tại cộng đoàn Thánh Gia Thất. Được sự đồng thuận của cha quản nhiệm, buổi hội nhóm Cursillo đầu tiên đã được tổ chức: Lúc 7:00pm, Thứ Sáu, **ngày 30 tháng 11 năm 2001**; tại nhà a/c Vũ Quốc Anh; với sự hiện diện của cha Nguyễn Văn Bình, và 20 anh chị em Cursillistas trong Cộng Đoàn, cùng với sự hiện diện của quý anh chị từ Văn Phòng Điều Hành của ngành Việt Nam tại Los Angeles như anh chị Nguyễn Văn Thọ, anh Nguyễn Quang Ban, anh Phạm Quý Thái, v.v... Và cũng chính từ buổi hội đầu tiên này, liên nhóm Thánh Gioan thuộc cộng đoàn Thánh Gia Thất đã được chính thức thành lập và:

- **Liên nhóm trưởng là anh Vũ Quốc Anh,**

- **Tuyên Úy là cha Nguyễn Văn Bình.**

Đến tháng 6 năm 2007 khi thầy Vũ Quốc Anh chịu chức Phó Tế thì liên nhóm bầu liên nhóm trưởng mới để thay thế cho thầy Anh, lúc đó, anh Phạm Viết Khiết đã được bầu làm liên nhóm trưởng; Một năm sau, tháng 6 năm 2008, gia đình anh Khiết di chuyển đi Texas, chị Phạm Thị Tâm Loan đã được bầu làm liên nhóm trưởng, và chị đã mạnh dạn lãnh nhận trách nhiệm điều hành nhóm từ 2008 cho đến nay.

Với những tận tình đầy nhiệt huyết của chị liên nhóm trưởng cũng như của tất cả anh chị em, liên nhóm đã tạo được những nền tảng căn bản và thật vững chắc trong việc hội nhóm cũng như các sinh hoạt khác trong cộng đoàn. Các anh chị cursillitas luôn là những cánh tay đắc lực của cộng đoàn. Nhờ vậy, liên nhóm ngày càng phát triển và cùng sánh bước với các liên nhóm khác trong Tổng Giáo Phận Los Angeles ngày một sinh động và đạo đức, thánh thiện hơn. Nhân đây, tôi chân thành ghi ơn chị liên nhóm trưởng và tất cả quý anh chị Cursillitas. Nguyện xin Thầy Chí Thánh ban muôn ơn lành trên quý anh chị, nhất là trong việc chuyên cần học hỏi và truyền bá Phúc Âm mà quý anh chị đã và đang làm.

De Colores,

Pt. Đaminh Vũ Quốc Anh

LIÊN NHÓM PHỤC SINH SAN GABRIEL

Liên nhóm Phục Sinh gồm các anh chị em Cursillista đã tham dự khóa học ở Việt Nam và ở giáo phận Orange. Tháng 7 năm 1989, cộng đoàn chính thức gửi khóa sinh tham dự khóa học 189 tại Orange County. Đầu năm 1991, tham dự khóa 415 và 416 tại Mission Hill. Cuối năm 1991, liên nhóm Cursillo cộng đoàn Phục Sinh được thành hình. Anh Trần Minh Phúc là liên nhóm trưởng đầu tiên, kế đến các anh Nguyễn Khắc Huệ, anh Nguyễn Văn Phẩm, anh Nguyễn Bằng Hòa và hiện nay là chị Nguyễn Thùy Anh.

Trong 25 năm qua, nhờ các linh mục linh hướng giúp đỡ, số anh chị em cursillista đã không ngừng phát triển, tính đến nay, đã có trên 150 người tham dự khóa. Liên nhóm có những cuộc sinh hoạt định kỳ vào Chúa Nhật thứ hai mỗi hai tháng từ 9:00 -11:30 giờ sáng để chia sẻ đời sống tông đồ qua ba lãnh vực sùng đạo, học đạo và hành đạo trong các môi trường, trong tinh thần một tay nắm Chúa và một tay nắm anh em. Nhờ những buổi họp này mà anh chị em chúng tôi hình như thương nhau hơn, giúp đỡ nhau và cũng khuyến khích nhau kiên trì sống đời sống ngày thứ tư làm chứng tá cho Chúa, mang Chúa đến với anh chị em và mang anh chị em về với Chúa bằng con tim yêu thương và khối óc khôn ngoan.

Trong một năm gần đây, liên nhóm đã đồng hành cùng với các mục vụ của cộng đoàn Phục Sinh trong việc phân phát thực phẩm cho người nghèo, góp vui trong chương trình văn nghệ và giúp nấu ăn cho buổi Ultreya của Tổng Giáo phận Los Angeles và những công việc âm thầm khác.

Tất cả công việc liên nhóm làm chỉ vì yêu. Lạy Thầy Chí Thánh, chúng con yêu mến thầy. Amen!

Thay mặt liên nhóm Phục Sinh
Maria Goretti Nguyễn Thùy Anh

LIÊN NHÓM CHÚA CỨU THỂ LONG BEACH

Liên nhóm Chúa Cứu Thế Long Beach là liên nhóm trẻ nhất vừa được thành lập vào ngày 8 tháng 1-2016 nhờ vào sự khuyến khích của chị cố vấn Ursula Trần Anh Phương và Ban điều hành Phong trào, cùng với nhiệt tình của anh chị em Cursillistas vừa mới xuống đồi, đang cần có nhóm để sinh hoạt.

Lợi điểm của nhóm là đa số quý anh chị em là phụ huynh của các cháu trong ca đoàn Seraphim, đã sinh hoạt lâu năm với nhau, thêm vào đó là các anh chị em trong ca đoàn lớn và các anh chị em thường xuyên tham dự thánh lễ tại Đền Lòng Chúa Thương. Liên nhóm đã may mắn mời được Cha Giuse Hồ Nguyễn Anh Nghĩa làm Linh hướng cho nhóm. Khi Cha Linh hướng bận công việc phải đi xa thì đã có các Cha trong Nhà Dòng giúp cho nhóm sinh hoạt thường xuyên.

Mục đích quan trọng nhất trong sinh hoạt của Liên nhóm là giúp nhau trở nên dễ thương hơn, giúp nhau nên thánh, sống trọn vẹn ngày thứ tư; nhắc nhở nhau tham dự Thánh lễ thường xuyên, can đảm đón nhận và hoàn tất những công tác được giao phó; biết đọc và chia sẻ Lời Chúa hằng ngày; ý thức về vai trò người tông đồ giáo dân, học mến Chúa yêu người qua môi trường đang sống.

Anh chị em luôn chia sẻ cùng nhau những nỗi vất vả, những thành công, thất bại trong những công tác tông đồ, tuy rằng vẫn còn rất đơn sơ, nhỏ bé.

Các Cursillistas trong Liên nhóm Chúa Cứu Thế rất bận rộn trong các công tác phụng vụ như góp phần vào việc tổ chức đại hội Lòng Chúa Thương xót hằng năm, dạy hát và tập dâng hoa cho các cháu ban vũ phụng vụ.

Nhờ sự hy sinh cố gắng của các anh chị em trong Ban Điều hành Phong trào, Trường Lãnh đạo cũng đã được tổ chức mỗi tháng một lần tại nơi sinh hoạt của Liên nhóm để các Cursillistas có cơ hội tham dự và học hỏi được nhiều điều bổ ích cho việc sống đạo và hành đạo.

Liên nhóm đã bầu được Ban Điều hành Liên nhóm gồm có: Liên nhóm trưởng, Chị Theresa Châu Mai Vân; Thủ quỹ, Chị Maria Ngô Nam Sương và Thư ký, Anh Dương Nho.

Vạn sự khởi đầu nan, Việc gì lúc bắt đầu đều khó cả. Nhờ ơn Chúa giúp, từng bước, từng bước, Liên nhóm sẽ "một tay nắm lấy Chúa, một tay nắm lấy anh em" tiến về nước Chúa.

De Colores!

LIÊN NHÓM ĐỨC MẸ HẰNG CỨU GIÚP

Liên nhóm Đức Mẹ Hằng Cứu Giúp thành lập được 25 năm. Các Liên nhóm trưởng: đầu tiên a. Nguyễn Đăng Cát, các a. Nguyễn Quang Ban - Bùi Quang Thạch, a. Hồ Ngọc Thông, a. Bùi Huy Sơn, a. Hồ Ngọc Thông, a. Nguyễn Đình Động, a. Nguyễn Đình Châu Giang, hiện tại a. Nguyễn Đình Động.

Liên nhóm bao gồm: Cộng đoàn Thánh Giuse W. Covina, Cộng đoàn Mân Côi Claremont, và nhóm Hạt Giống. Cộng đoàn Mân Côi và nhóm Hạt Giống đã tách khỏi liên nhóm hơn 10 năm rồi để mọi sinh hoạt thuận tiện hơn.

Địa điểm để họp thường tại nhà DCCT Baldwin Park, nhà nguyện của các bà Sơ (văn phòng giáo xứ bây giờ), hội trường giáo xứ, các phòng họp mới của giáo xứ. Hay tại tư gia của a.c Đẹp, a.c Động, a.c Tâm, a.c Lành...

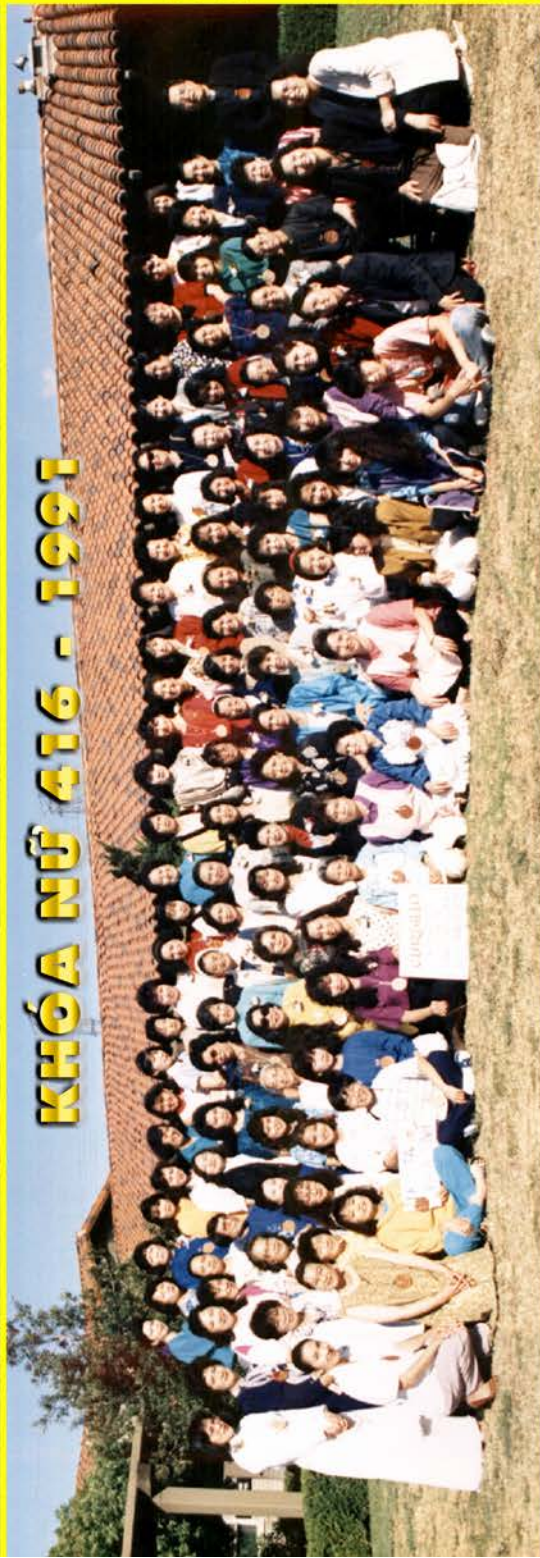
Trong tâm tình "Dạt dào Tình Chúa" yêu con mà LNĐMHCG ra đời. Lúc ấy Liên nhóm "Mặn nồng như làn hơi ấm, cùng nhau dắt dìu bước đi theo Thầy Chí Thánh, với từng nhịp chân yêu thương...". Liên nhóm mỗi lần gặp nhau là vui như Tết. Liên nhóm sinh hoạt là có thật mở, đưa hành..., là có dầu gió xanh!

Ngày xa xưa ấy có những bước "Chân cứng đá mềm", như thầy Lộc cô Nga, a.c Tâm Huệ, a.c Khanh, a.c Đẹp, a.c Tâm Linh, a.c Phước, a.c Khánh, a.c Tuấn Dung, a.c Sĩ Hạnh, a.c Hiền, a.c Động, a.c Lành, a.c Hoàng..., và còn rất nhiều nữa. Chị Diệp lo chuyện bếp núc. A. Tâm nước uống (đủ loại). A. Hùng Tâm lo chương trình... Nói tóm lại, ngày xa xưa ấy thật đông và thật vui và những hình ảnh này được thấy lại trong mỗi lần chụp hình liên nhóm! Xin Thầy Chí Thánh cho tuần nào sinh hoạt cũng là tuần chụp hình của liên nhóm.

Dẫu rằng mưa nắng trong đời. LNĐMHCG luôn nguyện cầu để giữ được lời hứa trung kiên trong Ngày Thứ Tư của mỗi người. Liên nhóm chúng con xin tận hiến cho Thầy Chí Thánh. Và có Chúa cùng đi liên nhóm chúng con không sợ phải đơn côi.

LNT Nguyễn đình Động

KHÓA NAM 430 - 1992

*Ban Tổ Chức chúng tôi không kiểm được hình của khóa 430.
Thành thật cáo lỗi cùng quý anh chị.*

KHÓA NAM 449 - 1993

KHÔNG PHẢI CÁC CON CHỌN THẦY - MÀ CHÍNH THẦY ĐÃ CHỌN CÁC CON

KHÓA NỮ 450 - 1993

480 - 1995

KHÓA NAM

KHÓA NỮ 481 - 1995

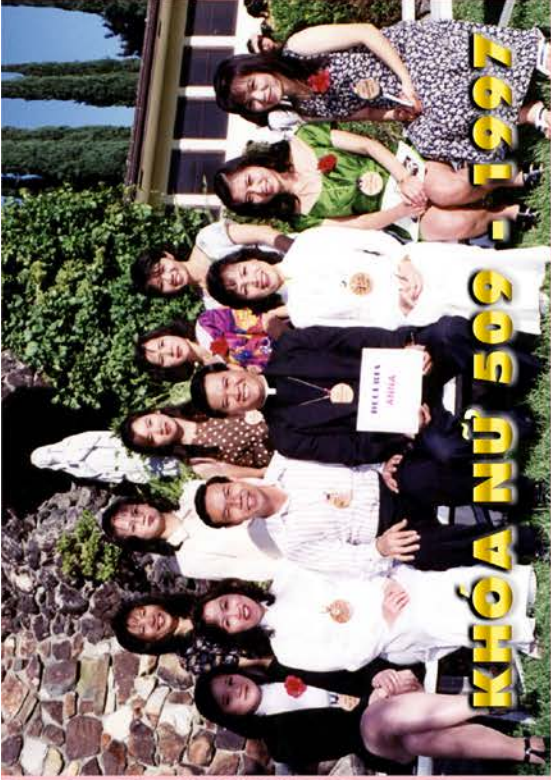
KHÓA NAM 494 - 1996

KHOA NỮ 493 - 1996

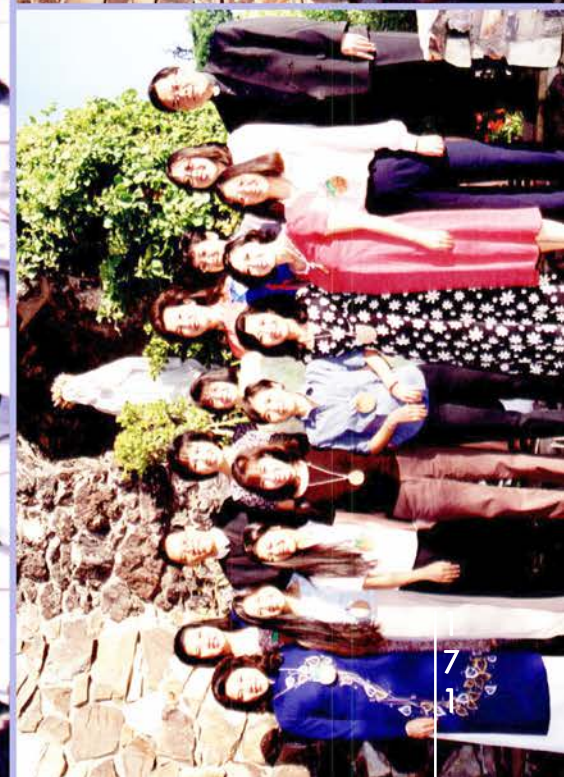

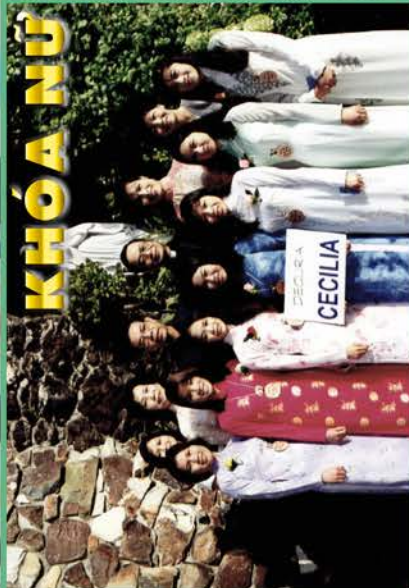
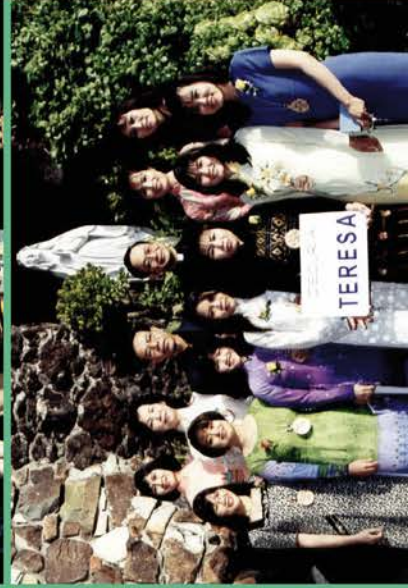

KHÓA NỮ 553 - 2000

KHÓA NAM 588 - 2002

KHÓA NỮ 623 - 2004

KHÓA NAM 646 - 2005

KHOA NAM 672 - 2006

KHÓA NAM 694 - 2007

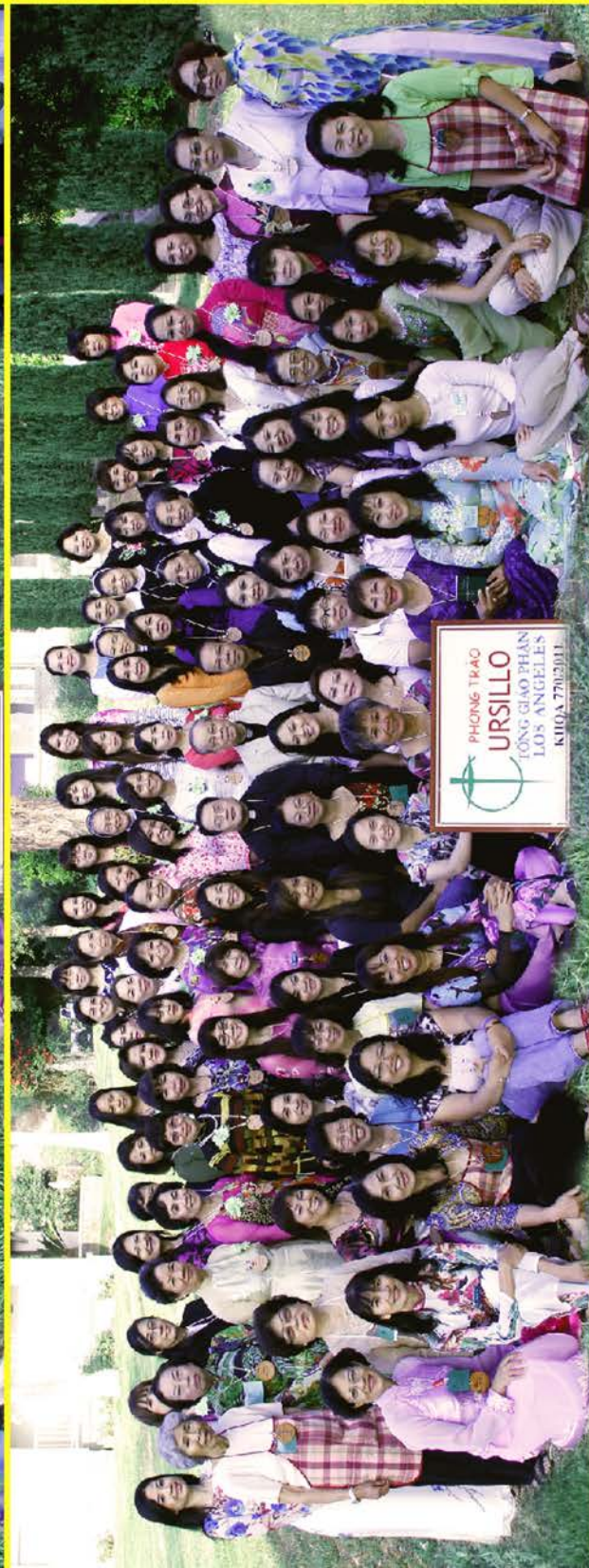

KHÓA NAM 757 - 2010

KHÓA NAM 816 - 2013

KHOA NỮ 815 - 2013

KHÓA THÁNG TIỀN 2014

KHÓA THÁNG TIỀN 2014

PHONG TRAO CURSILLO NGÀNH VIỆT NAM
TỔNG GIÁO PHẬN LOS ANGELES
KHÓA THÁNG TIỀN 2014

KHÓA NỮ 879 - 2016

TÂM TÌNH KHOÁ 879

TỔNG KẾT

Khóa sinh: 39 chị, nhỏ nhất 18 tuổi, lớn nhất 70 tuổi, từ 18-40 có 3 chị, từ 41-60 có 22 chị, từ 61-70 có 14 chị. Các chị đến từ Việt Nam: 2 sơ; từ Missouri: 1 chị; từ Arizona: 2 chị; từ Oregon: 1 chị; từ cộng đoàn Dòng Chúa Cứu Thế Long Beach: 5 chị; từ cộng đoàn Thánh Phêrô Torrance: 4 chị; từ cộng đoàn Mông Triệu 3 chị, từ cộng đoàn St. Lucy, Long Beach: 2 chị. Các Cộng đoàn khác (St. Columban, Thánh tử đạo Việt Nam...), mỗi nơi có một chị.

Ban Trợ Tá: 48 chị từ 24 đến 80 tuổi.

NHỮNG CHIA SẺ CUỐI KHÓA

"Nay con thật biết là Thầy đã chọn con để qua những bài học, lúc chầu thánh thể, được Thầy ấp ủ yêu thương. Cám ơn tất cả những gì đã là động lực đưa con đến nơi đây."

"Không uổng cho con đã nói dối gia đình để tham dự khóa học vì Chúa đã cứu chữa con để con biết được rằng Chúa là tất cả. Chúa cho con đảm để dám đứng trên bục cảm tạ Chúa. Con sẽ nhớ tất cả những lời Chúa đã nói với con để sống xứng đáng là người Kitô hữu."

"Dự tính bỏ không tham dự vì đang có nhiều đau khổ trong cuộc sống nên luôn trách Chúa. Lần đầu tiên xa gia đình nên lòng cảm thấy bồi hồi lo lắng. Đêm đầu tiên trong nhà chầu nhìn thấy ánh mắt Chúa sao dữ tợn quá nhưng cũng cảm nhận được là Chúa đã chọn con. Từ trước tới nay có làm việc Chúa nhưng chỉ với tấm lòng buồn phiền, nay biết Chúa sẽ ở với con "Thầy sẽ ở với con mọi ngày cho đến tận thế". Đây là 3 ngày vui nhất trong đời, muốn về để thực hành những gì đã học được nơi đây."

"Gia đình có sự đổ vỡ nên sống thu mình suốt mười mấy năm trong lơ là, nhưng qua khóa học đã thấy rằng những nỗi khó khăn đó chính là ơn Thánh Chúa ban cho và khi được nói chuyện với Chúa thì cảm thấy nhẹ nhàng, giải tỏa được mọi chuyện và khỏe lại như thường, nhờ các trợ tá đem lại niềm vui và hạnh phúc. Sẽ cố gắng sửa đổi đứa con gái đang chối Chúa."

"Gia đình đông anh chị em luôn có những va chạm nên tự mình trở nên bực bội, cáu gắt. Ngày thứ Sáu trong khi chầu Thánh thể thì nhận ra mình may mắn hơn anh chị em vì có nhiều điều tốt hơn họ. Tự hỏi sao Chúa phải hy sinh cho con người với nhiều tính hư tật xấu như vậy, có đáng không? Nguyện sẽ thay đổi vì ơn may mắn của mình."

"Là con cái Chúa mà suốt 40 năm không xưng tội, mới trở lại 4 năm trước và đã khóc nhiều cho tội lỗi của mình. Đã theo học nhiều khóa nhưng chưa thấy khóa nào hay như khóa này, nhút nhát lắm nhưng đã có đủ can đảm để chia sẻ. Đã nhìn lên Mẹ để thưa "xin vâng", làm nhiều việc bác ái trong tinh thần phục vụ. Sống ở đây cảm thấy bình an và hạnh phúc nên không muốn về!"

"Đã khẩn dõng 50 năm rồi nhưng trong buổi tối đầu tiên có cảm tưởng như được khẩn lại một lần nữa. Xin hoàn toàn đi theo Chúa không cần biết gì nữa cả. Thật là một món quà to lớn nhận được từ chị em. Lúc đầu hơi xa lạ nhưng qua những bài học thì tự điều chỉnh để nhớ lại những gì đã từng học. Sẽ mang những gì học được nơi đây làm món "quà to go" về lại Việt Nam."

"Từ Việt Nam đã muốn tham dự khóa Cursillo. Tất cả chỉ là "cám ơn". Xin tiếp tục cầu nguyện cho con."

LỜI TẠ ƠN CHUNG

Lạy Chúa, con là Teresa Nguyễn Kiều Hạnh, đại diện cho chị em khóa sinh khóa 879, xin dâng lên Chúa những lời chân thành cảm tạ của chúng con. Chúng con cảm tạ Chúa đã chọn chúng con qua sự mời gọi của các anh chị em cursillista để đến đây tham dự khóa học Cursillo này.

Qua ba ngày đào luyện đức tin công giáo, chúng con đã hiểu rõ hơn, và cảm nghiệm được tình yêu Thiên Chúa dành cho chúng con. Chúa đã cho chúng con một tình yêu nhưng không mà không hề mong đáp trả, Chúa đã chết trên cây thập tự giá để chúng con được sống.

Lạy Chúa, qua các linh mục, thầy phó tế, các rollistas, chúng con đã nhận ra những sứ điệp mà Chúa nhắn gửi đến chúng con, những sứ điệp đó sẽ giúp chúng con sống một đời sống Kitô hữu xứng danh hơn. Đồng thời, chúng con cũng cảm nghiệm được tình yêu của Chúa qua sự phục vụ của các chị em trợ tá.

Lạy Chúa, không ngôn từ nào diễn tả được tình yêu của Chúa dành cho chúng con. Từ ngày đầu, chúng con từ bốn phương trời đến đây với một tâm hồn trống rỗng, xa lạ, để rồi với tình Chúa và tình người, chúng con cùng nhau học hỏi, cùng nhau cầu nguyện, cùng nhau sinh hoạt, nhờ đó mà chúng con có một tình bạn thật dễ thương trong tình yêu của Chúa.

Lạy Chúa, cuộc vui nào cũng phải chấm dứt, giờ đây chúng con phải tạm chia tay, nhưng chia tay trong niềm vui, vì chúng con biết sau ba ngày này, chúng con sẽ trở về với môi trường thường nhật, những sinh hoạt hằng ngày, với những khó khăn trong cuộc sống, nhưng chúng con tin tưởng rằng khi được khoác chiếc áo yêu thương, và mang trên vai hành trang đầy ấp đức tin, cùng với lòng cậy trông, phó thác, chúng con hứa sẽ đem những gì chúng con học hỏi được trong khóa học này để áp dụng nơi gia đình, cộng đoàn, sở làm và những môi trường chúng con sinh hoạt. Chúng con chắc chắn rằng, với sự đồng hành của Thầy Chí Thánh, chúng con sẽ sống xứng đáng là người Kitô hữu. Xin Chúa chúc lành cho chúng con, đặc biệt cho quý cha linh hướng, thầy phụ tá và toàn thể quý chị trợ tá khóa 879 này.

TỔNG KẾT

Tổng số khóa sinh là 10 người (Số trợ tá gấp 3 khóa sinh). Khóa sinh trẻ nhất 22 tuổi, lớn nhất 69 tuổi. Từ 20 đến 30 có 2 anh; từ 40 đến 49 có 4 anh; từ 50 đến 70 có 4 anh. Các anh đến từ cộng đoàn Thánh Phêrô Torrance: 4 anh; từ cộng đoàn Thánh Phêrô Norwalk: 1 anh; từ cộng đoàn Mông Triệu El Monte: 1 anh; từ Dòng Chúa Cứu Thế Baldwin Park: 1 anh; từ cộng đoàn St. Anthony, San Gabriel: 1 anh; từ cộng đoàn Mân Côi Montclair: 1 anh; từ giáo phận Orange, CĐ St Polycarp: 1 anh.

Khóa Cursillo 880 được kể là nhỏ bé nhất với những cái nhất (theo khóa trưởng) sau đây:

Ít khóa sinh nhất (chỉ có 10 anh) và trẻ trung nhất; khóa phó ít phải rung chuông nhất (nên ít mất thời giờ nhất); ít xài giấy để vẽ tranh nhất (nhưng cười nhiều nhất khi bình tranh!). Ít ngủ nhất nhưng lại ăn nhiều nhất (cùng khẩu phần với 39 chị khóa 789). Và ...nhiều tình cảm nhất trong cả hai Decuria. Cha linh hướng khóa học chuyển lời các cha dòng Ngôi Lời cảm ơn các anh đã giúp đuổi muỗi Zika vì xông hương nhiều khiến muỗi chịu không nổi phải bay đi!!!

NHỮNG CHIA SẼ CUỐI KHÓA

Trước đây cứ cho mình là con ngựa hoang mạnh mẽ nay mới biết mình nhỏ bé khi đối diện với bản thân tội lỗi của mình. Qua khóa học đã lãnh nhận được rất nhiều kiến thức với một món quà quý giá là lý tưởng, sẽ mang món quà này cho đến hết cuộc đời.

Từng nghe lời hát khi còn nhỏ: "mang lý tưởng đem Chúa đến cho mọi người, đem ánh sáng đến cho đời" mà không hiểu rõ, nay qua khóa học này mới thật sự cảm nhận. Xin từ nay sẽ làm cánh tay nối dài của Chúa.

Ở Việt Nam đã được mời gọi mà chối từ. Nay già rồi sợ lên đồi không nổi nhưng miễn cưỡng tham gia. Vừa thấy hàng chữ "Không phải các con chọn Thầy nhưng chính Thầy đã chọn con" thì rất sợ (vì không có quyền lựa chọn). Nhưng khi nhìn thấy hàng chữ "Vâng lời Thầy con thả lưới" thì tự trách mình, phải chi nhận lời từ trước.

Nhờ ơn Chúa giúp cho sống đạo tốt. Từ nay biết hướng mà đi.

Ngoài ý định của mình vì người bảo trợ đã điên đơn và nộp giùm. Lại xin nghỉ được cách dễ dàng nên đành phải đi. Hơi buồn vì có ít người quá. Thu thập nhiều qua 15 bài nói và cảm nghiệm được tình thương của Chúa trong nhà nguyện. Trước đây vì không có Chúa nên cảm thấy trống vắng và nhút nhát, từ nay sẽ làm mọi việc cho Chúa, mình phải nhỏ đi để Chúa lớn lên.

Amen! Tưởng là được mời đi cắm trại. Nhìn thấy đồi núi chung quanh chỉ muốn trốn về. Mọi người đều xa lạ, cảm thấy cô đơn vì chẳng biết ai nhưng rồi được cùng nhau kết nghĩa anh em. Đã từng tìm hiểu về chữ De Colores, không chỉ có nghĩa muôn màu muôn sắc mà còn là ân sủng Thiên Chúa. Let learn, not for God but with God!

Biết đã có người ghi danh cho mình và đã quyết định tìm đủ cách chối từ. Từ Long Beach đến Riverside đã hai lần exit vì nắng nóng và kẹt xe nhưng rồi mọi sự đều qua để tìm được sự thân thiện của từng người đến với mình trong ba ngày qua. Ngày thứ nhất tự hỏi tại sao lại đòi về, ngày thứ hai tự hỏi tại sao ngu thế, ngày thứ ba vẫn không cảm nghiệm gì, nhưng nay thì biết Chúa đã ban cho mọi sự qua những gì vừa chia sẻ.

Biết có gì hơn chơi game ở nhà không? Tuy vắng người nhưng có thân tình và học được rất nhiều. Nay biết mình là ai và tại sao đến với khóa học này. Linh hướng, trợ tá, khóa sinh, những người quen biết qua Cursillo ...tất cả chỉ là "Cám ơn!"

LỜI TẠ ƠN CHUNG

Lạy Chúa! Con tên Trần Công Trung, đại diện cho 10 anh em chúng con là những người đã được Chúa chọn để đến đây tham dự khóa 880 này. Khi nhìn thấy hàng chữ "Không phải các con đã chọn Thầy, nhưng chính Thầy đã chọn các con" nơi cổng đón chào chúng con, lòng chúng con thật bồi hồi. Thật vậy Chúa ơi! Chúng con đã phải bỏ lại đằng sau lưng những vất vả, những lo toan, cũng như những cản trở trong cuộc sống hàng ngày từ gia đình đến công ăn việc làm, để đến đây sống trong tình Chúa và tình anh em, trong một cộng đồng Kitô đầy thân thương. Trong ba ngày này, chúng con đã học hỏi rất nhiều qua các bài suy gẫm, các rollos của quý Cha, Thầy và các anh trợ tá. Đời sống chứng nhân của quý anh Rollistas, là những Kitô hữu như chúng con, đã thật sự đánh động tâm hồn chúng con. Qua quý anh, chúng con đã cảm nghiệm được tình yêu thương nhưng không của Chúa dành cho chúng con. Bài học phục vụ trong yêu thương, cử chỉ chăm sóc từng bữa ăn, ly nước, rồi những bài thánh ca đã nâng tâm hồn chúng con lên gần Chúa hơn. Nhất là những giây phút được quì bên Chúa nơi nhà tạm, chúng con đã không thể cầm được nổi xúc động.

Lạy Chúa! Chúng con cảm tạ Chúa đã tuôn đổ hồng ân Chúa trên chúng con qua ba ngày thật tuyệt vời này. Giờ đây chúng con sắp sửa xuống đồi, trở về với đời sống thường ngày, xin Chúa giữ gìn chúng con, ban ơn trợ giúp cho chúng con, để chúng con trở nên men nồng, làm muối mặn, là ánh sáng nơi những môi trường mà chúng con đang sinh hoạt. Xin Chúa giúp chúng con luôn là những tông đồ nhiệt thành hăng say trong cánh đồng của Chúa, luôn sống trong ân sủng, biết sử dụng tài năng Chúa ban, để trở nên những ngư phủ của Chúa với quyết tâm "Vâng lời Thầy, con thả lưới"

Xin Chúa chúc lành cho quý cha linh hướng, thầy phụ tá và toàn thể quý anh trợ tá của Khóa Cursillo 880.

TÂM TÌNH BIẾT ƠN CỦA BAN TỔ CHỨC

Không có Chúa chúng con chẳng làm được gì!

Khi được giao trách nhiệm tổ chức kỷ niệm 25 năm ngày thành lập Phong trào, ban tổ chức chúng con như đứng trước một vách núi mà chưa biết cách nào để vượt qua. Việc đầu tiên có thể làm là cầu nguyện cùng Chúa, Mẹ Maria và Quan thầy Phaolô. Rồi cứ thế từng bước, vừa lần mò đi, vừa cầu nguyện.

Thật là một việc làm quá sức chúng con: Lục lọi trong đầu tên các anh chị em đã cùng bước những bước đầu tiên và rồi đau buồn vì biết được có những anh chị em không thể và không còn cách nào tiếp xúc. Nhờ những người may mắn còn ở với Phong trào đến nay quay lại một quãng đời 25 năm, tìm kiếm những hình ảnh, những cảm nghiệm đã không thể quên mà kể lại để rồi viết xuống như những chia sẻ của mình đã đến với Phong trào, yêu mến và kiên trì như thế nào, ít nhất cho đến lúc này.

Có những tấm hình quá cũ, không thể phục hồi, nhiều tấm hình lẽ ra phải có lại đánh mất, nhưng may mắn cũng còn lại được những tấm hình tiêu biểu cho sinh hoạt của Phong trào trong suốt 25 năm qua. Nhìn lại và tưởng tượng để nhớ những người xưa, hình ảnh cũ, mỗi một câu chuyện, một tên người trong một tấm hình là một ơn Chúa đã ban cho Phong trào Cursillo của chúng con.

Cùng với việc hoàn thành cuốn kỷ yếu, chúng con cũng phải sắp xếp, tìm kiếm, nhờ vả mọi điều kiện để tổ chức Thánh Lễ Tạ Ơn và bữa tiệc đoàn tụ cho tất cả anh chị em Cursillistas. Nhiều trở ngại, nhiều khó khăn, nhiều lúc tưởng đã phải buông tay bỏ cuộc nhưng vì tin vào lời Quan thầy Phaolô được nghe từ Chúa Kitô: "Ơn ta đủ cho con" nên chúng con cứ lầm lũi bước đi và cầu nguyện.

Khi kiểm điểm lại từng bước đi thì chúng con phải biết ơn, trước hết Chúa Kitô, Mẹ Maria và Quan thầy Phaolô, đã ban nhiều hồng ân cũng như phù trợ cho Phong Trào của chúng con, trong suốt 25 năm qua, để chúng con mới trưởng thành được như ngày hôm nay.

Chúng con cũng vô vàn tri ân, quý cha Linh Hướng Phong Trào, Thầy Phụ Tá Linh Hướng, quý cha Linh Hướng những khóa học, đã luôn đồng hành, nâng đỡ tinh thần, chia sẻ với chúng con trong mọi hoàn cảnh dù khó khăn hay thuận lợi. Xin Thiên Chúa tuôn đổ tràn đầy ân sủng trên quý Cha và Thầy.

Thưa tất cả anh chị em Cursillistas thân mến! Trong suốt 25 năm qua, chúng ta luôn hiệp nhất nên một trong đại gia đình Cursillo, thay mặt ban tổ chức, chúng tôi xin cảm ơn tất cả những quý anh chị em, đã bỏ công sức, thì giờ, đóng góp tài chánh, hình ảnh, bài vở, để hoàn thành cuốn kỷ yếu và tổ chức Thánh Lễ Tạ Ơn cùng bữa tiệc đoàn viên được tốt đẹp. Cũng trong tâm tình tạ ơn này, chúng tôi xin đặc biệt cảm ơn Anh Đa Minh Phạm Quý Thái đã sống trọn đời yêu thương và lo lắng cho Phong trào cho đến phút cuối đời, chính anh là nguồn cảm hứng cho công tác tổ chức Kỷ niệm 25 năm ngày thành lập Phong trào Cursillo ngành Việt Nam, Tổng giáo phận Los Angeles, xin Chúa là cha nhân lành đón nhận linh hồn Đa Minh là tôi tớ Chúa về hưởng phúc đời đời, nơi thiên quốc hằng sống.

Chúng tôi cũng không thể nào quên lời tri ân, cảm mến đến anh Trần Đăng Tân, đã giúp ban tổ chức design và layout cuốn kỷ yếu 25 năm này.

Sau hết, chúng tôi chân thành gửi lời cảm ơn đến Ban Thường Vụ của Cộng Đồng Công Giáo Tổng Giáo Phận Los Angeles, các Ban Điều Hành Phong Trào Cursillo thuộc cấp Quốc gia, Miền và các Giáo Phận bạn, đã gửi lời chúc mừng và hỗ trợ chúng tôi trong việc tổ chức 25 năm ngày thành lập Phong Trào Cursillo Ngành Việt Nam Tổng Giáo Phận Los Angeles.

"Biết lấy gì cảm mến, biết lấy chi báo đền, hồng ân Chúa cao vời..."

Phong Trào Cursillo - Ngành Việt Nam - Tổng Giáo Phận Los Angeles.
TM Ban Tổ Chức
Ursula Trần Anh Phương

DANH SÁCH BẢO TRỢ KỶ YẾU

1	Hoàng Hạnh	Burbank	\$20	44	Kathy Đào	Gardena	\$100
2	A/C Học Nghĩa	Burbank	\$100	45	Lê Hà	Gardena	\$50
3	Trương Thị Quế	Camarilo	\$90	46	Thu Thủy Nguyễn	Gardena	\$50
4	A/C Tâm Loan	Camarilo	\$100	47	A/c Khương Thư	Gardena	\$50
5	A/C Trung, Lan Anh	Camarilo	\$100	48	A/C Lan, Hiếu Vinh	Gardena	\$200
6	Anh Lân Thế Nguyễn	Camarilo	\$150	49	A/C Ngũ Minh	Gardena	\$40
7	Thầy Vũ Quốc Anh	Camarilo	\$100	50	A/C Tân Sơn	Gardena	\$20
8	Minh Phương Phạm	Canoga Park	\$100	51	Nguyễn Viết Cường	Gardena	\$50
9	Châu Mai Vân	Chúá CT LB	\$200	52	A/C Tuyên & Thu Hồng	Gardena	\$100
10	Mai Thị Thanh	Chúá CT LB	\$100	53	Phượng Dương	Gardena	\$50
11	Oanh Đỗ	Chúá CT LB	\$100	54	Trần Văn, Mỹ	Gardena	\$100
12	Angie Trần	Chúá CT LB	\$25	55	Ha Thu Hương	Gardena	\$50
13	A/C Đức, Hải Yến	Chúá CT LB	\$40	56	A/C Đán Lê	Phuc Sinh	\$50
14	Anh Đình Duy Thanh	Elmonte	\$100	57	A/C Họa, Mai	Phuc Sinh	\$100
15	Anh Doãn Ngọc	Elmonte	\$100	58	A/C Huệ Lãng	Phuc Sinh	\$100
16	A/C An Hương	Elmonte	\$100	59	Chị Vượng	Phuc Sinh	\$50
17	A/C Mùi Thân	Elmonte	\$100	60	Chị Huệ	Phuc Sinh	\$50
18	A/C Thái Xuân	Elmonte	\$500	61	Chị Ngoan	Phuc Sinh	\$50
19	Anh Khiết Viên	Elmonte	\$30	62	Bác Trâm	Phuc Sinh	\$100
20	A/C Nhung Nhuận	Elmonte	\$100	63	Chị Đặng Thị Thảo	Phuc Sinh	\$100
21	Cha Hồ Anh Nghĩa	Linh Hướng KH	\$50	64	Linda Anh Đặng	Phuc Sinh	\$50
22	Cha Ngô Đình Thỏá	Linh Hướng PT	\$100	65	Chi Ân	Phuc Sinh	\$100
23	A/C Nguyễn Bảo Hoàn	Lòng Chúá TX	\$100	66	A/C Vấn Hường	Phuc Sinh	\$50
24	Chị Đặng Hoàng Nga	Lòng Chúá TX	\$100	67	Chị Trần Kim Quyên	Phuc Sinh	\$50
25	Chị Toại	Lòng Chúá TX	\$100	68	Chi Ái	Phuc Sinh	\$50
26	Trần Thúy Mai	Mân Côi	\$100	69	C. Kim Hằng	Phuc Sinh	\$50
27	Trần Thúy Nga	Mân Côi	\$50	70	Đặng Thị Hường	Phuc Sinh	\$50
28	Chị Liễu	Mân Côi	\$100	71	Chị Nghi	Phuc Sinh	\$50
29	Chị Lại Nguyễn Phương	Mân Côi	\$100	72	GĐ Anh Phẩm	Phuc Sinh	\$400
30	A/C Hà, Thanh	Mân Côi	\$100	73	Chị Bích Thủy	Phuc Sinh	\$100
31	Trần Kim Bông	Mân Côi	\$100	74	Thùy Anh/Bill	Phuc Sinh	\$100
32	A/C Dung Cần	Gardena	\$100	75	Nguyễn Anh Tuấn	Pio X	\$100
33	GĐ A/C Vân Hương	Gardena	\$400	76	Bà Việt Thịnh	Pio X	\$200
34	Bác Long Huệ	Gardena	\$30	77	Nguyễn Hoài Phương	Pio X	\$100
35	Nguyễn Văn Toàn	Gardena	\$100	78	Anh Dinh Thịnh	Pio X	\$40
36	A/C Hoàng Duy Chi	Gardena	\$100	79	Trần Tất Hiếu	Pio X	\$20
37	Trần Đức Hùng	Gardena	\$50	80	Nguyễn Đình Tuấn Xuân	Pio X	\$100
38	Phạm Văn Hồ	Gardena	\$50	81	A/C Ban Oanh	Pio X	\$100
39	Dương Bàn	Gardena	\$40	82	Lệ Dung	Pio X	\$50
40	Nguyễn Thị Hợi	Gardena	\$50	83	A/C Bùi Đức Trí	Pio X	\$50
41	Kathy Nguyễn	Gardena	\$50	84	Chị Ngô Loan	Pio X	\$50
42	Trần Anh Phương	Gardena	\$100	85	A/c Thọ Thu	Sacramento	\$100
43	Ngô Lệ Hà	Gardena	\$100	86	Anh Sơn	St Lucy	\$50

87	Trần Xuân Mỹ	Torrance	\$200	135	Trịnh Tâm, Linh	Westcovina	\$100
88	Vincent Thông Nguyễn	Torrance	\$100	136	Đỗ Minh Hồng	Westcovina	\$25
89	A/C Hoàng Thiện, Liễu	Torrance	\$200	137	Nguyễn Văn Chính	Westcovina	\$20
90	A/C Quyền Sang	Torrance	\$100	138	Thân Thị Lai	Westcovina	\$20
91	Lê Thị Mỹ	Torrance	\$50	139	Đỗ Hữu Trung, Trần	Westcovina	\$30
92	Anh Trần Quốc Bảo	Torrance	\$200	140	Phạm Văn Toàn	Westcovina	\$20
93	Trần Thị Vân	Torrance	\$200	141	Bùi Kim Tuyến	Westcovina	\$50
94	A/C Long Thủy	Torrance	\$200	142	Nguyễn Bích Huyền	Westcovina	\$50
95	Chương Phụng	Torrance	\$40	143	Vũ Đình Dũng	Westcovina	\$50
96	A/C Nghĩa, Hương	Torrance	\$100	144	A/C Nguyễn Khánh Vân	Westcovina	\$50
97	Nguyễn Thanh Duyên	Torrance	\$50	145	A/C Nguyễn Viết Kính	Westcovina	\$50
98	Lý Liên	Torrance	\$50	146	Anh Minh Hoan	Westcovina	\$50
99	Chi Phúc Nguyễn	Torrance	\$200	147	Cộng Đồng CG LA		\$500
100	Chi Diệp	Westcovina	\$70	148	Marina Landscapes Inc		\$500
101	Chi Nga/Thầy Lộc	Westcovina	\$100	149	A/C Bích, Tòng	Houston, TX	\$300
102	A/C Kim Dzung, Tuấn	Westcovina	\$100				
103	Mai Thi Ngọc Huệ	Westcovina	\$50				
104	Lai Thu Trinh	Westcovina	\$20	<i>Tổng Cộng</i>		\$13,280	
105	Nguyễn Thụy Tố Quyên	Westcovina	\$30				
106	A/C Lượng Khoa	Westcovina	\$50				
107	A/C Sĩ Hạnh	Westcovina	\$50				
108	A/C Phúc Hương	Westcovina	\$200				
109	Chi Vũ Lê	Westcovina	\$150				
110	Chi Lê Phước	Westcovina	\$30				
111	Chi Lê Thị Anh	Westcovina	\$20				
112	Anh Hồ Ngọc Thông	Westcovina	\$20				
113	Maria Ngô	Westcovina	\$20				
114	Tạ Việt Huệ	Westcovina	\$200				
115	Phương Nguyễn	Westcovina	\$40				
116	Trần Văn Hoàng	Westcovina	\$20				
117	Chi Nguyễn Thị Tâm	Westcovina	\$20				
118	A/C Nguyễn Đình Động	Westcovina	\$40				
119	Anh Nguyễn Hữu Thực	Westcovina	\$50				
120	A/C Hằng Đẹp	Westcovina	\$20				
121	Nguyễn Thụy Vân	Westcovina	\$100				
122	Ông Bà Hàm Lợi	Westcovina	\$20				
123	Chi Trịnh Thị Kiên	Westcovina	\$100				
124	Chi Nguyễn Thị Diệu	Westcovina	\$50				
125	Nguyễn Kim Dung	Westcovina	\$50				
126	Nguyễn Thị Thương	Westcovina	\$50				
127	Nguyễn Thị Uyên Bình	Westcovina	\$50				
128	Đoàn Thị Ngọt	Westcovina	\$25				
129	Đỗ thị Đoàn Thu	Westcovina	\$25				
130	Anh Nguyễn Văn Hỷ	Westcovina	\$20				
131	Nguyễn Thị Thùy Hương	Westcovina	\$20				
132	A/C Đỗ Văn Hưng, Cậy	Westcovina	\$30				
133	Phạm Thị Dung	Westcovina	\$20				
134	Vũ Văn Hùng	Westcovina	\$20				

Phở 2 Tô

MÓN NGON 3 MIỀN

Phở 2 Tô

MÓN NGON 3 MIỀN

9082 Bolsa Avenue, Westminster, CA 92683
 (khu tượng đài Đức Thánh Trần, Bolsa/Magnolia)
(714) 622-5143

